تصوير ابو عبد الرحمن الكردي

له چاپراوه کانی کوری زانیاری عیراق «دوسته ی کورد»

لأسيستى ناوه لوانا

له په خنه سازي یونای و پومای و عهره ی و نه وروپی په وه بو په خنه سازی کوردی

> دانسانی رکور کا مل حسس عزیر البصیر نمندامی کادای کودی ذانیادی عیراق

چاپخاندی گوری زانیاری عیراق ۱۹۸۱ نه ۱۶۰۱ که

له چاپراوه کانی کوری زانیاری عیراق «دهسته ی کورد»

رنسيتى ئاوە ٽوانا

له ره خنه سازی یونانی و روِّمانی و عه ره ی و نه وروپی په وه یو ره خنه سازی کوردی

> دانسانی وکنور کا مل حسس عزیر البصیر ئمندامی کادای کودی ذانیادی عبراق

چانچاندی کۆری زانیاری عیراق ۱۶۰۱ نه

ووشه له رووی ژمارهوه له ههموو زمانیکدا سنووری ههیه و له بسن دیّت ، به پیچهوا نهی واتاوه که ههرگیزاوههرگیز کوّتایی نایهت و ههمیشه له پهرهسه ندندایه • ئهم راستی به وای له میلله تان کردووه هه ندی ووشه له زمانه کانیان دا بوّدوو واتا یان زیاتر به کاربه پینن •

له زانستی زمان و هو نهری رموان بیژیشدا (۱) محمو ووشانه به چهشنیکی تایبه تی باس ده کرین و لخیان ده کولریته وه و بخ نموونه : له زمانی لاتینی و زمانه زیندووه کانی محموروپایی له ژیر قاونیشانی میته فوردا Metaphore زمانه زیندووه کانی «ریتورك» (۲) شی بان ده که قه وه و له زمانی عهره بی دا شاره زاکانی زموان بیژی به قاوی مه جاز لیکیان ده ده نموه سه رکه فجام شه و وشه به ی که بغ واتایه کی فوی له زمانی لاتینی و زمانه زیندووه کانی فوروپادا به کاردیت پیسی ده و تسری میشه فور و له زمانی عهره بی دا به مه جاز قاو ده بری و هنی که و نساوبردنه و شه قاودا قافه له وه وه هه لقولاوه که گوایه و وشه که له واتایه که وه بغ واتایه کی تر گواسته او هته وه بغ واتایه که وه بخ واتایه کی تر گواسته او هته وه و می واتایه که وه بخ واتایه کی تر گواسته او هته وه و می واتایه که وه بخ واتایه کی تر گواسته او هته وه و

⁽۱) رەوانبېزى: البلاغة .

⁽۲) ریتورن: رهوان بیژی .

ئهوانهی له زمانی کوردی خوّیان له قهرهی ئهم بابهته داوه لهسهر ههمان ریّچکه روّیشتوون و شویّن پیّی شارهزا عهرهبهکانیان هه لگرتووه و ئهو چهشنه ووشانهیان ناو ناوه خوازه یان خواسته: واته ووشهیهك لهو ووشانه بوّ واتایه کی نویّ خوازراوه یان خواستراوه .

پرسیاری گرنگ لیزهدا ئهوهیه: ئایا راسته که ووشه له واتاکه یـهوه بر واتایه کی تر گواستراوه ته وه و له شوینینکه هه لگیراوه ؟! •

بۇ روونكردئەومى مەبەستمان لەم پرسيارە با نىموونەيەك بۆ ووشەيەكى (مىتەفۆر ، مەجاز ، خوازە و خواستە) بەينىينەوە :

له زوربهی زمانه کان دا بو پیاوی ئازا ووشهی (شیر) به کاردیت و له جیاتی ئهومی بووتری : «پیاوی ئازام دی» ده نین «شیریکم له بازار دی» ، بویه ووشهی «شیر» دوو واتای ههیه : واتای یه کهم ، ناویکه بو در نده یه کی ئازا ، واتای دووه م ئاوه ناویکه بو ئاده میزادیکی به جهرگ ، در نده یه کی ئازا ، واتای دووه م ئاوه ناویکه بو ئاده میزادیکی به جهرگ ، کهوابوو ووشهی «شیر» له واتایه کهوه بو واتایه کی تر نه گواستراوه ته وه به نکهو و لکاوی ههیه :

بی گومان واتای یه که می سه ره کی به ، واتای دووه میشی له م واتسا سه ره کی به وه مه لقو لآوه و بر ئاده میزاد یک که له رووی ئازایه تیه وه له شیر بچیت گونجیندراوه ، بریه ئیمه له و باوه ره داین که زاراوه ی خوازه و خواستنی لاسایی که رهوه ی کوردی ناتوانن سروشتی ئه م رووداوه زمانی و هو نه ری به ده ربیرن و روونی بکه نه وه ، جا بر مان ههیسه که پشت له و زاراوانه بکه ین له جیاتی یان زاراوه ی «ئاوه لواتا» به کار به ینین ، چونسکه واتای ئازایه تی بر ووشه ی (شیر) هه میشه له گه ل واتا سه ره کیه که یه تی و به واتای ئازایه تی بر ووشه ی (شیر) هه میشه له گه ل واتا سه ره کیه که یه تی و به

هیچ کلوجیّك لیّی جیانابیّتهوه و گوی گر که نُهم ووشهیه دهبیستی یه کسهر واتای ئازایه تی و ناوی ئهو دروندمیه پیّکهوه به میّشکیدادیّن ۰

ههرچوّتیك بی «زاراومی ئاوملواتا» ـ له نیوانی زانستی زمان و رهخنه سازی دا ـ بابه تیکی هاوبه شه و باسیّکی ئیجگار گرنگه و له زمان و رهخنه سازیی کوردی دا پیویستی به لیّکوّلیّنه وه یه کی گه کادیمی له به ریّبازیّکی زانستی و هو نهریدا هه یه •

ئەم پىنويسىتىيە پالىي پىنوە نام لەم كۆرە بىخسىنوبورەدا تەقەللايەك بىدەم و ئەم لىتىكىۆلىنەوميە پىنشكەش بە خوينلەرى كورد بىكەم :

نه خشه ی گهم لینکلو لینه و میش بو ځه وه ی میزویی بیت له چوار به شی سه ره کی پینگ ها تو وه:

بەشى يەكەم:

تىزوائىنىتىكى گشىتىبە دەربارەى مىتەفۆر لە رەخنەسازىي يۆئانى و رۆمانىدا .

بهشی دوومم:

سەرنجیکه له رەخنەسازىي عەرەبى بۆ دەستنىشانكردنى چۆنيەتى باسى مەجاز لە لايەن زاناكانى رەوانبیژىي عەرەبىيەوە ٠

بەشى سىخ يەم :

پیاچو.نەوميەكە لەگەل چەند رەخنەسازىكى ئەوروپى ھاوچەرخ بىۆ دەستنىشانكردنى گۆرانەكانى باسى مىتەفۆر لەسەردەمى دىرىنەوە ھەتاكو رۆژگارى ئىستەمان ٠

بهشی چوارهم:

لیکدانه ومی باسی (خوازه)یه له لای ئهو زانا کوردانه که لهم باسه دا

ئىشىيان كردووه لەگەل چەسپاندنى بىرورا تايبەتيەكانماندا لەم روۋەۋە •

هیوادارم که توانی بیتم خرمه تی زانستی زمان و رمخنه سازی کوردیم بهم لیکو لینه وه کوردیم بهم لیکو لینه وه کوردیم کوردیم لیکو لینه وه کوری کوردیم لیکو لینه وه کوری یه وه دوور نیه ، چونکه سهره تایه که و ههموو سهره تایه کیش پیویستی به را به ری و خستنه سهر هه یه بو تهوه ی نهش و نسا بکات و تامانجه کانی به پینیته دی .

سلێمانی دکتوّر کامل حسن عزیز البصیر ۱۹۷۹/۱۱/۲۲

بهشى يهكهم

میتمفور له رەختەسازىي يونانى و رومانىدا

- _ سۆفستاييەكان و زانستى مىتەفۆر •
- _ فهرامۆشكردنى مىتەفۆر لە ئېوانى سۆكرات و ئىفلاتۇندا .
  - _ ئەرسىتۇ و لىلكوڭىنەومى مىيتەفۇر
    - _ ووشه و واتا لهلای هوراسدا •
  - ـ لۆنجينۇس و دەربرينى مېتەفۇر •

میتهفوّر له رهخنهسازیی یوّنانی و روّمانیدا

سهره قای زانستی میته فقرر له رمخنه سازیی یونانی دا:

میژووفووسه کان به گشتی دهرواننه ویژهی یوفانی و روّمانی ، تهمه نی ئهم ویژه یه به سهر کمهوت قوناغ دانیچ دانهش ده کهن :

and the survey of the same of

Experience of the the territory and the second

المروف فللوم والمراج المحاف والوالي فالمراج المحافظ المراج المحافظ المراج المحافظ المح

قۆنساغى يسەكەم:

سەردەمى ئېمۇسانەيى . لە پېيش تۆماركردنى مېيۋووموه ھەتا كۆتسايى سەدەي ئۆيەسى پېش زايىن .

قۆنساغى دووەم:

سهردهمی قارهمان و شهر و شغرهکان له کوتایی سهدمی تویهمی پیش زایینهوه ههتا نزیکهی نیومی سهدمی شهشهمی پیش زایین .

قونساغی سیّههم:

سهردهمی شارستانیه تی ، له تیوهی سهدهی ههشتهمی پیش زایینهوه ههتا سهدهی پینجهمی پیش زایین ۰

قۆنساغى چوارەم:

سەردەمى ئەتىنى ، لە سەدەى پىنجەمى پىش زايىنەوە ھەتا سەدەى سىنىەمى پىش زايىن .

^{*} بروانه كتيبى (دراسات في النقد الادبي) ل (٢١_٣٤) .

قۆنساغى يتنجهم:

سهردهمی نهسکه ندهری ، له سهده ی سی پیش زایینه و ه هه ت سانی سهد و چل و شهشی زایین .

قۆنساغى شەشەم:

سهردهمی یونانی و روزمانی له تیوانی سالی سهد و چـل و شـهشی زایینی و سالی سی سهد و سیی زاییندا .

قۆنساغى حەوتسەم:

سه رده می بیزه نتی له سالی سی سه دو سیی زایینی یه وه هه تا سالی هه زار و چوارسه د و په نجا و سینی زایینی که عوسمانیه کان شاری کوسته نتینی به یان داگیرگرد ۰

ویژهی یونانی و رونمانی بهم دابهشکردنه پچرپچی نیه و بهرههمسی ههر قوناغیکی وهکوو دورگهیهکی سهربهخو نایهته بهرچاو ، بهلکو ههمیشه یهکیتیی قهوارهی خوی پاراستووه و ئهلقهکانی زنجیرهیهکی یهکگرتووه ۰

ئه وه ی لهم راستی به پیوه ندی به لیکو لینه وه که ما نه وه ه میت: قو ناغی سه رده می ئه فسانه یی به ، که بنکهی قو ناغه کانی تره ، چونکه به رهه مه کانی ئه م قو ناغه کانی تره ، چونکه به رهه مه کانی ئه م قو ناغه له داستانه میثولوجیه کان و چیرو که میتافیزیکی یه کان ده رباره ی خواکان ره نگیان له کاره کانی قو ناغه کانی تری ویژه می یو نانی و روسانی داوه ته و و ویژه ره یو نانی و روسانی یه کان له همه و و سه رده مه کاندا که فسانه کانیان و مکورو سه رچاوه یه کی سه ره کی بو به رهه مه کانیان دا ناوه ،

رهنگدانهوهی تهفسانه له ویژهی یونانی و رونمانیدا به لای تیمهوه سهرچاوهی پهیدابوونی زانستیی میتهفوره له رهخنهسازیی تهم دوو نهتهوهیهدا .

بەڭگەشمان ئەومىــە ؛

میلله تی یو نان بو ههر هیزیکی سروشت و نارهزوویه کی دهروون و چالاکی به کی نادهمیزاد خوایه کیان ، داتاشیوه (۱) و جلهوی ههموو ئیش و کاریکی په نهان و ناشکرایان داوه ته دهستیه و مهوئه نجام په یکهریان بو زیاتر له سی و حهوت خوا له په رستگا و میانه کانیان به رز کردو ته وه:

ئەم خوايانە بە گوێرەى مىثۆلۆجيەكانيان بەسەر دوو خێزاندا پۆلپۆل دەكرێـــن :

خیزانی (کرو توس) یان (ساتورن) ، خیزانی (زوس) یاخود (جوبیتیر) و اله ومچه کانی (جوبیتیر) خواکانی نو هونه ره کانن : (یوارنی) له ومچه کانی (جوبیتیر) خواکانی نو هونه در کانن : (یوارنی) Uronie خوای ئهستیره گهری و ، (کیلیو) Clio خوای زانست و میتروو و ، (یوتیرب) Euterpe خوای موسیقا ، و تربیسیکور Trepsichore خوای سهما و (تالی) Arato خوای کومیدیا و (ملپومین) Melpomene خوای تراجیدیاو (اراتوا) خوای هوزراوهی هوزراوهی هوزراوهی حوای هوزراوهی حوای هوزراوهی کورانی و (کلیوپ) Calliope خوای هوزراوهی جونه که نهرکیکی گرنگ له زانیاری و زانست و ئایین و فهلسه فه و ویشره یونانی ده گیرن و جا بو نه وه و در شوی پیوه ندیی نهم نهرکه بهزانستی میته فوره و در درست نیشان بکه ین با سه رنج له داستانی نهلیاده (۲) بده بین و بزانین و بزانین و برانین و برانین و برانین و برانین و برانین

⁽۱) بروانه كتيبي (الادب اليوناني القديم ل ١٣ــ١٦ .

⁽۲) ووشهی (ئەلیاذه) نیسبهیه کی یونانی یه بو شاری (ئەلیون) پایته ختسی تروادی یه کان ، ئهم ووشه یه له میژووی ویژهی یونانی دا بو هونراوه یه کی داستانی که ههستیاری به ناوبانگی یونانیه کان (هومیروس) له نیسوه سهده ی نویه می پیش زایین دا کوی کردوته وه و ریکی خستووه و لسه قالبیکی هونه ری دا دای شتووه .

هَوْمَيْرُوسَ (٣) چَلُونَ بأسى خواكان دەكات ؟ ٠

هۆمىرۆس دەلى : «خواكان لە لوتكەى ئۆلۆمپدا مىرىشىنى، بەكى شاھانەيان يېكىھىنىاوە :

سهرۆكى ئهم مىرنشىنىيە « تەزۆسە » ، خواكان هەموويان له وينەى ئادەمىزاددان ، بەلام نەمرن ، چونكه شلەيەكى تايبەتى له لەشياندا ھەيبە له قارەمانەكان به هيزتر و خيراترن چۆن بيانەوى بۆ خەللىكى دەردەكەون ياخود خۆيانيان لىخدەشارنەوه ، له تەلارى بەرز و جوان لىه ئاسماندا دەژبن ، هەموو ژيانيان بهختيارى و بەھاره ، دەخۆن و دەخۆنەوه و ژن و ژنخوازى دەكەن ، رم و تير برينداريان دەكات ، ئازار دەچيژن و دەگرين، دەست دەخەنە ناو ئيشوكارى ئادەمىزادەوه ، ھەندىكىان پشتگىدى يۆنانىيەكان دەكەن و ھەندىكى تريشيان لايەنى تروادىيسەكان دەگسرن ، جوين به يەكتر دەدەن و فيل له يەكتر دەكەن ، دەست لەو مرۆۋە دەپارىزن كە بە قوربانى و دېارى لىخيان نويك دەبيتەوه (١٤) » ،

ئهم چهشنه باسه ، که زوربهی ههستیار و نوسهره دراماتیکییهکان و تراجیدی و کومیدی نووسهکان لهسهر ریخکهی رویشتبوون ، سهرنجی ههندیک له فهیلهسووفهکانی راکیشا و فهیلهسووفهکان که بینی ان هومیروس و ویژهرهکانی تر خواکان وهکوو ئادهمیزاد لهقه لهم دهدهن ، به

⁽۳) ناوی هوّمیروّس له زمانی یوّنانیدا به واتای ریّکخهر هاتووه ، بویه ههندیّك له رهخنهسازه هاوسهردهمه کان ده کیّن : (ئه لیاذه) و (ئوّذیسه) بهرههمی دوو پشتی جیاوازن (ئه لیاذه) بهرههمی سهدهی تویهمی پیش زایینه به لام (ئوّذیسه) له ئاخروئو خری سهدهی تویهم و نیوهی سهدهی تاخیه به ناوبانگ ترین ههشتهمی پیش زایین دا نه نجام دراوه . هوّمیروّسیش به ناوبانگ ترین یاخود تازه ترینی نه و ههستیارانه یه ههردوو هوّنراوه کهی کوّکردوّتهوه و یاخود گیراونه تیهوه و ریّکیانی خستووه .

⁽٤) بروانه كتيّبي (تاريخ الفلسفة اليونانية) ل ٣ .

بی نمه وه ی په یره و یی یاسای هغرشمه ندی و لغرجیك (ه) بکه ن ، دهستیان کرد به پهلاماردانی هونهری هه نبه ست و هغ نراوه شیان به کارینکی بی که نك ته ماشــاکرد •

بریه دهستیان کرد به شیکردنه وهی هزیه کانی جوانیی هزنراوه: به نه نجامدا کهم جوانی به بیان له مزسیقای هزنراوه دا به دی هینا و کاوازه کانی کیشیان لیکدایه وه و به سهر چه ند چه شنیک دا دابه شیان کرد و په یوه نادی ههر چه شنیکیان به واتا و با به تیکه وه ده ست نیشان کرد و همروه ها که و جوانی به یان له زماندا به دی کرد و سه لماندیان که زمانی هزنراو له زمیانی رو ووشه ی میته فوری و وینه ی هونه ری جیاده بیته وه و

سنووری ئهم باسانه که دژواریسی هه نویستی فهیله سووف ه کانه سه ره تایه که بغ زانستی میته فور و هزیه کی سه ره کی به هزیسه کانی پهیدا بوونی لیکو نینه وه ی هونه ری ره وان بیژی له رمخنه سازیی یو نانیدا .

سۆفستاييەكان و زانستى مىتەفۆر

دووای زالبوونی یونانی به کان به سهر فورسه کان دا و رزگار بسوونی وولاته که یان ده رفه تی پیش که و تن و پهره سه ندنیان هاته کایه وه ، بویسه سه را نسه ری یوناندا کومه لیک زانا و هه ستیار و هو نهرمه ند و میژووشوناس و پزیشک و پیشه ساز هه لکه و تن و ، دیمو کراتیه ت بالی به سه ر هه سوو

⁽٥) لۆجىك: المنطق.

شاره کاندا کیشا و دهمه ته قنی و گفتو گو له دادگا و یاریکا و مهیانه کانی شاری نه ثینادا به توندوتیژی دهرباره ی زانیاری و دادگه ری و ویسژه به رپا بوو و له به رپا بوو و که به رپا به و می میللی وابوو و و

لهم تیوانه دا کومه لیک له روشنبیران پهیدابوون و دهرفه تی باشیان بو هه لکه و توون به ماموستای هونه ری رهوان بیژی ، نهم کومه لهش به نازناوی سوفستائی (۲) ناسرابوون ۰

سۆفستایی یه کان له فه لسه فه دا که سایه تیم ئاده میزادیان دووپات کرده و سه لماندیان: ئازادیم بیر کرد نه و و کرده و بنچینه یه کی دان پیانراوه و له م جیها نه دا راستیم بی سنو و ر نیه و تاقه به رژه و ه ندیش هینانه دی ئاره زووه کانی خاوه ن به رژه و ه نده و

(ئەرستوفانیس) (۸) ھەرچەندە دوژمنی خوینخوری سۆفستایيەكان بوو دەرحەقیان دەلیّت: سۆفستاییهكان لاوانیان فیركرد: چۆن په پوهوی دەستووری ووردبكەن و له ویژهدا چۆن هۆنراو بهۆننەوه و چۆن شت لیّك بدەنەوه و گومان بكەن و له هموو بابهتیاك دوودل ببن و ھەموو بیروباوه دینك بهكالابكەنەوه و همروه كوو له دەنگ و باسی سوفستایی پهكان و مشتوم چې سوكرات و ئەفلاتۆن لهگەلیاندا دەرده كهوی (۹) ئهمتاقمه دەستیكی بالایان له رەخنەسازیدا ھەبوو، به تایبهتی (برۆتاگوراس) و (هبیاس) و

⁽٦) دوواندهرى: الخطابة.

⁽۷) سۆنستايى : له ووشهى (سۆنستۆس) واته : مامۆستا وەرگيراوه ، هەندىك دەلاين له بنەرەتدا به واتاى گەرۆك ھاتووه .

⁽۸) ئەرەستوفانىس: كۆمىدى نوستىكى بە ناوبانگى يۆنانىيە لە سالى ٥٠٤ى پېشى زايىندا لەدايكبووە لە پاش سالى ٠٨٤پېشى زايىندا كۆچى دووايى كردووه .

⁽٩) بروانه كتيبى فن الشعر لايهره ٨) .

(برۆدێکۆس) که له زۆربەی بابەتەكانی دوواندەری و زمانەوانی و هونەری رەوان،پێژییان كۆلیوەتەوە ٠

ئەومى لەم لىكۆلىنەوميە پىروەندى بە زانسىتى مىتەفۆرەوە ھەبىلىت دوو بالەتـــە:

بابه تى يەكەم : لىكدانەوەى داستان و هۆنراوەيە لەســـەر بناغـــەى رەمز و مىتەفوردا :

سۆفستایی یه کان لهم با به تهدا به بی ئه وه ی سه رنج له واتای فه رهه نگیی ووشه بده ن و په پره و یی سروشتی زمان و یاسای هۆشمه ندی و لؤجیك له گواستنه وه ی ده ربرین له واتایه که وه بۆ واتایه کی تر بده ن دهستیان کرد به لیکدانه وه ی زمانی داستان و هز نراوه کان به بی سنوور و به هه وه ستی خزیان واتایان به سه ر ئه و زمانه دا سه پاند: تا راده یه کی وا ئیستر هیسچ واتایه کیان بۆ زمانی یونانی به جی نه هیشت و واتای نوی یان بۆ ووشه کانی ئه م زمانه ساز کرد و داتاشی ه

بابهتی دووهم : یاری کردن به ووشه :

سەرەنجام شوينەوارى ووشە لە سەر بړواپى كردنى ھۆشمەندىيانــە

راناوهستنی و له سنووری تنده په ریّت بو کارتنی کردن له سنوز (۱۰) ئسه بیرو را یه ی (جوّر جیاس) ده رباره ی سروشتی ووشه و پیّوه ندیی ده روونی گوی گر و خوینه ر بهم سروشته وه چوار چیّوه یسه کی فه لسه فی یا نسه بسنو ریّبازی سوّفستایی به کان له را به ربی جهماوه ر و به دی هیّنانی گامانجه رامیارییه کانیاندا .

ئهوهی ناسراوه له میزووی فهلسفهی یو نانیدا سو فستائی به کان کسه به رامبه رکومه نیک دهدووان: بیروباوه ره کانیان بسه جوانترین ووشسه و رازاوه ترین رسته ده ده بری ، جگه لهوهی به زمانیکی ته ر و پاراو بروایان به خه نکی ده هینا و پشتگریی با به تیکیان ده کرد و له هه مان کاتیشا دژی راده وه ستان و لایان گرنگ نه بو و راستی ئه و با به ته ده ربخه ن به نکو و هه مو و ئاما نجیان سه رنج راکیشان و گومان چاندن بو و و

بنچینهی ئهم ریّبازهی سوّفستایی پهکان خولّقاندنی دمربرینی تازه و له خشتهبردنی واتای واژه و یاریکردن به ووشه بوو ۰

بۆ نىوونە ، گيورگياس : لە كتيبە بەناوبانگەكەيدا (نەبوون) سىخ بىرۆكەى سەرەكى دەسەلمىينى :

بیرۆكەی يەكەم: شتبوونى نىيە .

بیرۆکەی دووەم : ئەگەر شتى ھەبى مرۆڤ ناتوانى ھەستى پى بكا و لىپى تىبگا ٠

بیرۆکەی سىخ يەم : ئەگەر وادانىيىن كە يەكىك ھەيـــە تىپىگەيشىتـــووە ، ناتوانى ئەو تىنگەيشىتنەی دەرببرىت و بىگەيەنىتە خەلكى .

کهوابوو زمان له لای (گیورگیاس) و ههموو سنزفستایی به کان هیچ

⁽١٠) بروانه كتيبي دراسات في النقد الادبي ل ٧٣ .

سوودینکی نه ماوه و وه کوو پیوه ندییه کی کو مه لایه تی له نیوانی قسه که ر و قسه بر کراو له کار که و تسووه و ئه و زانستانه ی که بخ لینکو لینه وه و ده ست نیشان کردنی واتای ووشه به رپابوون هیچ پیویستی یه کیان پی نه ماوه به چونکه هه مو و ووشه یه ک ده ده می بو واتایه ک و دژی ئه و واتایه شه به یه که ده ربی بینک له یه ک کاتا به واتای فه رهه نگی و به ناوه لواتاکه ی به کاربه ین بنت و

فەرامۆشكردنى ميتەفۆر لە نيوانى سۆكرات و ئەفلاتۆندا

سوکرات که لهسهره تای ژبانی دا ستوفستایی بوو ههستی به زیانی فه لسه فهی ستوفستایی به کان کرد و ده ستی کرد به به ربه رچدانه وهی بیرو پاکانیان به گشتی و وه لام دانه وهی هه لویسته که یان ده رباره ی زمان و نهر کی ووشه و ده ربینی له تیگه یاندنی جه ماوه ر به تایبه تی و پاسته که قسه کانی سوکرات پاسته و خو تومار نه کراوون و هه روه کوو و و تراوون به ده ستمان نه گهیشتوون ، به لام نه فلاتون که شاگردیکی دلسوز و به وه فای بووه له کتیه کانیدا قسه کانی ماموستاکه ی به ویسه پی و و ردیسه وه جه سیاندووه و

ئهوهی لهم قسانه پیّوه نــدیی به ههستیـــار و هوّنــراو و کیشـــهی ئاوه لواتای ووشه و دهربرینه و هه بیّت له بهشی دهیــهمی کوّمـــاره کهی و دهمه ته قبّی (میّنو ندا) بهردهست ده که وی ۰

بابزانین سوکرات له به رتیشکی سه رفجه گشتی یسه کانی ده رباره ی هه ستیار و هزنراو چزن روانیویه ته گاوه لواتای ووشه که برپره ی ده ربرینی هو نه ری یه ؟ سه رفجه گشتی یه کانی سوکرات لهم رووه وه له سه ر بناغه ی نه فرونه کان (۱۱) دامه زراوه ، گهم نه ظه ریسه یه ش هه روه کسوو له

⁽١١) نموونه كان: المثل.

فەلسەفەي بۆنانىدا ئاشكرايە ، سى جيهان بۆ زانيارى دەستنيشان دەكات:

یه کهم: جیهانی ئایدیالیستی (۱۲) که بــارهگای نموونــهی ههمــوو راستیه کانه ۰

دووهم: جیهانی ههست پی کراو: که شانوی ئه و شتانه یه که ئادهمیزاد به یه کیك یان زیاتر له پینج ههست پیکهره کانی ههست پی ده کات و لیمی تیده گات .

جلۆكۆن : ئەوە چيە پەنجەى بۆ درێژ دەكەى ؟

سوکرات : فریّدانی هۆنراوهی لاساییکهرهوه و گوێرانهگرتنه بــۆههستیاران » (۱٤) •

لهم دهقهدا دوو بریاری سوکراتی دهربارهی هوّنراو بهرچاو دهکهون: بریاری یهکهم: فرێدانی هوّنراوهیه و گوێنهگرتن له خاوهنهکهیهتی که ههستیاره ۰

(ف 🗕 ۲)

⁽۱۲) ئايدياليستى : مثالي .

⁽۱۳) جلوکون: ناوی کابرایه که ئیفلاتون له کوماره کهیدا کردوویسه تی بسه هاو دهمی سوکرات .

⁽١٤) بروانه (النقد) اسس النقد الادبي الحديث ل ١٨٠

بریساری دووهم: تهماشساکردنی هسترنراو وهکسوو بهرههمی*سکی* لاساییکهرهوه ۰

بی گومان بریاری یه کهم ئه نجامی دووهمه و ئهوانهی بروایان پسی ههیه پشت بهوه ده به ستن که هنرزاو ته نها لاسایی کردنه وهی سروشت و کرده وهیه و بنویه بابزانین سوکرات ده رباره ی سروشتی لاسایی کردنه وه به گشتی چنون ده دوی ؟ و

سوکرات له دهمه ته قه کانیدا هه میشه له بابه تینکی گشتی ده دووی ، ئه مجا بیروراکانی ده رباره ی بابه ته تاییه تیه که پیش که ش ده کات ، بغیبه که سهره تای بابه تی لاسایی کردنه و ماسی هونه ری نیگار کیشان ده کات و ده کینت :

«کهوابوو ئهی جلزکزن لیرهدا سی جزر چهرپسایه ههیسه و سسی هونهرمهند سهرپهرشتی دروستکردنیان دهکسهن و خسوا و دارتساش و نیگارکیش .

جلۆكۆن : بەلىي لېزەدا سىانن •

سوکرات: که واته خوا ئه گهر بر ئاره زوو یان بر پیویستیی خوی ته نها یه که چهرپایه ی له سروشتدا خو لقاندووه و زیاتر نیه جا ۰۰۰ خوا ئه مه ی زانیوه و ئاره زووی وابووه ، بر چهرپایه کی راستی خوی بسی به دروست که ریکی راسته قینه و نه بی به دروست که ریکی ناسراو بر چهرپایه کی دیاری کراو ، له به رئه وه یه که چهرپایه ی خولقاندووه و چرنیتی به کهی وا پیویست بوو که تاقانه بیت ،

جلۆكۆن : ئەى دەربارەى دارتاش چىدەڭين ؟ ئايىــە ئەو دووبـــارە دروستكەرى چەرپايە نيە ؟

سوكرات: بەلتى •

جلۆكۈن: رات چيە دەربارەى نىگاركىيىش ؟ ئايىا پىنى دەلىيىن دروستكەر ؟

سوكرات: بني گومان نهء ٠

جلۆكۆن : ئەگەر دروستكەر نەبى چ پەيوەندىيەكى بە چەرپايەوە ھەيــە ؟

سوکرات: لهو باوه په ده که توانین ناوی به لاسایی که ره وه ی که و شتانه ی خه لکی تر دروستی ده که ن به رین ۰

جلۆكۆن : زۆر باشە ، ئايا سىزيەمىش بە يىپى زنجىرە سروشتىيەكەى بە لاسايىكەرەوە ناوى دەبەي ؟

سوکرات: بنی گومان، ههروهها ههستیاری تراجیدیاش وه کسوو لاساییکهرهوهکانی تر لاساییکهرهوهیه و سنی پله له راسستی و خسواوه دووره »(۱۰) •

ئهم بریاره ی سوکرات پرسیاریّکی سهره کی دهرباره ی نرخی هونهری لاساییکهره وه بهرپا ده کات ، خوّشی ئاگای لهمه ههیه ، بوّیه روده کات مبلوّکون و ده پرسیّت : «مه به ست له هونه ری نیگارکیشان لاسایی کردنه وه ی شته کانه ههروه کوو خوّیان ، یان به پیّی دهرکه و تن یا خود به گویّره ی رواله ت یان راستی ؟ •

جلۆكۈن : روالەت •

سوكرات : كهواته جياوازييه كي فراوان له نێوان لاســاييكهرهوه و

⁽۱۵) هممان سمرچاوهی پیشوو ل ۲۲.

راستی دا هه یه و له توانایا هه موو شتیك به نها به ده ست لیدانی پارچه یه کی بچووك ئه نجام بدات ئه و پارچه یه ش رواله تی یه و به س ، ئه مه ش به لگه یه که له سه رئه و می که نیگار کیش و ینه ی دار تاشیک یان پینه دوزیک یان هه روه ستایه کی تر ده کیشی ، له گه ل ئه وه شدا هیچ له پیشه کانیان نازانی ، ئه گه رهونه رمه ندیکی لی ها تو وییت له توانایا هه یه منال و ئه و که سانه ی ساکارن هه ل بخه له تینی ، کاتی له ده ره وه و ینه ی دار تاشه که یان پیشان ده دات ، وا هه ست ده که ن سه یری دار تاشیکی راسته قینه ده که ن به پیشان ده دات ، وا هه ست ده که ن سه یری دار تاشیکی راسته قینه ده که ن

جلۆكۆن : بە ھەموو دلنيايىيەكەوە : وايە (١٦) .

کهوابوو نیگارکیش له روانگهی (سوکرات) هوه دروزنه و هونهره کهی درویه و له بهر ئهوهی ههستیاری به ههمان چاو تهماشا کردووه و هو نراوه کهی به ههمان پیوانه پیواوه ، دهرهه ق به نووسه رانی تراجیدیا که باشتریس ههستیارانی سهرده مه کهی بوون ده نیت : «له بهر ئه وه ئه گهر گویمان لی بوو خه لکی ووتیان نووسه رانی تراجیدیا وه له سهرووی ههمو ویانه وه خه نورسی اله چاکه و خرایه و ههمو و بابه تی ئاده میزاد و هونه ر و کاروباری ئاسمانا شاره زان ، چونکه ههستیاری باش ناتوانی هو نراو دروست بات ههتاکو و برانیاری یه کی تهواوی له باره ی بابه ته کهی خویه وه نه ی و ئه وه ی بهم زانیاریانه ی نه بی هه مهر گیز نابی به ههستیار ، ئه گهر گویمان له وه بسو و پیوسته بنین : که ههمان دهست خهرویی پیشو و لهم قسه یه دا هه یه له وانه یه نه مانه تووشی ههندی لاسایی که ره وه بو وبن و به راده یه که که تو و به ده ستیان به وه نه کردووه که به رهه مه کانی ئه م ده ستیان به وه نه کردووه که به رهه مه کانی ئه م لاسایی که ره وانه سی پله له راستی به وه دو ورن ی به رهه مه کانی ئه م لاسایی که ره وانه سی پله له راستی به وه دو ورن ی (۱۲) سوکرات له سه رسورمانی لاسایی که ره وانه و نه که دو رسورمانی پیچیکه یه زیاتر هه نگاو هه که ده گری و چه نه در پرسیار یسکی سه رسورمانی

⁽۱۲) ههمان سهرچاوهی پیشوو ل ۲۴.

⁽۱۷) ههمان سهرچاوهی پیشوو ل ۲۵.

دەرهەق بە (ھۆمىرۆس) دەچەسپىننى و دەلىخ : «ئايا وەكوو (كاسكىليۆس) نەخۆشەكانى چاككردۆتەوە ، يان قوتابخانەيەكى پزيشكىيى ك دوواي خۆيەوە بەجىھىيشىتووە ؟! •••ئىيمە لەسەر راستى دەبىن ئەگەر پرسىيارمان دەربارەی تەكنىكى جەنگى و راميارى و فێركردن لە (ھۆميرۆس)كرد ، كە له هۆنراوهكانىدا گرنگترىن و بەرزترىن بابەتن ، بۆيە ئەيدوينىين و پېپى دەڵین : ئەی (ھۆمیرۆس)ی ھاورێمان ئەگەر تۆ وا بووی ^{ئە}وەی دەيڵێــــی دروستکهری سنبهر و لاساییکهرهوه نیت و ، ئهگهر لــه تواناتــا ههیــه جیاوازیی ئهو ریّگایانهی سوود یاخود زیان به ئادهمیزاد له ژیانی تایبهتی یان گشتییدا ئهگهیهننی دهرخهیت و پیّمان بلّنی کام دهولهت سوودی له یارمهتیت وهرگرتووه ^(۱۸) ئهم پرسیارانهی سوکرات ب_ریـــارین و چـــاوهریی هیـــچ بسهلیّنن و بلّین هوّنراو هیچ سوودیّکی نیه و ناشی بیّت ، ئهم راستی یهش سه رئه نجامیکی سروشتی به له و نرخ پی دانه ی هونه ره وه به گشتی هەڭدەقوڭى ، چونكە ئەگەر ھونەر سىي ھەنگاو لە راستىيەوە دووربىت و خولقیّنهرهکهی دروّزن بیّت هه لبهته هیچ که لکی بوّ ژیانی ئادهمیزاد نابیّت و میللەت ھەرگىزاو ھەرگىز سوودى لىخ نابينێت ٠

سوکرات به مه وه ناوه ستی به لکوو روو ده کاته (جلوکون)ی هاوده می و ده کنیت و «که چی گیمه هیشتا خاله گرنگه که مان له تاوانباری به که نه خستوته به رچاو ، که ویش که وه یه هوزاو توانای که وه ی هه یه زیان به کاده میزاد باشه کانیش بگه یه نی (۱۹) سوکرات پاش که وه ی ناوه رو ک و با به تی هوزاو به و جوره له قه له م ده دات دیته سه ر باسی هوی ده ربرین و ده لیت:

⁽۱۸) ههمان سهرچاوهی پیشوو ل ۳۲ .

⁽۱۹) هممان سمرچاوهی پیشوو ل ۳۷ ۰

«ئهم ههستیارانه بگره له (هۆمیرۆس)هوه له لاساییکهرهوه یه ازیاتر هیچی تر نین ، لاسایی ویّنهی چاکهیان کردوّتهوه و ههرگیز ناگهن به راستی ههستیار وهکوو نیگارکیش و لهگهل ئهوهشدا هیچ شنیک لهپیشسه کهی نازانی ، ئهوانهی لهو زیاتری لینازانی سهریان سوردهمیّنی کاتی نیگارهکهی ده بینن و ته نیا له دوو تویّی ده نگ و روخسارهکهیا حوکمی بهسهرا دهدهن ه

جلۆكۆن : تەواوە بەلىي وايە •

سوکرات: به ههمان ریخگا ههستیار به هنری ووشه دهربرینه کانیه وه هونهری جنربه جنررمان پیشکه ش ده کات له و پیشکه شکر د فه دا ته نها به راده ی لاسایی کر د نه وه کهی له سروشتی ئه و هو نه ره ده دوی و ، که سانی تری هاو ته رازووی ئه و له نه زانینا ته نیا له روانگه ی ووشه کانیه وه حوکمی به سه را ده ده ن و وا به بیریانا دیت داهینانی تیدا ده که ن به لام داهینانه که یان له باره ی دروست کر د نی پیلاو یان ته کنیکی جه نگی ، یان هه ر با به تیکی تره و ه باره ی دروست کردنی پیلاو یان ته کنیکی جه نگی ، یان هه ر با به تیکی تره و بین ته نه به بال پشتی کیش و تر په و ئاواز ئه نجام ده در پنت و ده بی زور جار بی نیبینت ، حالی شانوگه ری ئه و هه ستیارانه چیی به سه ر دیت که له قالبیکی دو و ر له موسیقا و له چوار چیوه ی په خشانیکی ساکار دا گیر را بیته وه و

جلۆكۆن: بەلىي .

سوکرات: له دهم و چاویّك دهكات به مندالی وهكوو گوڵ بووبی و ئىستا لاویّتی بهسهر چوبی (۲۰) » .

سوکرات لهم دهقهدا راستهوخو فهراموشی ئهرکی ووشه و میتهفور و دهربرینی هونهری ئاوهلواتایی له خولقاندنی هیونراوهدا دهکات و ئیهم خولقاندنهش دهگهرینیتهوه بو کیش و ترپه و ئاواز به تهنیا ، جگه لهوهش

⁽۲۰) ههمان سهرچاوهی پیشوو ل ۲۹.

ئەو ھۆيانەي بنيات نانى فۆرم و روخســـارى ھـــۆنراوە بـــە چاوێـــكى تاوانباری یه وه تهماشا دهکات و به ریّگای هه لخه له تاندنی خویّنه ری هو نراو و دەستخەرۆكردنى بىنەرانى شانۇگەرى دەزانى ، بۆيە بە ھىسىچ جۆرىك باسی ووشه به گشتی و ئاوه لواتای ووشه به تایبه تی ناکات ، زیاتر لهمهش سهرچاومی هۆنراوی سوودبهخش و هۆنەری هۆنراوخوائی به خورپه و ئیلهام دهزانی ، بزیه ده لین : (خوای هو نهر خوریه و ئیلهام به هه ندی که س دەبەخشىنى و ، لەم كۆمەلەي كە خورپە و ئىلھاميان يىن بەخشىراوە زىجىيرەيەك پیّكدیّت ئهم خورپه و ئیلهامـه كاریــان تىدهكات ، ههمــوو ههستیـــاره لی هاتووهکان ئه گهر چی له خاوهن داستانهکان بن یان هونراوهی گورانی ، هۆنراوه جوانهکانیان به هۆی هۆئەرنىك كه به فیربوون چنگیان كەوتېسىن ناهۆننەوە ، بەلكورو هۆى ئەوەيە خورپىـە و ئىلھامىـــان يىن بـــەخشىراوە ، ههروهکوو چۆن (کۆربنیتیه) (گیرهشینوینهکان) بهبی هغرشی سهمادهکهن ، ههروهها ههستیارهکانیش ئاوازه خوشهکانیان دههوننهوه و بی ئهوهی ههستی پی بکهن ، خور په و ئیلهام وهرده گرن و وهکوو حال لینهاتوویان لی دٽت ^(۲۱)» ٠

⁽۲۱) هممان سهرچاوهی پیشوو ل ۴۳ .

رهخنهسازی وهرناگرن و به بی رهخنهساز له ههموو بهرههمیّکی ویژهیسی تهرده گهن .

لەرستۆ و ليكۆلينەوەي ميتەفۆر

ئەومى ئاشكرايە لە مێژووى زانستەكانى وێژمدا : ئەرستۆ يەكەمــين زانايە كە دەستىكى بالآى ئەوتۆى لەم كۆرەدا ھەبوو بــە دامەزرێنــەرى بنچىنەى لێكۆڵىنەومى ھەموو زانستەكان دەژمێررێ .

میژووشوناسی زانسته کانی زمان ئه گهر بیهوی لهبهر تیشکی ئهو راستی یسه دا نسرخی لینکو لینسه وه که نهرستو له زانستی ئاوه لواتادا هه ل بسه نگینی ، ده بی دوو راستی ره چاو بکات و هه میشه بیان هینیته وه یاد:

راستی به که م : ئهوه به که سۆفستایی به کان جلهوی به کارهینانی ووشه به گویره ی واتا فه رهه نگی به کانیان و ئاوه لواتاکانیان به ره للاکرد و به بسی سنوور مافیان به دوینه ران و ویژه ران دا که به ئاره زووی خویان ووشه به کاربهینن و ده ربین سازبکه ن و ره خنه سازان به بی ده ستوور رافه ی ده ده ویژه یی به کان بکه ن و تأویلی نابه جی به زوره ملی به سهر ووشه و رسته کاندا بسه یینین .

راستی دووهم: ئهوه یه سوکرات و ئهفلاتون ههرچهنده بهو ئیشه ناره وایه ی سوفستایی یه کان قایل نه بوون و ههلویستیکی به پیچهوانه ی ئهوانیان هه بوو ، به لام له باسی میته فردا هیچ لیکولینه وه یکیان به جی نه هیشت و نهیان توانی له میانی واتای ووشه دا ریگا به و گیره شیوینی یه ی سوفستایی یه کان بگرن :

ئهم دوو راستی به ، به لای ئیمهوه ــ هۆیهکی سهرهکین لهو هۆیانهی که پالیان به ئهرهستووه نابیت بو یهکهم جار له میژووی زانستهکانی زماندا

لیّکوّلینه و میه کی پیّگه یشتو و ده رباره ی میته فوّر و ئاوه لوات پیّش که ش بکات ه

ئەرستى كە بىنى ھەندىك لە ويۆرەران بە كارتىكردنى سۆڧستايىيەكان بە ئارەزووى خۆيان ووشە بۆ واتا ناسراوەكانيان بە كارناھىنىن و دەربىيىن بە بى دەستوور بۆ واتاى نوى دادەتاشن و ئەگەر ھاتوو لەم كارە نارەوايە رەخنەيان لىخ گىرا دەڭين:

ئیمه لهم ئیشه هو نهرییهماندا میتهفور سازده کهین ، دهستی کرد به سنوور کیشانی میتهفور ۰

ئەرستىق بىق ئەومى ئەم سىنووركىشانەى زانستىيانە بىت پىناسەيــەكى وورد و دەستنىشانكراوى مىتەفىرى دانا و ووتى :

«میته فقر گواستنه و می ووشه یه که و اتایه که و ه بقر و اتایه کی تر (۲۲)» ئه رستقر لهم پیناسه یه دا هه ستی به وه کرد ئه گهر بیتو بناغه ی پته و بقر فهم گواستنه و میه دانه مه زریننی هیشتا دمروازه ی یاری کردن به واتای ووشه کان به به ره للایی ده مینیته و ه ، سه رئه نجام دووا به دووای ئهم پیناسه یه و و تی : «گواستنه و مش یان له په گهزه و ه (۲۲) بقر جقر (۲۱) یان له جقر موه بقر چقر یان به پینی لیک چواندن (۲۰) ده بی ده بی ایک ساله ده بی ایک ده بی ایک ده بی ده بی ایک ده بی ده بی ده بی ایک ده بی ده بی ایک ده بی بی ایک ده بی بی ده بی بی در ده بی بی در بی ده بی بی در بی ده بی بی در بی در بی در بی در بی بی در بی در بی در بی در بی بی در بی بی در بی بی در ب

کهواته ویزوهر و لی*نکدهرهوهی دهقی ویزوهیی و پرهخنهساز تهنها لهسهر* یه کینك یان پتر لهو چوار بناغه یه دا بغیان ههیه ووشه یه که وه بسغ

⁽۲۲) کتیبی فن الشعر ل ۸۸ .

⁽۲۳) ره گهز : الجنس .

⁽٢٤) جوّر: النوع.

⁽٢٥) ليكچواندن : التمثيل والمشابهة .

⁽۲٦) كتيبي فن الشعر ل ٥٨ .

واتایه کی تر بگویز نه وه ۰ ئه رستو به نیازی پته و کردنی ئه و بناغانه به که یه که ده ستی کرد به پروونکردنه وه یان و ووتی «مه به ستم له م قسه یه له پره گهزه وه بو جور ، به به لگه ی : «که شتی به که لیره دا وه ستا » ؛ چونکه له نگه رگر تن جور یکه له وه ستان ئه مه ش نموونه ی جور ده بو پره گه د زاران کاری به نرخی کردووه) له به رئه وه گورسیوس) (۲۷) هه زاران کاری به نرخی کردووه) له به رئه وه ی زور هه زاره ها مانای زور ئه گریته وه ، بویه هه ستیار له بری ووشه ی زور به کاری هیزاره ها مانای زور ئه گریته وه ، بویه هه ستیار له بری ووشه ی زور به کاری هیزاوه ، نموونه ی میته فور له جوره وه بو جور ئه مه یه : (به شیری مس گیانی لی سه ندن لیره دا به واتای پچراندن دیت پچراندنیش واتاکه ی جور یکه له سه ندن لیره دا به واتای کوتایی هاتنی ژبانه به مردنه .

مهبهستم لهم قسه یهم: به پیی (لیکچوون) ههموو ئهو حاله تانه یه که بی پیژه ی پاده ی دووه م بی پاده ی یه کهم وه له پیژه ی چواره مه بی سی یه می چونکه ههستیار وای به کارده هینی که چواره م له بری دووه مه و دووه میش له بری چواره مه و له هه ندی کاتدا ئه و پاده یهی که پیوه ندیی به ووشه گواستراوه که وه هه یه ده خریته سهر میته فره که بی پیوه ندیی به ووشه مهبه سته ده خریته سهر میته فره که بی پیوه ندی و و نکردنه وه یه مهبه سته کهم به نموونه ده کیم ی پیوان (پیک) و (دیونیس) (۲۸) هه مان پاده ی نیوان (قه که نیان و (ته باره ی تیوان پیکه و هه ده که به باره ی تیوان پیکه وه ده کیم که پیکه و ده کارده ی تیوان پیریتی و ژبان هه مان پاده ی تیوان پیریکی که برس) ه ، هه روه ها پاده ی تیوان پیریتی و ژبان هه مان پاده ی تیوان شهووروژه ، بی په هه ستیار له باره ی شهوه وه هه مان قسه ی (که نبارو تالیس) ده کات و ده کی : پیریه تی پیریه تی پیریه تی و ده کی : (تاریکایسی ده کات و ده کی : پیریه تی پیریه تی پیریه تی و ده کی : (تاریکایسی ده کات و ده کی : پیریه تی پیریه تی پیریه تی و ده کات و ده کی : (تاریکایسی ده کات و ده کی : پیریه تی پیریه تی پیریه تی پیریه تی و ده کی : (تاریکایسی ده کات و ده کی : پیریه تی پیریه تی پیریه تی پیریه تی پیریه تی و ده کات و ده کی : (تاریکایسی ده کات و ده کی : (تاریکایسی پیریه تی و ده کی : (تاریکایسی ده کات و ده کی : (تاریکایسی پیریه تی و ده کی : (تاریکایسی پیریه تی و ده که خوان پیریه تی و ده خوان پیریه تی و در که خوان پیریه تی که

⁽۲۷) له ئۆذىساوە وەرگىراوە ، سرودى يەكەم ل ١٨٥.

⁽۲۸) دیونیس: خوایمهی.

⁽۲۹) ئەرس : خواى جەنگ .

ژیانه) یان ، (ئاوابوونی ژیان)، و له ههندی باری لیکچواندندا ناوی تیادا نیه ، به لام له بارهی ریژهوه ده لی : بو نموونه به بلاو کردنه وه ی تو فووتری (وه شاندن) به لام بو دهربرینی کاری خور نهوییش که بلاو کردنه وه ی تیشکه کانیه تی هیچ ووته به له نیه ، له گه ل نهوه شدا راده ی بلاو کردنه وه ی تیشکی خور ههمان راده ی (وه شاندن) ه ، بو تو و ، بویه ده ووتری (رووناکی خوایی بلاو ده کاته وه) ، ههروه ها ده توانری ههمان شیوه له میته فور به شیوه یه که به کاربه ینری ، پاش واتا گهیاندنی شتیک شیوه له میته فور به شیوه یکی که به کاربه ینری ، پاش واتا گهیاندنی شتیک به ناویک بو شتیک ی ز دانرابی تاییه تی ده رباره ی (قه لغان) بلیسین پشت گوی ده خه بین «پیکیکی بینمه ی» ه (۳۰) که م روونکردنه وه یه که رستو ، بناغه کانی میته فور به جوریکی قایم و پته و ده چه سینی ، جگه له وه ی ده رگای به رمالایی به کاره ینانی ووشه داده خات و بو یه که م جار ریبازیکی ده ستووری بو شی کرده وه ی میته فور پیش که ش ده کات ،

⁽٣٠) بروانه كتيبى فن الشعر ل ٥٩ .

ووشه و واتا له لای هوراسدا

یه کهم ره خنه سازی رقرمانی له پاش نه مانی ده و له تی یق نانیه کان که باسی و وشه ی کرد بین و ده می ژه نیبیته میته فقر (هقراس) ه و رووداوه کانی ژیانی (هقراس) هه رچه نده له رووی راستی و ناراستی به وه جینگای مشتوم ری زاناکانی هاوچه رخمانه ، به لام ئه وه ی چه سپاوه : ئهم ره خنه سازه له شاری «قینق سیالی (۲۵) پیش زایسین له دایسك بووه و گومان ده کری که بینگانه بووه و رقرمانی نه بووه ، چونکه باوکی له سه ره تای ژیانی دا به نده بووه ، بقیه شاره زاکان له و بیرو رایه دان که ئه غریقی به و له سالی (۸) پیش زایین دا کقرچی دووایی کردووه (۱) .

هۆراس گه نی هۆنراوه و ووتاری جۆربه جۆری بۆ به جی هیشتوین ، ئه وه ی پیوه ندی به باسه که مانه وه هه یه لهم به رهه مان ه لیکو نینه وه یه کی ره خنه سازی یه و و باوه ئهم لیکو نینه وه یهی هزراس مه به سته سه ره کی یه کهی شیی کردنه وه و لیکدانه وه ی ره گه زه کانی هو نراو نیه ، چونکه به په خشان نه نو و سراوه ته و و له قه واره ی هه نبه ستیك دایه و به کیش و سه روا و له شیوه ی نامه یه کدا رین کخراوه ه

ئـهوهی راسته (هــۆراس) خــۆی لیّکــۆلینـه کهی ناونـابوو
Epistola. ad. Pisones

سهردهمی ژیانی (هۆراس)دا خیزائیکی دهسته لاتدار بوون، ههروه کوو لـه
ناوهرۆکی ئهم نامهیهدا دهرده کهوی نووسهره کهی ویستوویه تی له عاستی
نرخییدانی هۆنراوه و چۆنیه تی ریّکخستنی ئامۆژگاریی لاوه کانــی ئـهم
خیزانه بکات ۰

لهم رِوْژانهدا ئهم هه ڵبهستهی (هۆراس) به دوو ناونیشان ناوبانــگی

⁽۱) بروانه كتيبي فن الشعر هوراس ل ۲۲.

ده رکر دووه: ناونیشانی یه کهم Ars Poetica واته: هو نه ری هو نراوه ۰ ناونیشانی دووه م: Dearte Poetica واته: ده رباره ی هونه دی هونه داد داد داد داد هونه دی هو

جا له بهر ئه وه ی ئه م دوو ناونیشانه هیچ پیّوه ندیه کیان به هوّراسه وه نیه و نه بووه و له سهر ده می ژیانی دا باویان نه بووه ، بابزانین له چیه وه هاتوون و بوّچی ناونیشانه ره سه نه کهی خوّی (نامه یه گ بسخ خیّزانی بیّروّ) پشت گوّی خراوه ؟ وه لاّم دا نه وهی ئه م پرسیاره و هه موو پرسیاری کی تر له م سووچه وه به هیچ کلوّجیّك ئاسان و زانستیانه نیه ؟ به لاّم تاقه هوّی ، که ره نگه له راستی به وه زوّر دوور نه بیّت و بتوانی ئه م دوو ناونیشانهی لیکوّلینه وه کهی (هوّراس) روون بکاته وه با به تی هه لبه سته که یه ، بوّیه زوّر به بیروایه دان که ئه و دوو ناونیشانه ده شی له وه وه ها تبن که با به تی هه لبه سته که ده رباره ی سروشت و چه شنه کانی هوّن راوه یه :

گرنگترین بیرۆکه لهم هه لبه سته دا که تا ئه ندازه یه کی فراوان زاده ی بلیمه تبی (هۆراس) بیت و له داهینانیدا شوین پینی ره خنه سازه یونانیه کانی هه لنه گرتبیت باسی ووشه و واتایه ۰

هۆراس لهم باسه دا ده نیت : «ئهی ئه وانهی ده نووسنه وه ، با به تیك هه نیژین له گه ل ووزه تاندا بگونجی ، له وه دوور که ونه وه که ناتوانن قورسیی باره کهی هه نبگرن یاخود شانتان بو بار کردنی ده ست نادات ، ئه گهر مروّفیک له هه نیژاردنی با به ته کهی دا سه رکه و توو به هم گیز په نهانی ده ربی سن مافی لی ناگریت و دارشتنی ره وان مل که چی لی ناکات »(۲) ، لهم چه نه دیرانه دا هزراس گرنگیی به با به ت و واتا ده دات و ده ربی ی و ووشه به پلهی دووه م ده ژمیری ، ئه گهر له به ر تیشکی میژووی زانستی میته فورا ئه م

⁽۲) بروانه کتیبی فن الشعر هوراس ل ۱۱۰–۱۱۲ ۰

سه رنجه هه نبه سه نگینری به هه نگاویّکی پیشکه و تن خوازانه له قه نه ده دری ، چونکه هه روه کوو ئاشکرایه ره خنه سازه یو نانیه کان به گشتی و (ئه رستو) به تایبه تی میته فوریان که بربره ی لیکو نینه وه یه دوور له با به تاوه باسکر دووه و به روانه تریبان رووانیووه و ته نها له چوارچیوه ی مانای زمانه وانی و واتای میته فوری هه نیان سه نگاندوه و چه ند ده ستو وریکی ته نگه به رو ووشك بو گواستنه وه ی ووشه له واتایه که وه بو واتایه کی تریان سه یاندووه و

به لام (هۆراس) وای لینه کردووه و به پیچهوانه ی رهخنه سازه یو نانیه کانه وه بابهت و واتای به سهرچاوه ی ووشه و دهربرین داناوه و سه لماندویتی که ویژهر ئه گهر هات و له گه ل بابه ته کهی دا ئاشناییه کی قوولی هه بوو واتاکانی له د ل و دهروونی دا پی گهیشتبوون ئه وا به ئاسانی دهربرینی به رز و ووشه ی هونه ری ساز ده کات .

که وابو و ده ربرین و ووشه له لای (هۆراس) به رهه می بابهت و واتان ، بۆیه نهم ره خنه سازه روو ده کاته خوینه ر و گونجاندنی نیوانی و ده لیست: «هه روه ها که گه ر هات و له وانه بووین که له گونجاندنی نیوانی واتیا و ووشه کانیان دا هو نه رمه ندن ، ده رفه تی نه وه ت ده بیت به سازدانی شه و ده ربرینانه که ووشه ی کون له ناویاندا ده بنه ووشه ی نوی بگهیته هو نه ری ره وانبیزی »(۳) بی گومان گونجاندنی ووشه کان و ریخ کخستنیان رووداویکی ره وانبیزی »(۳) بی گومان گونجاندنی ووشه کان و ریخ کخستنیان رووداویکی با به تی به و له رازاند نه وه ی رست و یاری کردن به ده ربرین ووشه ی به نابه تی به و له رازاند نه وه که وه یه و هو یه روونکردنی ووشه ی نوی و بو گهیاندنی واتای تازه ده خات سه رگازی پشت و ده نیت : «که گه ر هات و واتای شار راوه ی وا هه بو و بو روونکردنه وه و کاشکراکردنی پیویستی به ووشه ی نوی باو هه بو و بو مرفق هه یه واژه ی وا ساز بسکات پیویستی به ووشه ی نوی باو هه بو و بو مرفق هه یه واژه ی وا ساز بسکات

⁽۳) هممان سمرچاوهی پیشوو ل ۱۱۲–۱۱۶.

که بهرگونی (سینیجوّس) (۱) نه که و تبی ، ئه گهر هات و به دهست کاری یه کی که مه وه له سهر چاوه یه کی که مه وه له سهر چاوه یه کی ئه غریقی یه وه هه لقو لا بوو ، ئایا مافید هه سه روّمانیه کان به خه لات بیده ن به (کایسیلوّس) (۵) و «بلاوتوّس» (۱) ، به لاّم له هه مان کاتدا له (فیرجیّل) (۷) و (قاریوّس)ی (۸) قه ده غه بکه ن (۹) ،

(هۆراس) لهم چهند دیزانهدا بهویسه پی ئازایه تی بسه وه به مسلاریی زورانبازیی نهمری تیوان کون و تازه ده کات و بهرگری له تازه که ره وه کانی ویژه و زمانی هو نهری ده کات و به شیوه ی پرسیار بریاری ئه وه ده دات که له بهر ئهوه ی خه لکی رینگایان له ویژه ره کونه کان وه کوو (کایسیلیوس و بلاو توس) له داهینانی و شه ی نوی باو نه گر تووه و مافی ئه وه یان پی داوون بدر برینی نوی ساز بکه ن، پیویسته هه مان په فتار که دنه سکر ده می له کونه وه کوو : (فرجیل و فاریوس) بکه ن و نابی لهم په و متارکر دنه سکل له کونه په رستان بکه نه وه ه

ئەم بریارەی ھۆراس ئەگەر لەگەل بناغەكانی (ئەرستۆ) لە گواستنەوەی ووشه له واتای فەرھەنگی بەوە بۆ ئاوەلواتـــا بـــەراووردی بكەيـــن بـــه ھەلو يْستىنكى شۆرشگېر دەژمېررىن •

⁽٤) سیتیجوّس : واته لهبهرکهری چهشنه بهرگیکی نهتهوایه تیی کوّنی روّمانی : هوّراس نهم ووشهیهی بوّ روّمانیه کلاسیکییه کان که بروایان به هیچ گوررانیک نهبووه به کارهیناوه .

⁽ه) کایسیلیوس : ههستیاریکی رؤمانی به به هؤنینه وهی هه لبه ستی گالته و که به ناوبانگ بوو ، له سالی ۱۹۸ پ – ز کؤچی دوایی کردوه.

⁽٦) بالآوتؤس: بهناوبانگترین ههستیاری گالتهوگهپی روّمانی به سالی ۲۵۶ پ _ ز لهدایك بووه .

⁽۷) فیرجیل : گهوره ترین هه ستیاری پومانی به ، له سهرده می (هوّراس) دا ژیاوه و سالی (۱۹) پ ـ ز مردووه .

⁽۸) فاریوس: ههستیاریکی روزمانی به له گهل (هوراس)دا ناشنایه تی هه بووه.

⁽۹) ههمان سهرچاوهی پیشوو ل ۱۱۲–۱۱۶ ۰

به لنی (هۆراس) له ئازادی پیندانی و یژه تازه که ره وه کان بو سازدانی و وشه ی نوی باو سنووریک له به رزی و به هینزیی چینژ و به ده ست کاریه کی که مه وه له سه رچاوه یه کی یونانی وه رگرتن کیشاوه ، به لام به بی مشتوم رئه سنووره له چاوی چواربناغه که ی (ئه رستو) دا یه کجار فراوان و به رینه و به هیچ جوریک و یک به له دایک بونی زاراوه ی نوی و میته فوری پیویست ناگرین ه

جا با لهم روهوه گۆی لهم رهخنهسازه بلیمه به بگرین که ده نیّت : «بۆچی شایه نی قایل بون نیه ئه گهر هات و توانای ئهوهم هه بوو هه ندی ووشه ی نوی باو بخه مه سه رخه زنه ی زمانه که مان که چی به رهه مه کانی (کا تو وانیّوس) (۱۰) ریّگای ئه وه یان پی درابو و به دا تاشینی ووشه ی تازه بو واتای جوّر به جوّر زمانی باوك و با پیرانمان ده و نهمه ند بكات » (۱۱) .

(هۆراس) لێرهدا ئەركى زمانىي سەرشانى رەخنەساز بەدىدەھێنێ و راستىيەكى (سىمانتىكىمان) بۆ رەچاو دەكات و دەڵێت :

نابی ده رگای خه زنه ی زمان که سامانیکی نه ته وایه تی یه په ووی گورانی ژبان دابخری ، ده بی به داتاشینی ووشه ی نوی وات هه میشه له دایك بو وه کان ده ربخه ین و ئه و خه زنه یه ده و له مه ند بکه ین و ئه گه ر له (هۆراس) بیسته پیشه وه و بپرسیت بوچی ئه م ره خنه سازه له نه ریتی کومه لایه تی و یاسای سروشته وه وه لامت ده داته وه و ده لیت :

«به ههموو وهچهیه که ریّگا دراوه و ههمیشه ریّگایـان پیدهدری بــه گویّرهی باوی سهردهمه کهیان ووشه ساز بکهن ، ههروهکوو چوّن دارستان

⁽۱۰) کاتووانیوس : رِهخنهسازیّکی رِوّمانییه له سالی ۱۶۹ پ _ ز کوچــی دووایی کردووه .

⁽۱۱) ههمان سهرچاوهی پیشوو ل ۱۱۶.

پاش تیپه ربوونی سال گه لاکانی ده گوریته وه و نه وه ی له پیش دا سه و ز بو و بوو ده رزیت ، هه روه ها و و شه کانیش کو ترینیان زووتر به ره و نه مان ده رفن ، به لام نوی کانیان وه کو و وه چه یه کی تازه و پی که یستو و و سه و ز و به هادارن »(۱۲) هه لبه ته نه مه ده ستو و ری ژبانه : هه مو و سه رده مینیا به روباوه رو و اتای تایبه تی خوی هه یه ، بو نه م بیروباوه رو و اتایانه و و شه و زاراوه و ده ربرینی گونجاو چه سپینراوه، به لام نه م سه رده مه و و رده و و رده به ره و میزو و ده کشینیه وه و هه مو و ده سه لاتیکی له که ل خوی دا ده پیچینیه وه و ده رفه ت به ده سه لاتی سه رده مینکی نوی ده دات که بیروباوه ری تازه و و اتای نوی ده هینیتیه کایه و هه مجا نه گه رویژه ران و زمانه و انانی نه م سه رده مه زانستیانه نه یه ن به پیری روداوه وه و و شه و ده ربریایی گونجا و بو پیوستی به کانی سه رده مه که یان به هوی داتاشین و لیکدان و ناوه لوات و ریکاکانی تری خو لقاندنی فه رهه نگی زمان ساز نه که ن نه وه به ده ستی خویان نه و نه مامه کانی زمانی نه ته و که یان و و شك ده که ن ه

له هه مان کاتدا به پیچه وانه ی گه مه وه گه رهات و به گه رکی سه ر شانی خویان هه ستان و مافی سروشتی و فه رمانه که یان به جی هینا و به گویره ی چیزی نه ته وایه تیان و له به ر تیشکی ده ستووری زمانه که یاندا ووشه ی نوی یان ساز کرد هو نه رمه ندانه نه و نه مامه کانی زمانه که یان ئاو ده ده ن و ریگای نه شونما و خه ملاند نیان بو به ره لا ده که ن ، هه تاکوو ده بنه دارستا نیکی سه و زو به هادار و گا به م جوره (هوراس) باسی و و شه و و اتا به را له دوو هه زار سال به ریاده کات و دوو بنه و اشه ی زانستی و هو نه ریمان به ریاده کات و دوو بنه و اشه ی زانستی و هو نه ریمان به ریاده کات و دوو بنه و اشه ی زانستی و هو نه ریمان به ریاده کات و دوو بنه و اشه ی زانستی و هو نه ریمان به ریاده کات و دوو بنه و اشه ی زانستی و هو نه ریمان به ریاده کات و داده ریژی :

ینه واشه ی یه کهم: ووشه شوین پی هه لگر و به رهه می واتایه ۰

بنه واشهی دووهم: ههمو و زمانه وانیک ده بن خولیای ساز کردنی

⁽۱۲) هممان سمرچاوهی پیشوو ل ۱۱۱ . ...:

ووشهی تازه بو واتای نوی بخوات و نابی دهسته و نه زود به رامبه ربه گورانی ژبان دانیشیت و زمانه کهی به هه ژاری بهیلیته وه ، یاخود به ووشه ی بینگانه بو پیداویستی به کانی سهرده مه کهی زمانه شیرینه کهی پینه بکات و بخه سازی هاو چه رخمان گهر بیه وی بهم دو و بنه واشه به هه نسه نگینی و پلهی (هوراس) له جیهانی زانستی رمخنه سازی و باوه نواتادا دهست نیشان بکات بوی هه به که بنیت: قسمه کانی (هوراس) هه موویان نه ظهرین و پیویستیان به به نگه و نموونه هه به ، به لام بهم ره خنه سازه نابی نه وه له یاد بینویستیان به به نگه و نموونه هه به ، به لام نهم ره خنه سازه نابی نه وه و بکات که هوراس باسه کهی له قه واره ی هه نبه سنیک کدا نه و مورانی و ایک داوه و بکات که هوراس باسه کهی له قه واره ی هه نبه سنیک دا نه نه و ایک کدانه وه و شمی کردنه و هی بیرورانیه و بویه نه نیمه و نه که سانی تر ده توانن فه رامؤشی نوخی (هوراس) بکه ن و وه کو و رخی بیشان ده ریک بو چاره سه رکردنی کیشه و نه نگ و چه نه مه ی و وشه ی نوی باو و و ینه ی هو نه ربی تازه و ناوه نواتای پیویست نهی ده نه قه نه م

لۆنجنيۆس و دەربړينى ميتەفۆرى

له رهخنهسازیی رقمانیدا کتیبیک به ناونیشانی (بهرزیی هونهری رهونه کی ره وانبیژی) (۱۲) ناوبانگیکی فراوانی دهرکردووه ، دانهری راسته قینه ی گهم کتیبه نه ناسراوه و میژووشوناسه کان و رهخنه سازه کانیش له سهر ناوی گهو دانه ره یه که نین : هه ندیسکیان ده نین دانه ره که ناوی (کاسیسوس لونجانیوس) بووه ۰

ئهم ناوهش تا سهدهی سی به می زایین به کتیبه که وه لکابوو ، به لام هه ندیکی تریان ده لین : دانه ره که ناوی (لنز نجانینوس)ه ، هه رچنو تیك بیت لیکدانه وه ی ناوه رو کی کتیبه که ئه وه ده سه لیننی که دانه ره کهی له سهدهی

⁽۱۳) بەرزىي ھونەرى رەوان يېژى: سىمو البلاغة .

یه که می زایینی دا ژیاوه و لهوانه یه ناوبانگی له چاره کی کوتایی ئهم سهده یه دا ده ستی کردبی به بلاوبوونه وه ۰

دانهری (بهرزیی هونهری رهوانبیژی) لهسهر شیوازی ئهفلاتوون له دانهری کتیبه که یدا که دهمه ته قدیه بیروراکانی خوّی ده گهیه نی به خوینه ران ههرچه ند نابی ئهوه تی بگهین که ئهم دانه ره له بیروراکانی ده ربارهی هونهری رهوانبیژی لاسایی ئهفلاتوون ده کاتهوه و لهسهر ریچکهی ئهو ده روات ، به نگهشمان لهسهر ئهم راستی به نهوه یه ، دانه ر باسی سروشتی لیکونینه و کهی ده کات و ده نیت :

«لهوانه یه بیته وه یادت عمی (بوسنویاس تیرتیانوس)ی خوشه ویستم نیمه کاتیک و و تاره کهی (سسلیام) مان له به رزیی (هونه ری ره و انبیژی) دا پشکنی بینیمان عمو مافی ته و اوی با به ته کهی نه داوه، هه روه ها نه پتوانیوه به شیخ و میه کی روون هه ست به خاله بنه ره تی یه کان بکات و هیچی بو خوینه ران نه هیناوه ته وه ته نها عموه نه بی له کومه کاری دا که مین یارمه تی داوون ، له کاتیک دا ده بی عمو یارمه تی یه عامانجی سه ره کی نوسه ر بیت ه

ههموو ووتاریکی بژارکراو پیویستی به دوو بابهت ههیه :

يەكەم: لىكىدانەومى بابەتەكە •

دووهم: روونکردنهوهی نمه و رینگایانهی دهمان گهینیته مهبهست (۱۱) دانه ر لیرهدا هو نهری رهوانییژیی به بابه تیك له بابه ته کانی زانست ده زانسی که شایه نی فیرکردن و فیربوونه و پیویستی سه رشانی به روونکردنه وهی نمه فیربوونه و نمه فیرکردنه دهست نیشان ده کات ، به پیچه وانهی نمه فلاتو و نه و که هه روه کو بینیمان نمه بابه ته له بیرو رای دا دهست که و تیکی خوایی سه و ویژه در به هری خور په و ئیلهامه وه له خواکانه وه وه ری ده گریت و به هسیچ

⁽١٤) كتيبي النقد الادبي اسس النقد الادبي الحديث ل ٣٩ .

جۆریّك له ریّگای مامۆستای فیركهر و زانای دانهرهوه فـیزی نــابیّت . سەرەنجام ئەم دانەرە بليمەتە لەبەر تىشىكى تىزوانىنىكى زانسىتيانە دەقى ویژهبی شیدهکاته وه و دهآلینت : «بهرزیی زمان گوی گرهکان رازی ناکات ، به لکوو خوشی ده خاته دمروونیانه وه ، به لام له ریسگای هونه ری رِمُوا نَبَیْرییهُوهُ بهرزهکاری گهریه کی بیهاوتا و هیزیکی به تهوژم بهســهر دڵی گوێ گرهکاندا زاڵ دهبێــت ، لێهـــاتوویی له داهێنـــان و پهیـــرِمو و رِيْك خستن له بابهته كه دا له كاريّك يان له دوو كارموم هه لناقولين ، به لكوو زادهی کارنیکی زور گرانه که به گشتی له سازکردن و دارشتنی با به ته که دا دیّته بهرههم ^(۱۵) » کهوابوو دمق*ی ویّژهیی* به لای ئهم دانهرموه بهرههم*یّنکی* يەكگرتووە: بەرزىي زمانەكەي بە تەنھا رەنگە خۆشىيەكى كاتى ببەخشىي ، به لام هیزه نهمره کهی له به یه کداچوونی زمان و بابهت و دارشتن سازکردنیان له جۆرتىكى هونەرىيەو، ھەڭدەقوڭى • بۆيە ئەم دانەرە كە نزيكەي ھەزار و نۆسەد سال لەمەوبەر ژباوە بە ھىچ جۆرىك ناروانىتە دەقى وىۋەيى وەكورو یه کیه تی یه کی دهست کرد له نیخوانی زمان و بابهت یاخود فورم و ناومرؤك ، به لکوو به بهرهه مینکی تیکسمراوی وای لهقه لهم ده دا ئه گهر هات و ل بناغهدا له چهند توخم و رهگهزیّك پیّكهاتبی ههمیشه وهکوو بووتیسکی تاقه رِهگەزىيى ھاتۆتەكايەوە •

جا با بزانین پیّوهری دانهره که مان له بهر تیشکی ئهم چه مه که زانستیانه ی دهرباره ی بوونی ده قی ویّژه یی له هه لسه نگاندنی ده ربرینی هو نهریدا چیه و له سه ربانه یه کله کلاه یک از خی میته فوّر ده ست نیشان ده کات ؟ دانه ر له هه مو و تیبینی یه رمخنه سازیه کانیدا دوو هه نگاو هه لاده گری :

یه که م : دهقتیکی و نیژه یی تومار ده کات وه کوو ئهم دهقه : «چه پــکه

⁽۱۵) هممان سمرچاوهی پیشوو ل ۲۲.

گرِیّك وهكوو شه پۆلی دمریا بهرهو ئاسمان هه لـدهدهم ، سهربانه كان دهسوتینم و دمیان كهم به مشتیّك خوّلهمیش ، نهخیّر سروده كهی ئیستا ئاوازیّكی بهرز نییه ، (یۆریاس) جگه له بلویّرژه نیك هیچی تر نیه (۱۲)».

دووهم : هه لسه نگاندنی دهربرینه میته فقریه کانی ده قه که به چه ند بسریار تکی ره خنه سازی که له سهر بناغهی به راوورد کردن و شی کردنه وه خه نجامیان ده دات ، هه دوه کوو عهم بریارانه که ده قه کهی پیشو و لیک ده ده نه وه ده نین :

« ئهم ویّنانه هیچ کارهساتیکیان تیّدا نیه ، به لکو دهستکرد و دروّن : (چەپكەگر) و (ھەلــدان بۆ ئاسمـان) و لىكچوانــدنى (بۆريـاس) بــه (شمشاڵژهن) و ههموو ئهوانهی کــه ماونهتــهوه چهنــد لێكچوونێــكی دەربرینی شلەژاوون وینهی ئالۆزیان کراوه بهبەردا زیاتر لەومى که بەرھەمى هیزی سۆز بن ، ئهگهر ههر یهکیك لهمانهمان لهژیر رووناکی رۆژدا پشکنی وورده وورده له شنتیکی ترسناکهوه دینه خوارهوه بۆ شنتیکی هیچ و پووچ. فــوی پهتـــال تهنانهت له تراجیدیاشدا چاوی لنی ناپۆشری که خوّی لـــه سروشتیا قهبهیه و روو دهکاته دهربرینی دهنگ دهرهوه ، بویه و ابیرده کهمهوه که ئهمه لهگهل گیرِانهوهی راستی و ریالیزمدا ناگونجیّت (۱۲) » ئهم بریاره رِمخنهسازیانه که ئهو دهربرینه میتهفوریانــه لــه ئاولواتـــاو لێکچـــوون ھەلدەسەنگىنىن نەخشەي رىيازىكى زانستيانە دەكىشىن : مىتەفۇر دەبسى به رهه می کاره سات و سنز ربینت و رازانه وه یه کمی رووکه شی نه بینت ، ئه گین وهکوو فووی بهتال و قسسهی درو بسه بهر گنری دا دمروات و هیسچ شغرینه واریک له ههست و دلی گؤی گر و خوینه و دا به جی ناهـیّلین • ههروهها دەربرینی میتهفوری له بیرورای دانهرهکهماندا دهبی له شــوینی

⁽۱۲) بړوانه ههمان سهرچاوهې پیشوو ل ۲۲ .

⁽۱۷) همان سهرچاوهی پیشوو ل ۱۸ ۰

خوّی دا بیّت و رووه کی کیلگهی خوّی بیّت ، ههموو بابه تیّك پیّویستی به میته فوّر نیه و نابی نووسهر ههمیشه و به بی پیّویست په نابیاته بوّ بهری بوّیه هه ندیّك له دهربرینه میته فوّریه کانی (زهینه فوّن) له کتیّبه به ناوبانگه که یدا (رژیّمی فهرمانره وایی لای اللاسیدیموننیه کان) هه لده سه نگینی و ده لیّت :

«بیستنی ده نگه کانیان زه حمه ت تره له بیستنی ده نگی په یکه ره مه په کورینی مه په کورینی مه په کورینی چاو تی برینه کانیان گه لی گرانتره له لات له گورینی چاو تی برینی په یکه ره بر فرنزیه کان ، له چاوه کانیاندا کچی زیندووت بو ده رده که وی که خو مان له مان زیاتر شهرمن ترین ، ناونانی بیلبیله ی چاو به (کچی زیندوو) شایه نی قه له می (أمفکرتیس) ه نه لئ قه له می زهینه فرن ، خوایه چه ند سه یره نه گه ر باوه پر مان وابی که بیلبیله ی چاوی نه وانه شه رم ده رده بریّت له گه ن نه م په نده با لاوه ده نیّت :

(خوشهویستی کهسینگ شتیک دهرنابری چهشنی چاو) ههر وه کوو (هومیروس) ده نیت: (ئهی سهرخوش ، دوو چاووت ههیه له چاوی سه گ دهچن) »(۱۸) • دانهر لهم ده قه دا بی گومان دهیه وی بلسی : دهربرینسی میته فوری به که لکی په خشانی زانستی وه کوو کتیبه کهی زهینه فون که دا نراویکی یاساگهری و رامیاری به نایهت و به ئاوازیکی ناساز ده بیستری ، چونکه ئهم چهشنه دهربرینانه بهرههمی سوّز و ئه ندیشه ن و له کارگهی ههست و دهروون و دلی ههستاردا سازده کریّن و به هیچ کلوجیک به هوشمه ندی و لوجیکی نووسهری با به تیکی مهوزوعی ئه نجام نادریّت •

بهراستی ئهم بیروباوه پائه له ههنسهنگاندنی میتهفور و دانانی سنووری به کارهینانی و شی کردنه وهی سهرچاوه کانی جینگای سهرسو پرمانی میژووشو ناسی پهخنهسازییه ، چونکه تهمهنیان نزیسکهی بیست سهده

⁽۱۸) ههمان سهرچاوهی پیشوو ل .ه .

ده بیّت و له و میّژووه دیّرینه دا توانیویا نه ریّب ازیّکی زانستیان به بو تسهم با به ته گرنگه له رهخنه سازیدا به رپا بکه ن

رهنگه نرخی ئهم ریبازه لهمهولا زیاتر برّمان دهربکهوی که دهبینین زوربهی نووسهره کوردهکانمان له باسهکانیاندا دهربارهی خوازه و خواستن و درکه ، شوین پیمی ریبازیکی ووشك و بریاردهری دوور له شی کردنهوه و لیکدانهوهی سهرچاوهکانی ئهم هونهره هه لده گرن ۰

بهشی دووهم مهجاز له رِهخنهسازیی عمرهبیدا

- سەردەمى پيش ئىسلام و باسى مەجاز ·
  - قورئانی پیرۆز و زمانی عهرهبی ٠
- ـ لەدايك بورونى زاراوەي مەجازى عەرەبى •
- فەرامۆشكردنى (المجاز) لە رەخنەسازىيى عەرەبىدا ·
- ـ رێبازی شیکردنهوهی مهجاز له رهخنهسازی عهرهبیدا .

سەردەمى پێش ئيسىلامو باسى مەجاز

ته مه نی کو نترین ده قی و یژه یی عه ره بی که گهیشتنی ته دهستمان له هه زار و حه وت سه د و په نجا سال پتر نیه ، ئه وه ی له میژووی و یژه دا دا نی پیانراوه ره خنه سازی له دوای په یدا بوونی و یژه وه له دایك بووه ، بویه وا چاوه ری ده کرا داهینانی زانستی مه جازی عه ره بی که به شیکه له ره خنه سازی له ده ورو به ری سه ره تای ئه و میژوه وه ده ستی پی کرابی ی ، به لام ئه می چاوه ری کردنه بی ئه نجام بو و چونکه به در یژایی سه رده می جاهیلی که له سه ده ی یه که می زایینه وه ده ست پی ده کات و له سه ره تای سه ده ی حه و ته می زایینه وه ده ست پی ده کات و له سه ره تای سه ده ی حه و ته می زایینی به په یدا بو و نی ئیسلامی پیر و ز کو تایی ها تو وه هیچ به لگه یه کی راست و زانستی مان له و روه وه چنگ ناکه و یت :

هه ندی ده نگ و باسی پچرپچر له چه ند سه رچاوه یه کی کون دا وه کوو کتیبی (الأغانی) (۱) ده ماو ده م ده گیر نه وه که له کوتایی سه رده می جاهیلیه ت و له بازاری (عوکاز)دا به بونه ی وه رزی کرین و فروشتنه وه خیوه تیک بو هه ستیار یکی به ناو بانگ که نازناوی (النابغة الذبیانی)یه هه له ده درا ، هه ستیاره کانی عه ره به له و خیوه ته دا هو نراوه کانیان بو (نابیغة) ده خوینده وه نه مجا نه میش بریاری له سه ر په سندی و ناپه سندیان ده دا .

تیمه ناتوانین لیرددا بریارهکانی (نابیغة) وهکوو رواوداویکی میژوویی هه لبسه نگینین ، به لام ئهومی به دلنیا یی به کهوه دمتوانین بی سه لینین زاراوهی

⁽۱) دانەرى ئەم كتيبه (ئەبو فەرەجى ئەصفەھانى)يە .

(مهجاز) لهم سهردهمهدا به کارنه هاتوه ، ههرچه نده چه ند بابه تیکی مهجازی یاخود نزیك به بابه تی مجازی وه کوو به کارهینانی دوو ووشه بن یه یه واتا و لادان له به کارهینانی ووشه یه که بر ووشه یه کی تر و سازدانی ووشه یه کی نوی بو واتایه کی تازه به جوریکی ساده و ساکار لی بان کو لراوه ته وه ۰

قورئاني پيروزو زماني عدرهبي

ئاشکرایه که قور ئانی پیرۆز رووداویّکی هونهری بهرزه جگه لهوه پهیامیّکی ئایینی پیرۆزه ، ههموو ئهو بهراووردانهی ییسوانی ناوه روّکی قورئان و بابه ته کانی هیونراوه ی سیه رده می جاهیلی کراوون ، تاقیه سهره نجامیّکی زانستی بان دوو پات کردوّته وه ، ئهم سهره نجامه ش ئهوه یه ناوه روّکی قورئانی پیروّز له رووی بابهت و بیروّکه وه به هیچ جوّریّك له زوربه ی واتاکانی هوّنراوی جاهیلی ناچیّت و هیچ ویژه ریّکی عهره بی سهرده می جاهیلیهت و سهره تای سهرده می ئیسلام به هوّنراو و پهخشان و قسمی روّژانه توخنی واتای سووره ته کانی قورئان نه کهوتون و ئیم واتایانه که له باسی بیروباوه ری ئایین و ئیسلام و یاسادانان بو کوّمه ل و واتایانه که له باسی بیروباوه ری ئایین و ئیسلام و یاسادانان بو کوّمه ل و ریّنکهاتون و نیازه و ریّنکهاتون و نیازه و ریّنکهاتون و نیازه و ریّنکهاتون و نیازه و ریّنکهاتون تازه و

تازه بی و خولقینراوی واتاکانی قورئان له ئاستی واتاکانی ویدژه ی سهرده می جاهیلیه و ئیسلام راستی به کی سهره کی ده چه سییننی ، ئه م راستی بهش له جیهانی زانستی زمانه وه که بابه تی (مهجاز) به کینکه له لقه کانی سهر ده رده هیننی و ده نیت : قورئانی پیروز که زمانی عهره بی بسو گهیاندنی واتا و بابه ته کانی هه نبرارد ، ئه م زمانه پیویستی به گورائیسکی قون و فراوان هه بوو بو ئه وه ی له راده ی بابه ته کانی ویدژه ی سه رده می

جاهیلی به ندبیّته و و خوی بگه یه بیته رادهی وات و مهبهسته تازه و خو لقیّنراوه کانی ئایینی ئیسلام ۰

لیکو لینه وهی زمانی قورئانی پیروز و به راووردکردنی واتای ووشه کانی له گهل واتای هه مان ووشه که له سه رده می جاهیلیه تدا به کارها توون ، گهیشتوونه ته سه ره نجامیک که ده لین : رینگای (مجاز) فراوانترین هوی بووه له به ردهستی زمانی عه ره بی دا بو ده ربرینی بیرو که و واتا تازه کانی ئه م کتیبه پیروزه •

بق نموونه له سهردهمی جاهلیهتدا ووشهی (الزکاة) به واتای (نهشونماکردنی رووه أ) هاتووه و ووشهی (الشریعة) بق واتای (ئاوی سازگار) به کارهاتووه و ووشهی (الرکوع) بق واتای (قاچهه تخلیسکاندن) سازگراوه ۰

به لام ئهم ووشانه له قورئانی پیرۆزدا له ریّگای مهجازهوه واتاکانیان گۆرراوون: ووشهی (الزکاة) بو مهبهستی (باجیّکی ئایینی) دیت و ووشهی (الشریعة) بو دهربرینی مانای یاسای ئایینی ئیسلام ئه نجام دراوه و ووشهی (الرکوع) (بو گهیاندنی بزووتنهوه یه لئه بزووتنهوه کانی نویّدی ئیسلام) به کارهاتووه •

به تنی روانینیکی تایبه تی خو مان پاش لیکو لینه و میه کی زور گهیستینه ئه و می که له زمانی قورئانی پیروزدا سنی چهشن له مهجاز ههیه:

یه کهم: مهجازی ئایبنی:

ئهم چهشنه مهجازه له کۆمه له ووشه پهك پنيك هاتووه كه بۆ سيف اتى خواى گهوره و ميهرهبان بهدى دهكرين : وهكوو ووشهى (دهست)و (قاچ)و (لا)و (عهرش)و (هاتن)و (چوون) هتد .

بی گومان له قورئانی پیرۆزدا که دمووتری (ید الله) مه به ست له ووشه ی (ید) دمستی ئادممی زاد نیه و واتای (جنب) (لا) نیه و (عرش) بۆ واتای کورسی و شتیکی قه وارمدار نه هاتو وه و (جاء) مه عنای هاتنی شتیکی هه ست پی کراو ناگه به نیت ، که وابو و ئهم و وشانه مه جازن و ده بسی له به وامان به ئایینی ئیسلام که (خوا)ی گه وره و میهره بان به بی هاوتا و تاقانه به ئیمه ی ناساند و وه ، واتای ئه و ووشانه و ئه و همی له زمانی قورئاندا له و ووشانه دمچن به جوریکی وا ده ست نیشان بکه ین که له مانای زمانی پیشو و هکانیان نه چن و جیاوازیب که که کیوانیان و مه به سته کانیان که ره هم ده بیدا سازبکه بن ،

دووهم: مهجازی زاراوهیی:

قورنانی پیرۆز ژماره یه له ووشه ی عهره بسی وه کوو (الفسوق) و (الزکاة) و (الرکوع) و (الشریعة) و (السجود) و (الدین) و (الصلاة) ... هتد . له واتا عهره بیه پیش ئیسلامیه کانیانه وه بغ چه ند واتا به کی نسوی گواسته وه و کردنی به زاراوه ی واکه له فهرهه نگی عهره بیسدا بغ واتسا تسازه کانیان به کارها توون و نهم فهرهه نگه ش وه کوو و وشه یه کی نغری بساو شوینیان بغ کردو ته وه و اتا تازه کانیان به سهر به خویی له واتا دیرینیه کانیان ده ست نیشان کردو وه و

سىيەم: مەجازى ھونەرى:

مه به ستی قورئانی پیرۆز له گهیاندنی بیروباوه ری ئایینی ئیسلام ب خه *لکی به دوو ه*و هاتوتهدی .

یه کهم : روون کر دنه و می بیروباو می و تنی گه یا ندنی ۰

دووهم : بزواندنی ههست و نهست و کارتیکردن .

ئهم دوو هنزیهش به ووشه و دهربرینی مهجازی ئه نجامدراوون

بۆنموونه ، كه خواى گەورە و مەزن فەرمودەى ملكەچكردنى رۆڭە بىـۆ دایکی و باوکی داوه ، لهم ئایه تهدا دهری خستوه : « واخفض لهمـــا جنـــاح الذل من الرحمة» (٢) واته : بالي ملكه چي بغ دايكت و باوكت شغرركه • لێرمدا به دمربرینێکی مهجازی له قهوارهی بالندهیهکدا نوێنراوه ، روٚلهش که دمېني پهو ړووداوه ههستايت له وينهي بالداريککي لااواز لــه خزمــه تي باوك و دايك ما ملكه چ و وه لام دهرهوه ی هه مو و داواكاریه كانیان بیت . ئهم چهشنه مهجازه که به تاوه لناوی هونه ری ناومان بردووه بربرهی زمانی قورئانی پیرۆزه و یهکینکه لــه ههرمتایبه تیــهکانی روخســـاری زۆربـــهی سوورہتهکانی قورئانی پیرۆز ۰ ئەگەر لـــه رادہی رۆشن.بــــیری خێــــزانی ئەومى بزانىن ئايا ھەموويان لە چۆنيەتى تىخگەيشىتنيان لەيەك رادم بوون ، بۆمان دەردەكەوى كە بە ھىچ جۆرىك وا نەبوون : چونىكە لە نـــاو ئەو خیزانهدا جگه له میلله تی عهر مب بیّگانه و نهزانی زمانی عهره بی هه بوو شان بهشانی ئهمانهش خویّنده وارو نهخویّندهوار و پسیر و لاو و ژن و پیساو بهرچاو دهکهوتن • جا لێرهدا پرسيارێك سهر ههڵدهدات و دهپرسێ : ئايـــا موسلمانه کانی سهردهمی هاتنه خوارهوهی قورئانی پیروز کسه رادهی رِوْشن بیرییان یه کسانی نه بوو: پیویستیان به لیکدانه و می چه شنه کانی مهجاز زمائه تىدەگەيشىتن ؟ •

ده گیز نه وه که ئایه تی (وکلوا واشربوا حتی یتبین لکم الخیط الأبیض من الخیط الأسود) (۳): واته بخون و بخونه وه هه تاکواو هیلی سپی له هیلی روش بوتان جیا ده بیته وه و هاته خواره و ه کسیک له هاوریکانی

⁽٢) سوورهتي (الاسراء): ئايهتي ٢٣ .

٣) سورهتي البقرة: تايهتي ١٨٧٠

(پینغمهر) (د۰خ) ناوی (عدی کوری حاتم) بوو پهتیکی سپی و پهکینکی رهشی له ژیر سهرینه که پدا دانابو و له شهوانی رهمهزاندا ههر خهریکی ده ده هینان و تهماشاکردنی ئه و دووپه ته بوو • ههولی ده دا که سپیه که له رهشه که جیابکاته وه ، بق ئه وه ی بزانی کاتی رقر و و گرتن دهستی پی کردووه یان نه ی و وژی له رقران (عهدی) رووی کرده پینغه مبهر (د۰خ) پرسی ئایه مهبه ست له م ئایه ته پیرفزه چیه ؟ ده زووی سپی و ده زووی رهشه ؟ پیغمبه ر (د۰خ) له وه لامدا فه رمووی :

پیاویکی ملهوری لهم ئایه ته تی ناگهیت ؟ مهبهست جیاکردنه وهی شهوه له روّژ (٤) ئهم رووداوه دوو راستی میّژوویی دهربارهی لیّکوّلینه وهی مهجاز له رهخنه سازیی عهره بیدا ره چاوده کات:

راستی یسه کهم:

لیکو لینهوهی مهجازی عهره بی له سهرده می هاتنه خواره وهی قور نانی پیروزه وه به ردی بناغه کهی دانراوه ، کهوابو و تهمه نی نهم لینکو لینه و هیت له و سهرده مه وه نیم و نزیکهی هه زار و چوارسه د سال ده بی ه

راستی دووهم:

سهره تای لیکدانه وهی مهجازی قورئانی پیرفز له سهر دهستی پیخمه ر (د•خ) بو تی گهیاندنی موسلمانه کان له زمانی بهرزیی هونه ری قورئان ئه نجام دراوه ۰

لەدايك بوونى زاراوەي مەجازى عەرەبى

میژوونووسی مهجازی عهره بی بوی ههیه لیترهدا بپرسی گایا له سهردهمی هاتنهخوارهوهی قورگانی پیروزدا به گشتی و فهرمووده کانــی

⁽٤) بروانه كتيبى (معانى القران) بهركى يهكهم ل ١١٤.

(پینغهمهر) (د٠خ) که مهجازی قورئانیان لی*تکداوهتهوه* به تایبه تی زاراوه ی مهجاز هاتو وه ؟

پشکنینی ههموو دهقه کانی ئهم سهردهمه وه لامی ئهو پرسیاره ده دا ته وه و ده نده لهم سهردهمه دا تا راده یه له مهجازی قور ئان دا کو لراوه ته وه به لام هیچ کاتیک زاراوه ی مهجاز به کارنه هینراوه ۰

ههروهکوو بۆمان دهرکهوتووه ئهم زاراوهیه له سهرهتای سهدهی دووهمی کۆچیدا لهدایك بووه: دهگیزنهوه (الجعدی کوری درهم) که سائی سهد و ههژدهی کۆچی مردوه و به یهکیك له خاوهن ئههمواء ده اسری ووتویه تی :

« ئه گهر هات و مندان به رهه می ژنه ینان بینت مین دروست که ری مندانه کانی خوم و که سینکی تر دروست که ریان نیه ، که ده ووتری خیوا خونقینه ره یا نه ، ئه م ووته یه مه جازه و حه قیقیه ته دا الهم ده قیمه دا دوو و وشه ی که دری یه کترین (المجاز) و (الحقیقة) به کارها توون : ووشه ی مه جاز که کیشه که ی (مفعه له) و له بنچینه دا (مه جیوز) بووه له ده ربی ینی مه جاز که کیشه که ی (مفعه له) و له بنچینه دا (مه جیوز) بووه له ده ربی ینی (جاز المکان اذا تعداه) وه رگیر راوه : واته له عه ره بیدا ده ووتری : (جاز المکان جوازا و مجازا و هذا مجاز القوم) و که وابو و (المجاز) ناوی که بی نه و شوینه ی که پینی دا تی ده په ربی و چاوگینکی میمی سه بر کرداره که ی و به ناوی شوینه ی که پینی دا تی ده په دراناکانی به الاغه یه که نه م زاراوه یه یان بو گواست ه وی و و شه یه که و و و شه یه که و مه به کارده هینری که که شوینی خویه تی و و اتاکه ی نه گور راوه و

بهم پیږیه (الجعد کوری درهم) که زاراوهی (مجاز)ی لهو میژووهدا

⁽۱) كتيبي (الفصل في الملل والاهوال والنحل) بمركى چوارهم ل ١٥٣.

به واتای دژواری (الحقیقة) به کارهیّناوه: مهبهستی تمهوه بوروه که بــــلّن : دروستکهری راسته قینهی مندال باوك و دایکه و بهس ، تمهم مهبهسته ش هه تا تمهرو به جوّریّکی وا بهم زاراوه یه وه لکاوه و لینی جیانابیّته وه .

فەرامۆش كردنى (مەجاز) لە رەخنەسازىي عەرەبىدا

ههستیار له سهرده می جاهیلیه تدا پلهیه کی به رزی هه بوو به سه رکرده ی خیّله که ی ده ترمیزرا ، برّیه تایینی ئیسلام هه لویّستی تایبه تی خوّی ده رباره ی ناوه روّکی هو نراو نواندو قور تانی پیروّز له باسی ههستیاران فه رموویه تی : (بسم الله الرحمن الرحیم والشعراء یتبعهم الغاوون ، الم تر أنهم فی کل واد یهیمون ، وانهم یقولون ما لایفعلون ، الا الذین آمنوا و عملوا الصالحات و ذکروا الله کثیرا وانتصروا من بعد ما ظلموا وسیعلم الذیب نظلموا ای منقلب ینقلبون) (۲) واته به دکرداره کان شوین پیتی ههستیاره کان هه للده گرن که له هه موو کوری کاله سهرگه ردان و کرداریان له گه ل گوفتاریاندا یه که نه ، جگه له وانه ی بروایان هه یه و کرده و می چاك ده که ن ،

ههستیاره کان لهبهر تیشکی نه م نایه تا نه دو و تاقمن : نه گهر بما نه وی نه م دو و تاقمه هه لبه سه نگینین و برائین تا چ راده یه له نه مه لویسته ی نایینی نیسلام ده رباره ی هو نراوه کاری کردو ته سهر باسی «المجاز» له ره خنه سازیی عهره بی دا ده توانین بلیین : تاقمی یه که م له هه ستیاران : قور نانی پیروز به دو وروو داونیه ته نه هم چونکه هه لبه سته کانیان له راستیه وه دو ورن و هم رچی وینه ی هونه ری به گشتی و (مجاز) به تاییه تی له رو خساره کانیاندا به کارها تو ون درون د

تساقمي دووهم:

که قورئانی پیرۆز به ریزموه باسی کردوون : پهیام دار و راستگون ،

⁽٢) سورهتي الشعراء: ثايهتي ٢٢٤_٢٢٠ .

بی گومان زمانی هه نبهسته کانیشیان راست و له در قربه ده رن ، شهم هه نویسته ی ئایینی ئیسلام له چاو تی روانینه که ی سوکرات و ئه فلاتون که به گشتی بریاری بی که آگی و ناراستی ههستیار و هو نراوه ی داوه زور وورد و زانستی به که چی هه ندی له زمانه وانان و ماموستاکانی ره وانبیژی و زانا ئایینی به موسلمانه کان به چاوی کی گومانه و مروانیانه هو نراو و باسی مه جازیان فه راموش کرد .

بن نموونه (سیبویه) (۲) که زانایه کی دهستو وری زمانی عهره بی یسه و به دورودریزی لهم زمانه ی کو لیوه ته وه دهربرینی (المجاز)ی به در ق له قه لهم داوه و ووتویه تی :

به لام جگه له (سیبویه) به دهیان زانا سوورن له سهر ئهوهی که له قورئانی پیروز و فهرمووده کانی (پیغمه در)دا (د • خ) هیه ووشهیه کی (مهجاز)ی نه هاتووه و له زمانی عهره بی دا مهجاز نیه ، لهم زانایانه (محمه

⁽٣) سیبویه: سالمی سهد و ههشتا و ههشتی کوچی مردووه .

٤) بروانه کتیبی (الکتاب) ب ۱ ل ۸۷ .

کوری الکرام) و (علی کوری حزم)وه زوّر ئاشکرایه ئهم تاقمه که ئینکاری بوونی مهجازیان دهکرد و هه لویسته کهیان له سوّزیّکی ئایینی بهوه هه لقو لاّبوو، باپشتیان به هیچ باسیّکی زمانه وائی و ره وانبیّژی یه وه نه ده به ست .

راسته کوری (حزم) ههولی دا که به قیاس و منطق ئه و ههلویسته بسهلینی ، به لام تا راده یه کی زور له زمان و ره وا نبیزی و ره خنه سازیه وه دوور بوو ، هه تاکوو کوری (تیمیه) که سالی حه وت سه د و بیست و هه شتی کوچی مردووه ها ته نهم کوره وه و به ره نگاری نهم پرسیارانه بوو: نایا له زمانی عهره بی دا ووشه هه یه یاسادانه ری ئیسلام له واتا پیشوه که یه وه واتا یه و اتایه کی نوینی گواست بیته وه بیاخود نهم و و شانه له یاسای ئیسلامدا به واتا پیشوه هکانیان نوینی گواست بیته وه بیانادانه ری ئیسلامدا به واتا پیشوه کانیان خستو ته سه رو به هیچ جوری ک و اتاکانیان نه گوریوه به و به هیچ جوری ک و اتاکانیان نه گوریوه به و

کوری (نیمیه) وه لامی ئهم پرسیارانهی داوه تسه وه و ووتویسه تی : « یاسادانه ری ئیسلام نه ئهم ووشانه ی گواستوتسه وه و نسه دهست کساری کردوون ، به لکو به جوریکی سنووردار به کاری هیناون » (۵) ، ئهم زانایه له بهر تیشنی به و تیبینی به دا کیشه یه کی زانستیا به له گه ل ئه وانه ی ده لیسن له زماندا مه جاز هه یه به رپاکرد و چوار بناغه ی چه سپاند :

یه کهم: ووشه خوی له خوی دا نه حهقیقه ته و نه مهجاز . دووهم: تیمه ناتوانین واتای یه کهمی ووشه یه که به به لگهی میژووی

⁽٥) بروانه كتيبي (الايمان) ل ٢٧.

راست دەستنىشان بكەين بۆ ئەوەى بڭين ئەم واتايە حەقىقىيە. سىخ يەم: واتاى مەجازى راستەوخۆ دەرناكەويىت .

چوارهم: واتای ووشهی به رسته کهی دهچهسپی و ئهو ووشانهی که له گهلیا به کارهاتوون واته کهی دهست نیشان ده کهن ۰

سهره نجام (کوری تیمیه) بریاریک ده دا و ده نیست: «دابسه شکردنی ووشه به سهر حه قیقه ت و مه جازدا ناره وایه ، بنویه واتای هه مو و و و شه یه که قور کانی پیرفز و فه رموده کانی پیغمه ردا (د • خ) به و و و شانه به ستراونه ته وه به رسته مه به سته که یان ده خه نه روو ، له کامدا هیچ و و شه یه کیان مه جاز نیه به نکو و هه مو و یان حه قیقین »(۱) •

به لای ئیمه وه نهم ریبازه ی کوری (تیمیه) ههرچه نده هنری به ریابوونی سنززیکی ئایینی یه و ، به لام له سهر بناغه یه کی زمانه وانی پته و دامه زراوه و له گهن سروشتی زمانی عهره بی دا ده گونجی که واتای ووشه کانی به هوی رسته کانیه و ه نه بی هه رگیز دهست نیشان ناکریت ۰

بۆ بەلگە واتاى ووشەى (الدائىرة) دەشى (بازنىه) بېت وە دەشى بارەگايەكى مىرى بېت، بەلام ئەگەر ھاتو لە رست مىكدا بەكارھىنىزا و ووترا «رسمت الدائرة» ئەوە راستەوخۆ واتاكەى دەردەكەوى و تىخدەگەيت كە مەبەستى قسەكەر بازنەيەكە و بارەگاى مىرى نيه، ھەرومھا ئەگەر ووترا (دھبت الى الدائرة) ئەم رستەيە دەىسەلىنىنى كە ووشەى الدائرە بە واتاى بارەگايەكى مىرى ھاتووە •

هه رچوتیك بیت ریبازه کهی کوری (تیمیه) و قسه کانی ئه وانهی به ر له کوری (تیمیه) فه راموشی مه جازیان کرد و دانیان به بوونی له زماندا

⁽٦) هممان سمرچاوه ی پیشوو ل ۲۹ .

نه نا ، ده نگدا نه و ه یه کی به تینه دژی ریبازیکی تر ، که به بی سنوور به بی ده ستوور ده ته کاینی یه کانیان له سه ر بناغه ی مه جاز لیک ده دایه و ه و په ی په ی په ی و مه ده ی که ده کانی که که ندامانی تاقمه مه ده بی و فه لسه فیه کان بی سه لاندنی بیرو را تاییه تیه کانیان زمانی قور کانی پسیروز و فه رموده کانی پیغمه ریان (د و خ) را قه و تأویل ده کرد و

کوری (قتیبه) (۷) که سالی دووسهد و حهفتا و شهشی کوچی مردووه باسی چونیه تی نهو سه لماندنه ی کردوه و ووتویه تی : ههمسوو ووشهیه که واتایه کی دهست نیشان کراوی هه یه ، نه گهر هات و به مهجاز به کارهینرا و ده بی بو چه ند واتایه کی ناسراو هاتبیت ، به لام هه ندین له وانه ی خویان به موسلمان ده ژمیرن په یوه وی نهم راستیه زمانیه یان نه کردووه .

⁽۷) بړوانه کتێبی تأویل مشکل القرآن ل ۲۰۲ .

ريّبازي شي کر دنهوهي مهجاز له رهخنه سازيي عهره بي دا

زوربه ی زمانه وانه کان و زاناکانی پرموانبیزی عهره بی دری پیسازی فهرامو شکردنی باسی مهجاز و ئینکاری بوونی له زمان دا پراوه ستان و دهستیان به به پهرپه پرچدانه و می کرد ، به م جوّره له سهره تای سه ده سخیه می کوچیه و ه ده ست کرا به باسی مه جاز له زمانی قور تانی پیروّز و فه رمو و ده کانی پیروّز و نه رمو ده کانی بیری به پیرین دری به نرخ له م باسه دا ساز کرا و ه کوو کتیبی (مجاز القرآن) دانانی (ابو عبیده) که سالی ۱۲۳ که مردووه ،

گهیشتیت، دووا به دووای ئهم کتیبی عهره بی بیت لهم روه وه که به دهست گهیشتیت، دووا به دووای ئهم کتیبه به دهیان دانراو له باسی مهجاز و هونه ره کانی تری ره وانبیژی که پهیوه ندیان به مهجازه وه ههیه دانراوون وه کوو کتیبی (تأویل مشکل القرآن) دانانی کوری (قتیبه) و کتیبی (البدیم) دانانی کوری (المعتز) و کتیبی (اسرار البلاغة) و کتیبی (دلائیل الاعجاز) دانانی (عبدالقاهر الجرجانی) بهراستی ئهم کتیبائه له بهره بهیانی داهینانی زانستی ره وانبیژی عهره بی بهوستی ئهم کتیبائه له بهره بهیانی داهینانی زانستی ره وانبیژی عهره بی بهونه به به به تابه تی قورئیان و ریبازی شی کردنه وه و لیکدانه وهی نموونه ی به به تابه تی قورئیان و منطق و کربوونی به تابه تی قورئیان و منطق و کربوونی برووتنه وهی و ییره یه مهرازیان کردووه ، به تابه تابه تابه ده به موی ویستره ی و منطق و کربوونی به دانه دانه ریبانی ده وانبیژی عهره بی در مه دانه ریبانی ده وانبیژی عهره بی در مهرازی و که شدی هو نهریه وه دوور بوون باسی مهجاز له چییژی نموونه ی که له چهشه ی هو نهریه وه دوور بوون باسی مهجاز له چییژی نموونه ی هو نهریه وه دوور بوون باسی مهجاز له چییژی نموونه ی که له چهشه ی هو نه ریه و دور دور و سیس و ره ق هه تاکه را و کهشی دا نوقی خوارد و سیس و ره ق هه تاکه را و

ھەرچۆتنىك بى ئەگەربمانەوى ھەموو باسە عەرەبىيــەكان دەربـــارەي

مهجاز کۆبکهینه وه و پوخته ی ئه و باسانه به بی سه رنج دان له جیاوازیب ی نیروان بیروپای زاناکان پیش که ش بکه ین ده توانین بلیین : مهجاز به شیک ه له چوار به شه کانی زانستی (پوون بیژی) (۱) ، که له (لیک چواندن) (۲) و (خوازه) (۳) و (خواسته) (۵) و (درکه) (۵) پیک هاتو وه •

بهشی (خوازه) دووا به دووای بهشی (لیکچواندن) که لهژیسر ناونیشانی (خوازهی زمانی)دا (۲) باسده کری و بهوه دهناسینری (ووشه یه که بو مانا زمانیه کهی به کارنه هاتو وه به لکو و بو واتایه کی تر له به پیخوه ندییه که به کارهینراوه له گه ل به نگهیه کی وا که نه هینلی مه به ست له و ووشه یه (مانا زمانیه کهی) بی پیخوه ندیی مانا زمانیه کهی ته و ووشه یه و واتا تازه کهی ده شی لیکچواندن بیت و ره نگه لیکچواندن نه بی و به نموونهی به شی یه کهم ده نین : (له گه ل شیری کدا قسه م کرد) و و و شهی (شیر) له می پیخواند به مانای شیری راسته قینه نه هاتو وه ، به لکو و به واتای مر قوی کی کارا هاتو وه و پیخوه ندی کیوانی شیری به مانای در و نده و شیری به واتای مر قوی که مر قوی کی کروند و شیری به واتای مر قوی که که کروند و شیری به واتای مر قوی که که کروند و شیری به واتای مر قوی که که کروند و شیری به واتای مر قوی که که کروند و شیری به واتای مر قوی که کروند که که کروند و شیری به واتای مر قوی که که کروند که کروند و شیری به واتای کروند که کروند که که کروند که که که که که که که که کروند که کروند که کروند که کروند که که که کروند که کروند که که که که که که که که که کروند که کروند که کروند که کروند که که که کروند که کروند که کروند که کروند که که کروند که که که که کروند که کروند کروند که کروند کروند که کروند کروند که کروند کر

بۆ نموونەى بەشى دووەم دەووترى (پۆلەكەھـــات) • بىخگومـــان ووشەى پۆل بۆ ماناى (ژورى وانە) بەكارنەھيىنراوە ، بـــــگرە بە واتــــاى قوتابى ھاتووە •

پهیومندیی پۆل به مانای ژووری وانه به پۆلهوه به واتـــای قوتـــابی بن گومان لینکچوون نیه ئهم پیّومندیه له دانیشتنی قوتابی له پۆلدا ومراگیراوه

⁽۱) روون بيّرى: البيان .

⁽٢) ليُكچواندن: التشبيه.

⁽٣) خوازه : المجاز .

⁽٤) خواسته: الاستعارة .

⁽٥) دركه: الكناية.

⁽٦) خوازهي زماني : المجاز اللفوي .

واته پهیوه ندیه کی شویننی به به نگهی (۲) خوازهش ره نگه دهربرینیک بیت وه کوو رسته ی (قسهم کرد) له نموونه ی (له گه ن شیریکدا قسهم کرد) ره نگه واتایی بیت و له چه مکی (۸) رسته که وه وهر گیراییت ه

دووا به دووای ئهم باسه (خوازهی زمانی) لهسهر بناغهی پیوهندیسی نیوانی مانای زمانی ووشه و واتا نویکهیدا بهسهر دوو لقدا دابهشدهکریت:

لقی یه که م پنی ده و و تری خواسته و لقی دو وه م به (خوازه ی به ره للا) (۹) ناو ده بریت و پنیاسه ی خواسته به وه پنیشکه شده کریت که چه شنیکه له (خوازه ی زمانی) و له بنچینه دا لینکچواند تیکه (۱۰) ، به لام یه کسین له همردو و بناغه که ی فری دراوه و پنیوه ندییه کهی هه میشه لیک چوونه و وات که ده لین : (له گه ل شیریکدا قسه م کرد) ئه م رسته یه له بناغه دا به م جوره بووه (له گه ل مروقیکدا قسه م کرد که وه کوو (شیر) ئازا بووه) : ووشه ی بووه (له گه ل مروقیکدا قسه م کرد که وه کوو (شیر) ئازا بووه) : ووشه ی (مروق) که (لیپ واوه) و ووشه ی (وه کوو) ئامرازی لیک چواندنه و ووشه ی (ئازا) رووی لیک چواندنه ئه مه هه موویان فری دراوون و له بریاندا ووشه ی (شیر) که (پی لیپ واوه) ما وه ته و رسته خواسته یه ی ساز کردووه و خواسته به گشتی دو و جوره :

جۆرى يەكەم: خواستەى (راستەوخۆيە) (۱۱۱) كە ووشەى (لىچواو) لە رستەدا لىكىچواندنيەكەى فىرى دراوە • وەكوو ئىــەوەى كە دەووتــرى (دەستى گولەكەم گوشى) •

⁽٧) به لكه: القرينة .

⁽٨) چەمك : المفهوم ٠

⁽٩) خوازه بهره للا : المجاز الرسل .

⁽۱۰) لیکچوواندن له دوو بناغه و دوو په گهزی ناههمیشه یی سازده کری بناغه ی یه کهم ؛ پنی دهووتری (لیچواو) ، بناغه ی دووه م به ناوی (پی لیچواو) ناوده بری . دوو په گهزه ناههمیشه یی به که ، یه کیکیان (پووی لیکچواندنه) .

⁽١١) خواستهى راستهوخو : الاستعارة التصريحية .

جۆرى دووهم: (خواستهى شاراوه (۱۲))يه كه ووشهى (پێلێچواوهكه)ى له رستهكهدا فړێدراوه ، وهكوو ئهم رستهيه : (ئهگهر مردن چرنووكى گرت هيچ نووشته يهك كه ٚكى نابێت) ٠

ئهم رسته به بناغه دا بهم جوّره ی خواره وه بووه (ئهگهر مردن که وه ك پلنگه ، چرنووكی گرت هیچ نووشته به ك که که که ناییت) ، ووشه ی پلنگ که (پی لیخواوه) فری دراوه و له جیاتیدا ووشه ی مردن (لی چواوه) به کارهینراوه ه

پاش ئهو دابه شکردههی خواسته دووباره لهسهر رهسه نی خواستراو بۆ دووپهل دابه ش دهکری .

ئه گهر هات و له رِستهی خواسته بیدا چه ند ووشه یه کی تری پیّوه ندی دار به خواستراوهوه هاتبوون خواسته بهسهر سی بهشدا دابهش ده کری :

یه که م: خواسته ی (دووپات کراو (۱۱۰)) که جگه له به لگه که ی ووشه یه کی گونجاو پتر له گه ل لیخواستراوه که ی هاتووه وه کوو ئهم رسته یه که ده لسی

⁽١٢) خواستهى شارهوه : الاستعارة المكنية .

⁽۱۳) ناوی رهگەز : اسم جنس .

⁽١٤) خواستهى رەسەن: الاستعارة الاصلية .

⁽١٥) خواستهى نارهسهن : الاستعارة التبعية .

⁽١٦) خواستهى دووپاتكراو: الاستعارة المرشحة.

(شیرینکی کولکدارم له گهرماو دی) لهم رسته یه دا ووشهی کولك له گه ل لیخواستراو که درونده که یه گونجاوه واتای خواسته که که پیاوینکی ئازایه و به هیزه دوویات ده کاته وه ۰

دووهم: خواستهی نادووپاتکراو (۱۷) که به ووشه یه کی گونجاو یان پتر له گه ل بغ خواستراوه کهی بهر چاو ده کهوی وه کوو گهم رسته یه (شیریکی پر چه کم له گهرماوه که دی) ، لهم رسته یه دا ووشهی (پرچه ك) له گه ل بسخ خواستراو بیاوه گازا که گونجاوه واتای خواسته که لاواز و نادووپات کراو ده کات ،

سنیههم: خواستهی (نهبهستراو) (۱۸) که ووشهیه کی گونجاو له تهك لیخواستراو یان بن خواستراو نههاتووه وهکوو (شنیرینکم له گهرماوه که دی) ۰

خواسته له ړووی ژمارهی ووشهوه دوو بهشه ۰

یه کهم: (خواستهی ساده) که له یهك ووشه پیك هاتووه •

دووهم : (خواستهی لیکدراو) که بهدمربرپینیک یاخود رسته یه کی تهواو که زوّر جار پهندیّکی پیشسینانه ئه نجام دراوه ۰

سهرمرای ئهم ههموو دابهشکردنه باسهکه دهگهریّتهوه سهر خوازه و دهلّیّت : خوازه دوو بهشه :

یه کهم: خوازه ی ژیری (۱۹):

كه فهرمانيك يان ووشه يهك له واتادا له فهرمان چووبيّت پاٽي ب

⁽١٧) خواستهى دوپات كراو: الاستعارة المحددة .

⁽١٨) خواستهى نهبهستراو: الاستعارة المطلقة .

⁽۱۹) خوازهي ژبري: المجاز العقلي .

ووشه یه که وه درابیّت که بوی نه بیّت ، له گهڵ بهڵگه یه کی وا ئهو بو نه بووه سملتنه :

وهکوو (به هار گوڵ ده چێنێ) لهم رسته یه دا چاندنی گوڵ پالدراوه به ووشهی به هاره وه ، به لام ژیریی ئاده میزاد بروا به وه ناهێنی وهکوو کارێکی راست ، چونکه ده زانی پالپشتی راسته قینه ی گوڵ چاندن خواسه .

دووهم: خوازهی بمره للا (۲۰):

که ووشه یه که بغ واتا راسته قینه کهی به کارنه هیّنراوه ، به لکوو بخ واتایه کی نوی گواستراوه ته وه له گه ن به لگهیه لئه له رسته که دا که به کارها تووه. ئه م به لگهیه ش نیشانه یه که بغ واتا نویّنکه و لادانی له واتا راسته قینه کهی .

بی گومان له نیوانی واتا راسته قینه کهی خوازهی به ره لسلاو واتسا نوی کهی دا ده بی پیوه ندیه له هه بیت ، بریه ئهم چه شنه خوازه یه له به ر تیشکی جوّر به جوّری ئهم پیوه ندیه به سهر سیانزه چه شنی (۲۱) سهره کیدا دابه ش ده کریت که ئه مانه ی خواره وه ن ۰

یه کهم: ناونانی پارچه لئه شنتیك به ناوی ههموویسهوه، وه کسوو (په نجه ده خه که گویچکه یا نهوه) واته سهری په نجه، چو نکه سهری په نجسه یارچه یه که له یه نجه .

دووهم: به کارهینانی بهشیّك له شنیّك لهجیاتی ههمووی وه کو (چاویّك وا گویّمان لیّده گریّ) واته سیخوریّك چو نکه چاو پارچهیه که له سیخورهکه.

سخیهم: بهکارهیّنانی ناویّکی تاییه تی لهجیاتی ناویّکی گشتی وهکوو (ئیّمه پیّغهمهری خوای جیهانین) واته: پیغمبهرهکان .

⁽۲۰) خوازهی بهره للا : المجاز المرسل .

⁽۲۱) بروانه کتیبی (الاتقان فی علوم القران) بهرگی دووهم ۲۷–۹۸.

چوارهم : به کارهینانی ناویکی گشتی لهبری ناویکی تایبه تی وه کوو (بغ ئهوانهی لهسهر زهویدان دهپارینهوه) واته بغ خواپهروهره کان ۰

پینجهم : بهکارهینانی سهرهنجام لهجیاتی هۆیهکهی وهکوو : (ك ئاسمانهوه بهرههمتان بۆ دەنیرینه خوارهوه) واته هوی بهرههم که بارانه ۰

شهشهم: به کارهینانی هۆ له شوینی سهره نجام وه کوو: (توانای گوی راگرتنیان نه بسوو) وات برواهینانیان به خوا ک سهره نجامی گوی راگرتنه ۰

حهوتهم: ناوبردنی شتیك به ناویک که له رابوردوودا بوی به کارهاتووه وهکوو (مالی ههتیوهکان بده نهوه) ههتیو که تهمهنی دهگات ههژدهسال بوی ههیه مالی خوی وهرگریتهوه ئیتر لهو کاتهدا بهم ناوهوه ناونابریت .

هه شته م : ناونانی شتیکه به ووشه یه که که که که کایینده دا بوی بلویت ، وه کوو (مهی ده گوشم) واته تری ده گوشم چونکه مهی ناوی تری یه پاش کهوه ی ده گوشری ۰

نویه م: ناوبردنی شویّنیّك به ناوی ئهوه ی تیخدایه ، وه کوو (له رهمه تی خوادا ئهوان نهمرن) واته له به هه شتدا که شویّنی رهمه تی خوایه و دهیه م: ناوبردنی تاقمیّك به ناوی شویّنه که یانه و ه ، وه کوو (به پوّله که م ووت) واته به قوتابیه کانم ووت .

یازدهههم: ناونانی شنتیک به ناوی هنریه کهیهوه وهکوو (زمانی عهرهبی زوّر پهرمی سهندووه) واته ئاخاوتنی ووشهی عهرمبی که هنرکهی زمانه ۰

دووانزههم : فهراموش کردنی ووشه یه به کارهینانی دژواره کهی له جیاتیدا وه کوو (مژدهی تیش و ئازارینکی گهورهیان بدهری) ، ووشهی

مژده بن هەوالْتیکی خوش بهکاردیت بهلام لهم ئایهتهدا بن هەوالیکی ناخوش به کار ها تو وه ۰

سیانزههم: به کارهیننانی دارشته پهك (۱) له بری دارشته په کی تر وه کوو به کارهینانی چاووگ لهبری بکهر (۲) به به کارهینانی پیکراو (۲) لهبسری چاوگهکهی و بهکارهیّنانی میّینه لهبری نیّرینه ۰۰ له پاشـــدا ئهم باســه (خوازمی بهرمللاً) وهکوو خواسته له رووی ژمارهی ووشــهوه دهکاتــه دوو لقهوه:

خــوازمی بهرهللای ساده و ، خــوازمی بهرهللای لیّنکـــدراو . له زانستی واتادا ^(۱) باسی خوازهی عهرهبی شوین پیزیه کی فراوان بۆ خۆى دەكاتەوە و قسە بەسەر دوو بەشىدا دابەشدەكات:

بهشي يهكهم : (ههواڵ) (٥) واته ئهو قسهيه كه خوّى له خوّىدا دهشيّ راست بیّت و دمشیٰ دروٚ بیّت .

بهشی دووهم : (دهربرین) (٦) قسهیهکه که له خویدا نهراسته و نــه درۆ ، ھەوالىيش دوو بەشە :

یه کهم : ههوالی راسته قینه ، که مهبهسته کهی گیرانه و می زانیاری یه که بۆ كەستىك كە نەزانى ، وەكوو (چياى ھىمالايە بەرزترين چيايە) .

دووهم: (ههوالی خوازه یی) (۷) که مهبهسته کهی گیرانه و می زانیاریه ك

.: '

دارشته: الصيغة. (1)

بكهر: الفاعل. (1)

⁽٣)

پیسر د ، المعمول به . زانستی واتا : علم المعانی . دم الا : ا **(E)**

ههوال : الخبر . (0)

دەربرين: الانشياء. **(T)**

هەوالى خوازەيى : الخبر المجازى . **(V)**

نیه ، به لکوو مه به ستیکی تری هه یه ئهم مه به سته ش به گویره ی نیازی قسه که ر و ده رفه تی قسه که لیک ده در نیته وه ۰

دمربرينيش دوو بهشه :

ده ربرینی داخوازی و ده ربرینی بی داخوازی و ده ربرینی داخوازیش پینج بهشه و فرمان و نههی و پرسیار و تکاکردن و ئاواتخواستن و همی به بهشه لهسه ربناغهی مهجاز دوو جوره:

جۆرىنكىيان ھەقىقى و جۆرىنكىيان مەجازىيە •

کهوابو و فرمانی حهقیقی و فرمانی مجازی نه هی حهقیقی و نه هی مهجازی تکاکردنی حهقیقی و تکاکردنی مهجازی ئاوات خواستنی مهجازی و ئاوات خواستنی حهقیقی و تکاکردنی مهجازی مهجازی مهجازی مهجازی حهقیقی و پرسیاری مهجازی و لیکو لینکو لینه و میه دا ده رباره ی باسی مهجازی عهره بی و ریبازی شی کردنه و هی لیکو لینه و میه دا ده رباره ی باستی به کمان بو ده سه لینری ، ئهم راستی به ش نه و مهجاز له گه ل زور به ی با به ته کانی رهوا نبیژی و زمان و زانستی زمان و بروای ئایینی دا تیکه لاو بووه و ههروه کوو خوی وایه که هی چیشتیك به بی ئه و تامی نیه و

تویژهرهکانی سهردهمه دواکهوتووهکانیش به روکهش شیانکردو تهوه و وهکوو دیارده یه کی روالهتی له قه لهمیان داوه ، به بی ئسهوهی به دووای سهرچاوهکهی بگهرین که سوّز و هه لچوونه و به بی ئهوهی سهرنج بو نهرکی ئه ندیشه له نه نجامدانیدا را بکیشن ۰

بهشی سیّیهم

ميتهفور له رەخنەسازىي ئەوروپيدا

- ـ زانستى مىتەفۆر و رەخنەسازىي ئەوروپى .
- رێبازی شیکردنهوهی میتهفور له رهخنهسازیی ئهوروپییدا ·

زانستى ميتەفۆر و رەخنەسازىي ئەوروپى

سهرچاوهی سهرهکیی ههموو چالاکیهکانی نهتهوه نهوروپیهکان له سهرده می را په رینی زانستیدا رؤشنبیری یؤنانی و رومانی بوو ؛ بویه میژووناسهکان به دلنیاییه وه دووپاتی ده که نهوه که ره گ و ریشه ی هونه ر و ریژه ی نهو نه تهوانه له کیلگهی سامانی یونانی و رومانیدا خوی داکوتاوه ه

به لَـُگهش ئهوه به کهم هه نگاوی سهرده می را په رین به وهراگیّرانی کتیّیه کانی ئیوسه ره تراجید یه کان و کتیّیه کانی ئیوسه ره تراجید یه کان و کومید یه کانی یو نان هه لگیراوه ۰

ئهوهی لهم کتیبه وهرگیراوانه پهیوهندی به باسه کهمانهوه ههیه کتیبی (بیوتیکا)ی ئهرهستویه که جورجیوقلا Giorgio Valla له شاری به ندهقیه له سالی ۱٤۹۸ ـ زاینی بو یه کهم جار وهری گیرایه سهر زمانی لاتینی و ملاوی کردووه ۰

ههروه ها نوسهریکی ئه لمانی که ناوی (هرمن) بوو له سهدهی سیانزههه می (۱) زایینی دا وهری گیرایه سهر زمانی ئه لمانی و له چاپی دا ه

به م جوّره کتیبی (بیوّتیکا) بوو به چرایسه که به دهست لییسکده رهوه رهخنه سازی و خنه سازی به گشتی و له زانستی میته فوّردا به تاییه تی را به ری کردن •

ئهم راستیه نابی ئهوهمان له یاد بکات که زانستی میتهفور له رهخنهسازیی

⁽۱) بروانه کتیبی فن الشعر ل ۱۲–۱۳

ئەوروپىدا لە سەرەتاى دامەزراندنيەوە رەچاو و يەكگرتوو نەبوو ، بەلكوو زۆر جار بە ئالۆزاوى و تىكەلوپىتكەلى دىتە بەرچاو .

نموونهی گهم ئالنوز و تئکه لوپینکه له گهوه به زاراوهی میته فور که له لای گهره ستودا پی ناسه یسه کی ده ست نیشان کراوی بنو دانسرا بوو ، له په خنه سازیی گهوروپیدا زور جار ده کشی و چه نده ها با بهت له با به ته کانی هو نه ری و ده و انبیژی ده گریته خوی .

هه ندی له ره خنه سازه ئه و روپیه کان ئه م کیشه یان ده ست نیشان کر دو وه و سه رنجیان بو راکیشاوه ، له م ره خنه سازانه نووسه ری ئینگلیزی به ناوبانگ (کرستیان) ه که ده رباره ی تیکه ل بوونی میته فر به لیک چواندن ده لی : «تیکه ل کردنی باسی میته فر له گه ل باسی لیک چواندند کاریک سه رسو ره ی نه به میدانی رفز نامه گهریدا، سه رسو ره ی نه داوه به لکوو له لیک و نیمه که میدانی رفز نامه گهریدا، رووی نه داوه به لکوو له لیک و نیمه که کادیمیه کانیشدا که ده رباره ی زمانی هو نه ری ساز کراوون به ریابو وه ه

راستی ئەوەيە زۆربەی رەخنەسازەكان مىتەفسۆر و لێكچواندنيسان بە يەك دياردە لە قەلەم داوە ، ئەرەستۆ دەلسىنى : لە ئێسوانى مىتەفسۆر و لێكچواندندا جياوازيەكى ساكار و روكەش ھەيە :

میتهفور لیکچواندنیکی کورته و ههر یهکیک لهم دوو باسه وات (میتهفور) و (لیکچواندن) جیگای یهکتر دهگرن و شوینهکانیان ئال وگور دهکهن ، به لام لیکچواندن دریزتره بویه کارتیکردنی که میتره و وهکوو میتهفور خوشیه کی کاریگهر نابه خشی .

بهم پیزیه (سیزارو) لهو بروایهدا کهمیتهفور ویّنهیه که له لیّکچواندنهوه وهرگیراوه و له یهك ووشهدا گوشراوه » (۲) .

(٢)

Agrammar of metaphor (P. 13-14).

ئهوروپیدا زوربهی رمخنهسازه کانی خسته سهر گهردانیه و و تووشسی ئهوروپیدا زوربهی رمخنهسازه کانی خسته سهر گهردانیه و و تووشسی چه ند هه له یه کی میژویی دمرباره ی ئه م باسه کردن : بغ نموونه هه دردوو رمخنه ساز (وندت)و (۲) (کلینر) هه لویسته دیرینه کهی هه ندین له زانا عهره به کان له هه لسه نگاندنی میته فور دوپات ده که نه و سوورن له سهر ئهوه ی میته فور له زماندا نیه ، به بیانووی ئه وه ی ووشله ته نها نیشانه به که بغر هه ستیکی گشتی و هه موو کاتیک جیاوازیه کی فراوان له نیسوانی دوو شتا به دی ده کری ، سهره نجام هیچ به راووردیکی هه ست پیکراو ئه و دوو شته ناهینیته به رچاو و سنووری له یه که نه چونیان ناشاکیننی ،

(ریتشاردز) له ههمان رووانگهوه که دهیروانیه دهیان دهربرین وهکوو (پنی کورسی) و (قزناغهی تفهنگ) و (ملی شوشه) دهی گسوت: شهم دهربرینانه و سهدههای دهربرینیوا له یه کچووتیکی رواله تی تیوانی لهشی ئادهمیزاد و پارچه کانی قهوارهی بی گیانه وه هه لقو لاون و تازه له لیشهاوی ووشه کانی زمانی روزائه دا توینراونه ته وه و هیچ کاتیك ههست به وه ناکهین

Agrammar — of metaphor — p — n — 12. (7)

English Prons Style. P. 31. بروانه کتیبی (٤)

که دهربرینی میتهفورین ، بویه بریاردهدات که میتهفور دوو جوره و دهبسی هم دوجورهش له یه کتر جوی بکریتهوه :

یه کهم: میتهفوری زمانی که هیچ پیوهندیه کی به هو نهری میتهفوری یه وه نهماوه و خوی له فهرهه نگدا وه کوو ووشه یه کی یه ك واتایی و سهرب خوز چهسینز اوه .

دووهم: میتهفوری هو نهری که گیانی هو نراوه و به رهه می نه ندیشه یه (جورج کامبل) لهم دابه شکر دنهی میتهفور دا شوین پنی (ریتشاردز)ی هه لده گری و ده لی : جوری میتهفور با به تیکی ریزمانیه و زمانه وانه کان ته نها مافی لیکولینه و میان هه یه ، به لام چه شنه کهی تری میتهفور واته (میتهفوری هو نه ری) باسینکی رهخنه سازیه و له پسپوری ره خنه سازه کاندایه ، به میروه کو و له قسه کانیه وه دیاره زانستی ناوه لواتی پیوه ره (جورج کامبل) ههروه کو و له قسه کانیه وه دیاره زانستی ناوه لواتی له نیوانی زمان و ره خنه سازیدا پارچه پارچه ده کات و له یه کتریان جوی ده کاته وه ه

زانای به ناوبانگ (فونت) زیاتر به رمو نهم ریکایی سنگ ده بات پیشه وه و ده لنی: نابی به هیچ جو ریک نموونه کانی جوری یه کهم به میته فور ناو ببریت چونکه هیچ فریکیان به سه رزمانی هو نه ریه وه نی به هرچو تیک بیت نابی و اتی بگهین که نهم باره ی زانستی میته فور له په خنه سازی نهوروپیدا جیکای له تویژینه وه یهم هو نه ره گرتووه و نهی هیشتوه په دخنه سازه نهوروپیه کان قه له می لیکولینه وه له کو په فراوانه کهی دا به کاربهین و بون و به رامیکی نوی و هاو چه رخی بده نی و سامانه دیرینه کهی بخه نه گر و ها نه دیران و په ره سه ندنی پی هه نبگرن .

⁽٥) بروانه كتيبي (نظرية الادب) ل ٢٥٣.

رِیّبازی شیکردنهوهی میتهفوّد له رِهخنهسازی ئهوروپیدا

ههروه کو و له مه و ب ه و و تسان باری ئینکاری ب و نی میته فر و فهرام قرش کردنی له ره خنه سازیی ئه و روپیدا ریکای به باس کردنی نه گرت و دهرگای لیک و لینکو لینه و هی له رووی هه مو و ره خنه سازه کاندا داخست ، به لگه شمان له سه رئه م راستیه ئه و ه یه ده یان کتیب و و و تاری به نسرخ له ره خنه سازیی ئه و روپیدا به هه مو و زمانه ئه و روپیه کان له باس کردن و شی کردنه و هی میته فور دا نراون ۰

ئه وهی لهم رووه وه شایه نی تنبینی و سه رفح لیندان ه ئه و کنین و و و و تارانه یه که له رنیازی شی کردنه و میته فوردا پهیوه ندیه کی پته و یان به رهخنه سازیی یونانی و رومانی یه وه هه به و

دانهرهکانیان ههرچه نده به هنری کارتیکردنی زانسته کانی هاوچه رخ وهکوو زانستی دهروون و زانستی کومه ل تا راده یه کی زوّر لهو ریّبازانه دا چه شنه گوّران و زیاده خستنه سهریان به ریاکردووه ، به لاّم نه یان توانیوه ل شویّنه واری (ئهرستو) و (لونجینوّس) خوّیان بیاریّزن ۰

بقیه رهخته سازیی ئینگلیزی به ناوبانگ (کریستیان بروك رقز) له کتیبه به ناوبانگه که یدا (۱) که له ریبازه کانی شی کردنه وهی میته فورد ده کو لیته و و ده روانیته سامانی یونانی و رقمانی له باسی میته فوردا ، ئه مجا ئهم ریبازانه به سهر دوو جوردا دا به ش ده کات :

⁽٦) دهستووری خوازه: Agrammar of metaphor

یه کهم: ریبازه فه لسه فیه کان که به لای ناو مروّکی بیری و هوّشمه ندیهوه ده شکینین ،

دووهم: رێبازه زمانییهکان که خوٚیـــان بـــه بابهتـــهکانی رێزمــــان و زمانهوانییهوه دهبهستن ۰

ریبازه فه اسه فیه کانیش له لای ئهم ره خنه سازه دا چوار نموونهی هه یه ه نموونهی یه کهم : دا به شکر دنه به ناوبانگه کهی (ئهرستق)یه که له سهر بناغه ی ره گهز و جوّری لوجیّکی میته فوّر ، شی ده کاته وه ه

نموونهی دووهم: دابهشکردنی میتهفوره له سهر بنهواشهی گیانلهبهر و بی گیان ، ئهم بنهواشهیهش له لایهن هاوبیرهکانی (ئهرستو)وه پهیرهوی کراوه و لهبهر تیشکیدا چوار چهشن له گواستنهوهی وشهی میتهفوری دهستنیشان کراون:

یهکهم: گواستنهوه له گیان لهبهرهوه بنر (بینگیان) وهکوو دهربرینی (برنری چیا): وشهی (برنر) بنر گیان لهبهره ، بهلام لهم دهربرینهدا بنر (چیا) که بینگیانه بهکارهینزاوه .

دووهم: گواستنهوه له (بیخگیانهوه بنز گیانلهبهر) وهکوو (ناوبردنی دوژمن به شمشیر) وشهی (شمشیر) بیخگیانه له دوژمن هاتووه ک

سنیهم: گواستنه وه له (گیان لهبه ره وه بنز گیان لهبه ره وه کو و به کارهینانی وشهی (شیر) و وشه ی به کارهینانی و شهی (شیر) و وشه ی ئاده میزادینکی ئازا و شهی (شیر) و وشه ی ئاده میزادی (ئازا) هه ردوکیان بز گیان له به را به کاردینت .

چوارهم : گواستنهوه له (بی گیانهوه بنر بی گیان) وهکوو (بهکارهیّنانی

لغاو بۆ كەشتى) لەم بەكارھىينانەدا (لغاو) و (كەشتى) ھەردوكيان بۆ بى گيان بەكارھاتوون ٠

نموونهی سی بهم : دابه شکردنی میته فوّر له ریّگای بیره وه و تسهم ویّنه به می دنه و می است ویّنه به اسانترین ریّبازه بوّ دابه شکردن و شی کردنه و هی میته فوّر ، به لاّم هه تا سه ده می نوّزده هه می زایین به جوّریّکی تسه واو ره چاو و په یس وی نه کراوه •

بناغهی ئهم ریبازه له میژووی پهیدابوونیدا بغ (سیزارو) ده گهریتهوه که دمانی : (هیچ شتیك لهم جیهائهدا ووشه بیت یان واتا بغ چهند شتیكی تر لهسهر بناغهی پهیوهندی بغ به کارهینان نهشینت و رهوا نه بیت) ۰

نموونهی چوارهم: شی کردنهوهی میتهفور لهبه رتیشکی پهیوهندیه کی گشتی و هاو بهشیدا:

ئهم شیکردنهومیه لهسهر لایهك یان پتر له یهکچوونی واتای وشهیهك و ئاوه لواتاکهی دا دهروات و پشت به پهیوهندی تیوانیان دمبهستیت ۰

ئاخاوتنهوه ههڵدهقوڵێ و کهرهسهی بربرهی زمانی هونهریه ·

لیرهدا (کریستیان) بیرورای (تیبرسن) له دهست نیشان کردنی پینیج پارچه سهره کیه کهی ئاخاوتن که (فهرمان و ، ناو و ، ئاوه لناو ، و ئامراز ، و را ناو)ن ده هینیته و ه یاد و ده لیت : ئهم پارچه یه بنه وه تی بسن یان ته واو که ربن له زمانه کانی بنه ماله ی هیندو ئه وروپی دا به دی ده کرین ، بویه هممو و ههستیار یکی ئینگلیزی ده بی بو میته فور به کاریان به پنی .

بۆ وەلامدانەوەى ئەم پرسيارە ئىنمە بىروپامان وايە كە (كريستىان) تەنھا لە رىنكخستنى بەشەكانى كتىنبەكەيدا پەيىپەدويى رىبازە زمانىيەكەى كردووھ • بەلام لەشىكردنەوەى نموونىه مىتەفۆرىيەكانى ئىم باسانىه راستەوخۆ رىنچكەى ھەنگاوەكانى رىبازە فەلسەفيەكانى گرتووە •

بق به لگه که سهرنجی له رسته کهی (جوّفری فینسوّف) (میر گهکان پخ ده که نن) داوه ووتویه تی : وشهی (پخ ده که نی) له جیّگای دهربرینسی (خوّشی به گوڵ و گوڵزار) هاتووه • یاخود به وهرگیّرانی وشه به وشه له جیاتی دهربرینی (پر له گوڵ و گوڵزار) بهکارهیّنراوه •

به لام پلیی فاوی گهم و در گیرانه پیش کهش بکهین ههروه کوو پر ۆفیسۆر

⁽ Agrammar of metaphor) P. 4-5.

بهشي چوارهم

خوازه له رِهخنهسازيي كورديدا

- خوازه له لای ماموستا سجادی .
- ـ مامۆستا عەزىز گەردى و باسى خوازە .
- دکتور ئەورەحمانى حاجى مارف و لێكولينەومى مەجاز .
  - گیمه و ئاوه لواتا .
  - ـ سيمانتيك و ئاوه لواتا .
  - زاراوه ی ئاوه لواتا بۆچی ؟
    - ـ چەشنەكانى ئاوەلواتا .
    - گاوه لواتای فهرهه نگی .
      - ــ ئاوەڭواتاي ھونەرى .

خوازه له رِهخنهسازيي كورديدا

له و گهشته ی له گه ل میته فور و مهجاز له ره خنه سازیی یونانی و روزمانی و عهره بی و نهوروپی دا کردمان ، که نزیکه ی دوو هه زار و پینج سه سالی خایاندوه وینه ی جور به جوری له لیکولینه وه ی نهم هونه ره پیسش که شی کردین ، بویه ده بی راستیه ل ره چاوبکه ین و هه میشه بیه بینینه یادمان نهم راستیه ش نهوه یه :

باسی میتهفور د مهجاز لیکولینهوه یه کی تایبه تیه و ههرچه نده لهسه ر رنیبازی زانستیانه لیکولراوه تهوه ، به لام بسؤن و بهرامه ی زمانه کهی و دهرفه تی کومه لایه تی و بیروباوه ری نه ته وایه تی خاوه نی ئه و زمانه ی پیوه یه م

جا بزانین تا چ رادهیهك ئهم راستیه له باسی خوازه: واته میتهفور و مهجاز له رِهخنهسازیی كوردیدا دهنگی داوهتهوه ؟ .

ئایا ئەوانەی باسی ئەم ھونەرەیان لە رەخنەسازیی كوردیدا كردووه لاساییكەرەوە و شوێن پێھەڵگرن، یاخود به گوێرەی سروشتی زمانەكەیان و گیانی هاوچەرخ بەھرەدار و داهێنەرن ؟ .

بو وه لام دا نه وه ی گهم پرسیارانه لهم به شه ی کتیبه که ماندا باسی خوازه و مه جاز له لای ماموستایان: (علاءالدین سجادی) و (عه زیز گهردی) و (دکتور عبدالرحمن مارف) ده که ین و گهمجا سهره نجی تاییله تی خومان پیش که شده که ین به هیوای گهیشتن به چه سپاندنی باشترین ریساز له

لی*کو*ّلینهوه و شیکردنهوهی ^مهم باسه گرنگه ک بربرهی پشتسی رمخنهسازییه ۰

خوازه له لای ماموّستا سجادی

ئه وه ی بیه وی چه مه کی (۱) میته فور و مه جاز له لای ماموّستا علاء الدین سجادی دا ده ست نیشان بکات و بزائیت ئهم ره خنه سازه کسورده له چ سه رچاوه یه که وه بیرو راکانی له م باسه دا هه لده هینجی پیویسته هه نگاو به هه نگاو له گه ل ناو مروّکی ناونیشانی (هو نه ره قسه یی یه کاشکرایه کان) دا (۲) بروا ، چونکه ماموّستای ناوبراو له دوو تویّی ئه م ناونیشانه دا لا به لا له میته فور و مه جاز ده کوّلیته وه ه

⁽١) جمك : المفهوم .

⁽۲) بروانه نده بی کوردی و لیکولینه وه له نده بی کوردی ل ۸۲ .

⁽۳) بروانه (ئەدەبى كوردى و ليكولينهوه له ئەدەبى كوردى) ل ۸۲ ·

زانسته لهسهر دهستیان دامهزراوه و پهرهیان سه ندووه لسه بابسه تی (علسم البدیع)دا لیری ده کو لنه وه ۰

ههرچو تیك بیّت ماموستا سجادی (هونهره قسه بیه ئاشكرایه كان) ته نها له بهر دوورو دریّری و تیکه لبوونی زانستی (البیان) و (البدیع)ی عهره بی با به به كانی (البدیع) باس ناكات و خیرا لا په ده كانی كتیبی (جواهر البلاغة فی المعان والبیان والبدیع) كه دانه ده كه دانه ده كه دانه ده كه دانه ده كه دانه و خوی ده كه دینیته با به ته كانی (البیان)ی عهره بی و ده ست به وه رگیرانیان ده كات و بو ههر با به تیكیان نموونه یه كه و یو ده كوردی ده هینیته و میان شاهدیكی عهره بی ده كاته كوردی ده هینیته و میان شاهدیكی عهره بی ده كاته كوردی و

له سهره تادا وه کوو ههموو باس که ریخکی په وانبیزیی عهره بی له بابه تی (التشییه) به سهر دیری (لیچوون و لهوچوون) (المشبه والمشبه به) (۱۶ ده کو نیته وه تهمجا ده چیت بر بابه تی (خواستن) که به را مبهر بابه تی (الاستعاره)ی عهره بی دیت ۰

جا با بزانین مایا مهم چوونه زنجیرهی باسه که ی له ماموستا سجادی پچ اندوه و ریبازی زاناکانی رهوانبیژیی عهره بی که باش بابه تی (التشبیه) و بابه تی (المجاز) باس ده که تیکداوه ، چونکه (الاستعاره) له لایاندا به بشیکه له مهجاز ، یاخود هه ده ده یه وی شت به بی نه خشه و هربگری و هلامی مهم پرسیاره زور گرنگ نیه به لام مهوه ی به لامانه و ه گرنگه مهوه یه ماموستا سجادی له ریبازی شیکردنه و هی خواستن لهسه ر ریپ کهی دواکه و تو و ترین ریپ که کانی ریبازی عهره بی له لیکولینه و هی الاستعاره) ده روات و هیچ ماوریک له په خونسازی هاوچه رخی خوی ناداته و ه که به شیوازیکی نوی و ریبازی خونقینراو له مهونه ره ده کولیته و ه

⁽٤) بروانه ههمان سهرچاوه ی پیشوو ل ۸٦ ٠

ماموّستا (سجادی) له باسی خواستندا دهلّیّت : «ویّنه بوّ (خواستن)یش وهکوو ئهم هوّنراوهی بیّخوده :

که دهرکهوت مانگی دوو حهفته سهراپا پهردهی منهوهرکرد . به عنوانی سهفا دهستی جفای لهو ناوهدا دهرکرد .

(مانگی دوو حهفته) مانگی شهوی چوارده یه هونه رمه ند هیناویه تی و خواستو ویه تی بز روومه تی خوشه ویسته کهی وه کوو سه یر ده که ین هه مو باسه کانی خواستن نه م هزنراوه ده گریته وه ، چونکه نهوه بو و و و ترا له خواستن دا یه کنی له نهوزاری به هیزی تشبیه کهی ده و و تری و هیچی تر و اته لیخ و و نیا له و چون نیتر نهوانی تر ناو و ترین لیر مدا (له و چون) که مانگی دو و همه نی و و تراوه (لی چون) که روومه تی یاره نه و و تراوه (رووی لی چون) که روومه تی یاره نه و و تراوه (رووی لی چون) که روومه و تراوه و نه و زار نه و و تراون و دیاره نه و زاریش هه در نه و و تراوه » (ه) و نه و زار نه و و تراون و نه و زار نه و و تراون و نه و زار نه و و تراون و نه و زار نه و و تراوه و نه و زار نه و و تراون و نه و تراون و نه و تراون و تراون و تراون و تراوه » (ه) و نه و تراون و تر

ئه وه ی ئاشنایه تی له گه ل میژووی ره وانبیژیی عهره بی دا هه بیت باش ده زانی که مامنوستا سجادی ئهم قسانه ی له و کتیبانه وه رگرتوه که له سهره تای ئهم سهده یه دا بن فیرکردنی قوتابیان وه کو کتیبی (البلاغیة الواضحة) دا نراون ، ته نیانه ت دیره شعره که شی که بن شیکردنیه هیناوییه تیه وه یه کینکه له و دیره کوردیانه که له هو نه ری وشه سازی دا لاسای ره وانبیژیی عهره بی ده که نه وه و جوانی روومه تی خوشه ویست هیانیان به لینکیچواندنی (البدر) ده رده خه نه و

ههرچونیک بیت ماموستا سجادی سهره رای نهمانه ههمووی ده بوایه له کوتایی نهو قسانه دا ده رباره ی خواستن باسی مهجازی بکردایه ، به لام نازانین بوچی چووه سهر لاپه ره کاندا و

⁽٥) بړوانه هممان سهرچاوهي پيشوو ل ۸۸ـ۸۹.

فهراموشی لاپه ره کانی نهم کتیبانه ی کرد که پیش (الکنایه) له (المجاز) ده کو لنه وه ؟ •

بی گومان هیچ مهبهستیکمان نیه گهر هوی نهم رووداوه سهیره له هدلهی ریز کردنی لا په ره کانی نه و سه رچاوه عهره بی به به دی بکه ین که له به ده ستی ماموستا سجادی دایه و ههموو قسه کانی له وه وه و هرگر تووه ، چونکه هیچ هویه کی تر نیه که پال به ماموستای ناوبراوه وه بنی دوابه دوای بابه تی خواستن باسی (گوشه ـ درکه) (کنایه) بکات و (خوازه ـ مه جاز) له دووای کنایه وه تو مار بکات ، ره نگه شوینی باس کردنی خوازه به رواله مهسه له یه کی یه کجار گرنگ نه بیت ، به تایبه تی شه گهر هات و له گه ل چونیه تی نه ماموستا سجادی له بابه تی خوازه دا را مال کرا هماموستا سجادی له بابه تی خوازه دا را مال کرا هماموستا سجادی له بابه تی خوازه دا را مال کرا هماموستا سجادی له بابه تی خوازه دا را مال کرا هماموستا سجادی له بابه تی خوازه دا را مال کرا هماموستا سجادی له بابه تی خوازه دا را مال کرا هماموستا سجادی له بابه تی خوازه دا را مال کرا هماموستا سجادی له بابه تی خوازه دا را مال کرا هماموستا سجادی له بابه تی خوازه دا را مال کرا هماموستا سجادی له بابه تی خوازه دا را مال کرا هماموستا سجادی له بابه تی خوازه دا را مال کرا هماموستا سجادی له بابه تی خوازه دا را مال کرا هماموستا سجادی له بابه تی خوازه دا را مال کرا هماموستا سجادی له بابه تی خوازه دا را مال کرا هماموستا سجادی له بابه تی خوازه دا را مال کرا هماموستا سجادی له بابه تی خوازه دا را مال کرا هماموستا سجادی له بابه تی خوازه دا را مال کرا هماموستا سجادی له بابه تی خوازه دا را مال کرا هماموستا کنایه کران می میکان کرانگه کرانگه

ماموّستا سجادی که (خوازه)ی له (خواستن) جیاکردهوه و له نیوانیاندا باسی کنایهی چهقاند ، خویّنه بر بوّیه کهم جار وا دهزانسی که ماموّستای ناوبراو هیچ نه بی جیاوازی (خواستن) له (خوازه) به لایه وه زوّر ئاشکرایه و روونه که چی ئهو نموونه یهی که بو خوازه هیّناویه ته و نموونه یه که بو خواستن ، جا با بزانین ئهم نموونه یه چییه ؟ .

مامنوستا سجادی که له باسی گنوشه ـ واته کنایه ـ بوهوه ووتی : «گهم باسه که بنو گنوشه کرا ههر چهشنه باسکردن و ناساندنیک ههبی بـ فر کنایه بنو (خوازه) ش گهوه نده ههیه ، له خوازه دا نیشانه یه کی تایبه تی ههیه بنو گهوه که گوزاره گهسلیه که مهبهست نه بیت ، وه کوو لـ هم هـ فرزاوه ی سالم دا گهمه مان بنو دهرده که وی له کاتیکدا که ده لین :

شنیر له بیشه دمرپهړی غورش کونان نهعره زمنان دهست به خهنجهر ، ړوو به ړوو ئهیدا له زوومرمی دوژمنان وشهی (شیر) گوزارهیه کی ئهسلّی ههیه و یه کینکی خوازهی ئهسلّی که درنده که یه خوازهیه که یه نیشانه که درنده که یه خوازهیه که پیاوی ئازایه لیّرهدا بی خوازهیه کهیه ئهو نیشانه تایبه تیه شوه که دملّی (دهست به خه نجه ر، تایبه تیه شاه و و به روو ئهیدا له زومرهی دوژمنان) دیاره دهستدانه خه نجه له کرده و می ئاده میزاده نه و ه که هی شیّریّك که جیایه له ئاده میزاد .

ئهم نیشانه تایبه یه و شهی (شیر) له هو نراوه که دا که باسه کهی گیمه یه ده بسری به سهر زه لامه که دا و دووری ده خاته وه له گوزاره ئه سلیه که ها که وهی تو زقالیک شاره زایی له ره وان بیژیی عهره بی دا هه بیت و لا به لاسه ر نجی له باسی میته فوری یو نانی و ئه وروپیدا داییت به لایه وه جینی سهرسو رمانه که و شهی (شیر) لهم دیره هو نراوه یه دا خوازه بیست ، چونکه پیوه ندی تیوانی گوزاره (واتا) ئه سلیه کهی (شیر) که درونده که یه و واتا خوازه بیه کهی که ئاده میزاد یکی ئازایه لیک چوونه ، په یوه ندی لیک چوونیش بی گومان بناغه ی خواستنه و نیشانه ی جیاکردنه وه یه تی له خوازه که په یوه ندیه کی لیک چوونی نیه ،

نازانین مامنرستا سجادی بنرچی تووشی ئهم هه له یه بووه و ریسگای شوین پی هه لگرتنی مامنرستاکانی پهوانبیتریی عهره بی له خنری تیکداوه ۱۰ له کاتیکدا که زفر سووره له سهر برینی ئهم ریسگایه و وه ویستوویه تی ته نافه ت لایه نه پووکه شه کانی باسی مه جازیش له بهر کتیبه کانی ئه م مامنرستایانه و مربگیریته سهر زمانی کوردی ، وه کوو باسکردنی جنوره کانی خوازه که که خنری لییان قوتار ناکات و ده لیت : «ههروه ها ئه بی ئه موه ش بزانین که خوازه) ش دوو جنوره یه کینکیان (ژبری – عقلی) یه کینکیان (زمانی لغوی) (خوازه) ش دوو جنوره یه کینکیان (ژبری – عقلی) یه کینکیان (زمانی لغوی) ژبریه که مهم پراده یه له مهم پراده یه له دریته الای شتیکی تر که مهم پراده یه له

⁽٦) ههمان سهرچاوهي پيشوو ل ٩٢_٩٢ .

راستیدا حهق نیه لهو بدری ، وهکوو دهلی : (کنرشکلیکم دروستکرد) ئهمه راسته ئهو کهسه که ئهمه دهلنی بووه به هنر بنر دروستکردنی ، بهلام ئهسلی دروستکردنهکه کریکارهکان دروستیان کردووه ۰

جا ئەم جۆرە خوازميە پێى دەووترى خوازەى ژيرى ، چونكە ژيريەكە ئهم فهرمانه دهدات • زمانيه كه لغ غهوييه كه به مهوه يه كؤشكه كه له كاتى دانانیا بۆ شتیکی تایبهتی دانراوه . وهکوو ئهوه له کاتی مهتحکردنی پیاویکا که قسهی لیّوه دمکری دملّین :(شیّریّاکم چاوپینکهوت) دیاره دمبی پهیومندی و نیشانه ــ قەرىنە ــ يەك ھەبىي لە بەينى گوزارە بىق دانراومكەدا و بــەينى گوزاره خوازهییه کهدا . وه مهبهست لهم پهیوهندیهش پهیوهندیهکی حسی یه له به ینی ههردو گوزاره که دا نه وه ک په یوه ندیی راسته قینه و جیابونه وه به ویّنه کهی ئیّمه دا په یوه ندیه کی حسی هه یه له به ینی ئهوپیاوه و شیّره که دا که زات به جەرگى ھەردوولايائە ــ نىشانەكەيشى باسكردنى پياوتىكى ئازايە و نه بوونی شیریکی رِاسته قینه لهو شوینه دا ، وهیا دهووتری (شیریمکم چاو پی کهوت له حهمامدا) نیشانه کهی حهمامه که یه چونکه شیری راسته قینه ناچیّته حمامهوه»(۲). ئهم قسانهی ماموّستا سجادی به بی مشتومر له رووی واتا و نموونهوه و ریبازی شیکردنهوهوه بیروراکانی کتیبه عهرهبیهکان بسه جۆرنىكى مىكانىكى دووبارە دەكاتەوە ، بەلگەشمان بۆ سەلماندنى ئىــەم میکانیکیه ئهوهیه مامنوستای ناوبراو لهسهر ههمان قسه دهروات و دهلّیت : «ئهمه و دیسان جیایی له بهینی دوو شته کهدا لیک چوون تشبیه مشابه ــ بوو ئەوم خواستنە ئەگەر غەيرى ل<u>ىن</u>كچوون بوو خوازەيە »^(۸) •

ئهم رسته یه ئهوه دهرده خات که مامنرستا سجادی جیاوازیی نیوانسی (خوازه و خواستن)ی وشه به وشه له زمانی عهره بی به وه گیراوه تسهوه

⁽۷) بروانه هممان سمرچاوه ی پیشوو ل ۹۶ .

۸) بروانه ههمان سهرچاوه ی پیشوو ل ۹۱ .

سهر زمانی کوردی به لام چونکه له دیّره هوّنراوهکهی سالمدا وشهی (شیّر)ی به خوازه له قه لهم داوه دیاره ئاگای لهم جیاوازیه نهبووه و بــه جوّریّکی میکانیکی ته نها خهریکی وهرگیّران بووه ۰

زاراوهی خوازهش که ماموّستا سجادی بهرامبهر به هونهری مهجازی عهره بی دایناوه وهرگیرائیکی وشه یی به بغ لیّکدانهوهی چمکی وشه یی مهجازی عهره بی به (نقل)و (منقول)و (مشتق)و (مأخوذ) .

کهوابوو باسی (خوازه) (۹) له لای ماموّستا علاءالدیـن سجـادی دا ده نگ دانه و میه کی باسه رهوا نبیّریه عهره بیه کانی سهر دهمه دووا که و تو و ها که و هیچ په یوه ندیه کی هو نه ری و زانستی به سروشتی کهم دیـارده زمـانی و هو نه ریه و کوردیدا نیه ۰

ماموستا عهزیز گهردی و باسی خوازه

ماموّستا عهزیز گهردی ههروه کو له پیشه کیی کتیبه که پدا به فاونیشانی (پهوانبیژی له ځهده بی کوردیدا) باس ده کات ، په نه په په کهم نو وسه دی کوردیبت که لیکوّلینه وه په کی سه به خوی ده رباره ی هونه دی په وانبیژی گهلاله کردین و خوینه دی ځهم کتیبه له سه ر ځهم بناغه په دا چاوه پری ده کات لینکوّلینه وه کهی به رهه می تازه و داهینراو بیت و دووا به دووای باسه کهی ماموّستا علاء الدین سجادی له لیکدانه وه ی خوازه دا هه نگاویّسکی نویّی ماموّستا علاء الدین سجادی له لیکدانه وه ی خوازه دا هه نگاویّسکی نویّی هه لگرتبی ، به لام ماموّستا عهزیز گهردی خوّی نایه وی ځه و چاوه پری په زوّر بخایه نی ، چونکه به خویّنه رانی لیکوّلینه وه کهی پاده گهیه نی و ده لیّست : پخایه نی ، چونکه به خویّنه رانی لیکوّلینه وه کهی پاده گهیه نی و ده لیّست : پخو سه رچاوه کانی عهره بی م خوی په ده موو میله تیکا هه ریه که ،

⁽۹) بروانه کتیبی (خوشخوانی) ماموست علاءالدین سجادی چاپخانهی مهاریف ۱۹۷۸ که له باسی (خوازه)دا ههمان بریار ده یکیریتهوه .

ئەوەندەي ھەيە زمانى نووسىينەوە نموونەكان ئەگۆرن و بەس) (١٠) •

ئیمه نامانه وی نهم بیانو وهی ماموّستا عهزیز گهردی به کالا بکه ینه وه بیسه لینین که پریار نکی گشتی به به لام دهپرسین نه گهر هات و ماموّستای ناو براو ناچار بو و بینت په نا بهریته بهر سهرچاوه عهره بیه کان نهم سهرچاوانه بهرهه می چ سهرده مینکی عهره بین و له سهر چ ریبازیک دانه ره کانیان باسی په وان بیریان کردووه ؟ •

مامنوستا عهزیز گهردی راستهوختی وهلامی نهم پرسیاره ناداتهوه ، به لام که له زانسته کانی رهوانبیژی دهدوی ، دهلنی : «رهوانبیژیی کسوردی ههروه کو رهوانبیژی ههر زماتیکی تر نه کری به سی به شهوه :-

روونبیّری _ البیان _ واتاشناسی _ المعانی _ ، جوانکاری _ البدیع _ (۱۱) بی گومان عهزیز گهردی هیچ نزیك نیه له راستیهوه ك دهلّی رهوانبیّریی ههر زمانیّکی تر به و جوّره دابه شده کری •

چونکه نهم دا به شکردنه له کتیبه روسه نه هونه ری یسه کانی ره وانبیزیی عهره بی دانانی و بغ یه کهم جار به چه شنیکی سهره تایی له کتیبی (مفتاح العلوم) دانانی (السکاکی) که سالی (شهش سهد و بیست و شهش)ی کوچی مردووه به رچاوده که وی ۰

کهوابوو ماموّستا عهزیز گهردی لهم کتیبهدا شهویّن پینی ماموّستا سهردهمه دوواکهوتووهکانی رهوانبیژی عهره بی هه کگرتووه و تاگای له کتیبه رهسهکانی ئهم رهوانبیژیه نیه و هیچ سهرنجیّك له کتیبه رهخنهسازی به عهره بی به هاوچه رخه کانمانی نهداوه ، وه کوو کتیبه کانی (امین الخولی)وه (دکتور محمد مندور) و (احمد امین) و (فؤاد الشایب) ه

⁽۱۰) کتیبی رەوانبیژی له ئەدەبى كوردىدا ل ۷ .

⁽۱۱) هممان سهرچاوهی پیشوو ل ۷.

هەروەھا بە ھىچ جۆرىڭ پەيوەندىەكى زانستىانەى لەگەڵ رىبــــازە رەخنەسازيەكانى ئەم مامۆستايانە نەبەستووە .

دروستیی ئهم بریارهمان له باسه کهی ماموّستای ناوبراودا دهربارهی خوازه به تهواوی خوّی دهنویّنی و ئهو خویّنه ره کوردانه که شارهزاییان له مهجازی عهره بی دا ههیه هیچ گومان لهوه ناکهن که ماموّستای ناوبراو له باسه کهی دا زیاتر له وهرگیّرانی بابه تی مهجازی عهره بی کوّن به ولاوه هیپ باسه کهی دا زیاتر له وهرگیّرانی بابه تی مهجازی عهره بی کوّن به ولاوه هیپ شتیکی تری نه کر دووه ، بو چهسپاندنی ئهم بریارهمان با بزانین ماموّستا عهزیز گهردی چوّن ئهم وهرگیّرانهی ئه نجام داوه و باسه کهی پیش کهش کر دووه ؟ .

ماموّستا گهردی ناونیشانی باسه کهی به زاراوهی (دروستوخوازه) وهرده گیری ئهم وهرگیّرانهش وهرگیّرانیّکی وشه به وشهی (الحقیقة والمجاز)ی عهرهبیه •

تهمجا دهست ده كات به وهرگیرانی بابه تی (الحقیقة) له كتیبه ره وانبیژییه عهره بیه كانه و ه كه له سهر ریبازی ماموستا دیرینه كانی عهره بی دانسراون و باسی به شه كانی (الحقیقة) (۱۲) ده كات واته دروسیتی زمانی: (الحقیقة اللعویة) و دروسیتی دهستوری (الحقیقة العرفیه) و دروسیتی دهستوری (الحقیقة العرفیه) و دروسیتی دهستوری (الحقیقة الشرعیة) •

کهم و کوری ماموّستا عهزیز گهردی لهم بهشهی کتیبه کهیدا ته نها له وهرگیزانی وشه به وشهی باسه کهی دا خوّی نانویّنیّت و بهس ، بگره له هه له یه که وره تردا بهر چاو ده کهویّت ، ئهم هه له یه شهوه یه ناموستای ناوبراو ناگای لهوه نیه که ناونانی واتای نامه جازی ووشه له ماموّستای ناوبراو ناگای لهوه نیه که ناونانی واتای نامه جازی ووشه له ره وانبیّریی عهره بیدا به زاراوه ی (الحقیقة) له سوّزیّسکی ئایینیه وه

⁽۱۲) بړوانه هممان سهرچاوهی پیشوو ل ۲۵–۷۲.

هه لقو لآوه و ئه و زانا عهره بانه كه زاراوه ى (الحقيقة) يان وه كوو د ژوارينك بغ زاراوه ى (المجاز) داناوه ، ويستويانه بنين : مه جاز در ق به و به رامبه ره كه ى واته (الحقيقة) راسته ، بق به وشه كانى شرع وه كو : (الزكاة ــ الصلاة ــ الكفر ــ هتد ٠٠٠) به (الحقيقة الشرعية) يان ناوناوه •

جا نهمه باری ماموستا عهزین گهردی بینت بی گومان خوینه و چاوه رنی هیچ سهره نجامیّکی داهینراو و به که لکی لی ناکات و به تایبه تی که سهرنج له ناوه روّکی باسه کهی ده دات که به پی ناسه ی خوازه دهست پی ده کات و ده لایت: «خوازه بریتی به له وه که ووشه یه ک بو مانای دروستی خوی به کارنه بری به لکوو بو مانایه کی تر بخوازی و مه به ستیکی تسر بگه به نی):

احمد مختار به گی جاف ده لنی :

له خهو ههستن مللهتي كورد خهو زهرهرتانه

ههموو تاریخی عالهم شاهیدی فهزل و هو نهرتانه

که دملنی (له خهو ههستن) بنی گومان خهو بنر مانای دروستی نه هاتووه که نووستنه ، به لکوو بنر دهربرینی مه به سنتیکی تر به کارهاتووه ک غه فله تی و بنی ئاگایی به (۱۳) .

ئهگەر بەراووردى ئەم باسەي مامىزستا عەزبىز گەردى دەربىارەي

⁽۱۳) ههمان سهرچاوهی پیشوو ل ۸۸ .

خوازه له گهن باسه کهی مامنرستا علاءالدین سجادی دا بکه ین ، به نیازی مهوه برانین کامیان له شوین پی هه نگرتنی زاناکانی رهوانبیژیی عهره بسی وورد تره ، ده بی وه رگیرانه کهی مامنرستا گهردی له جنره کانی خوازه ترمار بکه ین که تیدا ده نی : «خوازه به شیوه یه کی گشتی دوو جنره :

۱ حوازهی زمانی: ئهوه یه وشه یه که سانای راسته قید دوور
 بخر نیته وه و بن را گه یا ندنی و اتایه کی تر به کار به نین ری و په یوه ندیه کیش
 له نیوانی مانای دروست و مانا خوازه یی به که دا هه بینت ئه وهش دوو جوره (۱٤):

- أ) خواستن : ئەو خوازەيەيە كە پەيوەنديەكەي لێكچوون بێت ٠
- ب) خوازهی بهرهللا : که ههمو و خوازه یه کی تری زمانی ده گریته وه که پهیوه ندیه کهی (لیکچوون می مماثلة می نه بینی ، بقیمه پینی ده ووتری خوازهی به ره للا ، چونکه به پهیوه ندییه که وه نه به ستراوه ، یا له به به وه که پهیوه ندیه کانی که که و نه کتوان مانای دروست و مانای خوازه یبی و شه که) (۱۰) .

به لام ئایه ئهم ووردیهی ماموّستا عهزیــز گهردی هیچ نرخیــك بــه باسه کهی دهدات و به لینکوّلینهوه یه کی تازه و سوو دبه خش دهیخاته بهرچاو؟

⁽۱٤) بروانه هممان سهرچاوهی پیشوو ل ۱۸.

⁽۱۵) همان سهرچاوهی پیشوو ل ۷۰ .

ئیمه له و باوه ره دا نین و ههمو و نرخی ئیشه کهی ئهم ماموّستا به ریّسزه ئه وه یه توانیویه تمی به زمانیکی رهوان و هیّنانی نموونه له ویّژهی کوردیه وه زوّربهی بابه ته کانی زانستی به یانی عهره بی وهربگیریّته سهر زمانی کوردی.

دکتوّر ئەورەحمانى حاجى مارف و ليّكوّلينەوەى مەجازى

باسی مهجاز به سهر زانستی رهوانبیدژی دا دانه براوه و بابه بیدی هونهری رووت نیسه ، به لکوو له گهل لیکولینه و میانی و باسی فیلولو اجیش دا تیکه لاوه و زمانه وانه کانیش به زوری و به که می خهریسکی ده در . •

دیاره ئهم راستیه بووه که قه له می (دکتور ئهور همانی حاجی مارف)ی راکتیشاوه بغ ئهم کوره وه کوو پسپوریک له زانستی زماندا چه ند لاپه ره یه ك له کتیبه کهی (ووشه ی زمانی کوردی) بغ لینکو لینه وه ی واتای مهجازی ته رخان بکا .

جا با بزانین به رهه می ئه م چه ند لا په پره یه چیه و ئه گهر مامنوستا سجادی و مامنوستا عه زیز گهردی له به رفان نه یان توانی له م باسه دا شتیک گرنگ پیش که ش بکه ن ئایا دکتور و پسپوری ناوبرا و توانیویه تی که لینك له لیکولینه و می زمانی پر بکاته و ۹

دکتور مهوره حسان لهبابه تی (واتاناسی) داله مهسه لهی واتای ووشه ده گولیته وه و ده لای : «له زمانی کوردیشدا وه کوو ههموو زمانه کانی تر ووشه هه ن که ته نیا یه ای مانایان هه یه وشه هه ن که مانایان وه و وه کوه مه ندی و شه وه ای اسه و که مانایان زوره ، بن نموونه ده بینین که هه ندی و شه وه ای اشه و که مانایان زوره ، به نه و که و مانایه شه یه که مانا زیاتریان نیه ، به الام ووشه شه مه ن مانایان زوره و مه و مانایه شه له یه که نیمی وه که :

بەردانەوە:

۱۔ بەردانى ئاوى گىراو .

۲ــ فوێدانی شنتیك له بهرزیهوه ۰

جۆشسەندن :

١ ـ هاتنه كوڭي شتى شل لەسەر ئاگر •

٢ ـ بريتيه له تاوسه ندني جيهان له هاويندا .

٣ - گەرم بوونى يەكىك لەكارتىكدا .

پـووچ:

۱۔ شتی بنی ناوکی کلۆر .

۲ـ بریتیه له قسه و گفتوگوی بی هوده . (۱۱) .

⁽۱٦) بړوانه کتیبی وشمی زمانی کوردی ل ۹-۱۰.

هه لگر تو وه و وه کو و دانه ره فه رهه نگیه دیرینه کان واتا جوّر به جوّره کانی چه ند ووشه یه کی تو مارکردوه و هه ر بوّ رووکه ش له ته که سهردیّره کوردی یه کهی (واتاناسی) زاراوه ی Semaslology نووسیوه ته وه بی نهوه ی پیویستیه کانی سهرشانی زانه کانی زانستی نهم زاراوه یه به بی نهوه ی پیویستیه کانی سهرشانی زانه کانی زانستی نه م زاراوه یه به به بی نهوه ی

ههرچو تیک بیت با ئهوهش برانین که دکتور ئهوره حمان دوا به دووای ریزکردنی واتاکانی ئهو ووشانه له کوتایی باسه که یدا ووتویه تی :

«فرهواتایی به شیک زوری ووشه کانی زمانی کسوردی شهوه نیشانده دات که بهم زمانه ده توانری باش ته عبیر بکری ، ههروه ها شایانی باسه زوربه ی که و ووشانه به رهسه ن کوردین و له ناوجه رگه ی کورده واریدا هه لقو لاون » (۱۷) •

ئهم ووته یه توزقانیک له بنه په ناسه که نادویت و ئه وه ده برده خات که نووسه ر له ته نگو چه له مسهی زوّری واتای ووشه دوور که و توته و نهی ویستووه په وونی کاته وه که ووشه ئه گهر هات و ساده بو و وه کو ووشه ی پووچ خوّی له خویدا له یه و واتا زیاتری نیه و واتاکانی تری به هوی پسته وه ده ست نیشان ده کرین و له سه ر بناغه ی مه جازدا ئه و واتایانه شی ده کرینه وه و هه روه ها نه چووه به لای ئه وه ی که ووشه ی لایکدراو وه کو وشه ی رخوش سه ندن که له کاتی زوّری واتاکانی ده بی خونیه تی وشه ی رخوش سه ندن که له سه رچاوه کانی بکو لریت و په یوه ندی نیوانی واتاکانی وه کو و ووشه یه کی لیکدراو له لایه که وه و واتای هه رفته یه کی ساده له قه واره که یدا له لایه کی تره وه ده ست نیشان بکریت و شه یه کی ساده له قه واره که یدا له لایه کی تره وه ده ست نیشان بکریت و شه یه کی ساده له قه واره که یدا له لایه کی تره وه ده ست نیشان بکریت و

بَوْ دَكَتُوْرُ ئُهُورُهُ حَمَانُ هُهُ بِهِ كَهُ بَلَيْ : مَنْ تُهُمَانُهُمْ هُهُمُو وَزَانِيوْهُ ، بُـهُلامُ

⁽۱۷) هممان سمرچاوهی پیشوو ل ۱۰ ۰

دکتور ئەورەحمان لە سەرەتاى سەردىرى (جۆرى مانـــا)دا دەلــــى : «لە زمانى كوردىدا دەتوانرى دوو جۆر ماناى ووشەيى جيابكريتەوە : ــــ

ا ــ مانای حهقیقی Divect (pvopev) meuning بهو مانایه دموتری که راسته وخو دیار ده یه کمی مهوزوعی واقعی نیشان دهدات .

⁽۱۸) هممان سمرچاوهی پیشوو ل ۱۰ـــ۱۱ .

ړوونوسکردووه ، کهچې خوی له واتای ځهم زاراومیه که بــه عهرهبـــی (المعنى المباشر)، لا دەدات و له پینناسه کوردى په که پدا ووشهى مەوزووعى و واقعی به کارده هیننی و به بی ئهومی ئاگای له خوی بیت رای ده گه یه نی ک وهكوو هه ندى له زانا ئاينيه موسلمانه كۆنەكان لهو بړوايهدايه كه واتــاى مهجازی دروّیه و راست نیه ۰ جگه لهمهش پیناسهی مهجاز وهکوو پیناسهی حهقیقهت لای دکتور ئهورِمحمان دا به جوریکی روکهشانهی وا ومرگیرِاوه که دهرفه تی نهوه نه وونه ووشه یی به که ی لهبهر تیشکی ریبازی يه کالاً کردنه و مدا شي بکاته وه ، به لکو ئه و مي پێي کراو م ههر ئه و ميله ک ووتویهتی : «به وینهی ووشهی ئاگرنانهوه» له زمانی کوردیدا به مانای (ئاگربەردانە بەشوينتىكەوە كە بسووتىي) و (ھەلگىرسانىدنى شىــەر و ئاشووبه نا نهوه) دیّت ۰ مانای یه کهمی ئهم وشهیه (ئاگربهردانه به شویّنییکهوه دیارده په کی مهوزووعی واقعی نیشان نادات ، چونکه ئاشکرا و دیاره که لهم رِووداوهیاندا (گرگرتن و سووتاندن)ی تیدا نیه ، به لکو ئهم کاره (ناخوشی و ویّرانی و خراپی) له دووایه ، له ئه نجامی (گرگرتن و سووتاندن)موه نزیکه ، بهم جوّره له ریّگای نزیکی و ویّکچوونهوه پهیوهندی ئهو دوو روداوه ، ووشهی (ناگرنانهوم) بهو دوو مانایه ، واته حهقیقی و مهجازی هاتووه (۱۹) خوینه ره کانمان له به ر دهستی ئهم دهقهی دکتور ئهور محمان ته نا نهت پرسیار له تازه و داهینانی ئهم قسانه ناکهن ، چونکه بهرههمی ههمان ریبازه لــه لاساییکهرموهکهی ماموستا علاءالدین سجادی و عهزیز گهردییه ، بــهالام دووباره وهکوو ئیمه به داخهوهن که ئهم مامنرستا پسپوره نهیتوانیوه خوی له هەلەي تىكلەل كردنى مەجـازى عەرەبى لەگــەل ئىستعــارمى عەرەبى

⁽۱۹) ههمان سهرچاوهی پیشوو ل ۱۱ .

بپاریزی و به جوّریّکی زانستیانه له مهسهلهی پهیوهندیهکانی تیّوانی دوو واتاکهی وشهی مهجازی بکوّلیتهوه ، سهره رای ئهمهش ئیّسه له دکتــوّر ئهوره حمان ناگهین که دملّی:

ههرچی مانای مهجازیه له زمانی کوردیدا پهیدا ده بی له ئه نجامی (نزیکی و ویّکچوونی) ووشهی (ویّکچوونی) (التشابه)ی عهرهبیه ، به لام مهبهستی (له نزیکی) ئه بی چی بیّت ؟ ٠٠

له هه ندی کتیبی عه ره بیدا ووشه ی (التقارب) و (المناسبة) که بسر ده ست نیشان کردنی په یوه ندیی واتای حه قیقی به واتای مه جازی یه به کار هیزراون ، به لام تیکه ل کردنیان له گه ل (المتشاب والمشاب) هه رگیز رووی نه داوه ، به م جوّره ره نگه بو مان هه بیت که بلین : باسی مه جاز له لای دکتور ئه و ره حمان هه نگاویکی به ره و پیشه وه نیه ئه گه ربیت و له گه ل هه نگاوه کانی مامو ستا علاء الدین سجادی و عه زیسز گه ردیدا به راووردی بکه یسن ه

ئيمسهو ئساوه لواتا

له پیشه کی تمهم کتیبه ماندا سه رنجی خوینه رانمان بر سه رئه نجامیک راکیشا که ویستمان به هویه وه گومائیک له دلیاندا ده رباره ی دروستی زاراوه ی خوازه و وه کوو دوو ناو بر روداوید کی زمانی و هونه دی به ریابکه ین و ووتمان: به لای تیمه وه له بری تهم دوو زاراوه یه زاراوه ی تاوه لواتا باشتر ده ست ده دات و بر روون کردنه وه ی ته و روداوه زمانی و هونه ری یه پر پیستی خویه تی:

سيمانتيك و ئــاوەٽواتا

بی گومان گیمه لهم بیرو رایانهماندا نامانهوی ئهوهی به رله گیمه له زانستی زمان و رمخنهسازیی کوردیدا بنیادنراوه تیکیبدهیسن ، به لسکوو به هیزی پسپوری ما نه وه وه خنهسازی و رموان بیژی به گشتی و ریسازه کانی شی کردنه و هی مه جازی قور گانی پیروز که له سهرچاوه یی نونانی و عهره بی و ئه ورویی دیرین و هاوچه رخه و هه لقو لاوه به تایبه تی بروامان به وه هیناوه که سامانه کونه کهی باسکردنی میته فور و مه جاز و خوازه به هسوی پهیدا بوونی چه ند زانستیکی تازه وه وه کوو شوینه واریخکی پاشماوه ته ماشا ده کریت و شوینه راسته قینه کهی ئه تیکه خانه یه نه که کتیبی ها و سه رده مدا به با بکری ه

له و زانستانه : زانستی (سیماتنیك) م که له واتای ووشه و دهربریسن ده کو نیته و ه چالاکی و بلیمه تی چهنده ها تاقه له فهیله سوروف ه کان و زمانه وانه کان و زانه کان و شارمزاکانی ئابووری و سروشت (۱) له به رهنی جوّر به جوّر ده هینیته کار و

هه لبهت (سیمانتیك) بهم هه مو و توانایه وه ده توانی بابه تی ئاوه لوات اله سه ر بناغه یه کی زانستی و هو نه ری روون بکاته وه و سروشتی ئهم رووداوه زمانی یه بخاته به رچاو و ئه رکی سه رشانی له زمان و ویژه دا ده ست نیشان بکات و له گه ل ئه مه شدا وه نه بی گیمه به ته نیا پشت بهم زانسته به ستین و دوو پاتی که ینه و ه هیچ شتیکی دیکه به تابیه تی ریبازی هه مه ره نگه ی ره خنه سازیی هاو چه رخ و تابیه تیه کانی زمانی کوردی گرنگیان نیه ، چونکه ئاوه لواتا خوی له خوی دا رووداوی کی ساده و ساکار نیسه ، به لکوو

سهرئه نجامیّکی لیّکدراوه پهیوه ندیی به هنرشمه ندی و سنوز و ئه ندیشه ی ئادهمیزاد و نهرینی کنرمه لاّیه تی و سامانی دیّرینی نه ته وایه تیه وه هه یه ۰۰۰

مەلبەندى ووشسە

په کینك له ههره جیاوازی په کانی نیوانی ئیمه و ئهوانــهی که بــاسی میتهفور و خوازه و مهجازیان تا ئیستا کردووه چونیه تی تهماشاکردنی وشهیه: ئەوانەي بەر لە ئىيمە ووشەيان وەكوو دەربرينىكى بى رەگەورىشە و دەنگىنىكى زمانی تاقانه و له رِسته پچراو و نیشانهیه کی له توی فهرهه نگ و قسمه ی بهراگوی کهوتوو لیکداوهتهوه، به لام ئیمه نامانهوی بیروباوه رمان دهرابارهی مەڭبەندى ووشە دەبىخ چى بېت ؟ زمــان كە ئەنجــامى دەدا سەرچــاوەكەى تهماشابکری ؟ زاناکانی فیسیۆلۆجی و دمروون و زمان لهو بروایهدان کسه ئاخاوتن (خيويّك) (۲) ني به به سهر زماني دويّنه رموه بيّت و ئه مجا ئاواييّت، به لکو شوینه واریکه له هیزه کانی هغرشمه ندی په وه له دایك ده بیت . زانای به ناوبانگ (بروّکا) لهم روووهوه تیوریه کی هه یه ده لیّت: مه لبه ندی ئاخاوتن له تۆی سىخىيەمى مىيشىكدايە لە لای چەپىيەوميە (۲) ، مىيشىكىيش پارچەيسەكى زیندووه رووداوهکانی هوشمه ندی به هویهوه نه نجام دهدریسن ، به لام هۆشىمەندى ھەرومكوو زاناكانى دەروون دووپاتى دەكەنەوە كۆمەلىپىكە ك توانا و هیزهکانی ئادهمیزاد و پارچه یه کی ههست پی کراو له میشك نی یه ۰۰۰ ئەومى لە توانا و ھێزى ھۆشىمەندى پەيوەندىي بە باسەكەمانەوم ھەبێت دوو جالاكيبه:

⁽١) بروانه كتيبي (مناهج البحث في اللغة ل ٢٤.

⁽٢) خيّو: الشبح.

⁽٣) بروانه كتيبي (كتاب اللغة) ل ٣٧ - ٣٨ .

یه کهم: تۆمارکردنی ئهو ویّنانه یه که به ریّگای یه کیّــــ یان پتر لــه پیّنج ههستپیّلکه ره کانی ئاده میزاده و ه جیهـــانی ده رهوه بــــ فر میّشــــ ک ده گویّزریّنه و ه ۰

ئهم ویّنانه له ناو میّشکدا له پهیدابوونی روالهتی شت لهسهر ئاویّنه دمچن ، به لام ده بی بزانین ویّنه له ئاویّنه دا به لاچوونی قهوارهکهی ئهاوا ده بیّت ، که چی ویّنه کانی هوّشمه ندی له ناو میّشکدا توّمار دم بن و ره گ و ریشه داده کوتن و ده چه سپیّن و به لاچوونی قهواره کانیان لاناچن ۰

دووهم : هینانهومی وینه تۆمارکراومکان :

گهو وینانهی که له ناو میشکدا توماراکراون که گهر هات و ههسپینکه ره کانی ئادهمیزاد تووشیان بوو به توشی شته کانیانه وه یاخود ئه ومی پهیوه ندهی به شته کانیانه وه ههیه یاد ده کرینه وه و ده مینرینه وه به رچاو زمین و گهندیشه (٤) .

نیشانهی زمانی (ه) و ننه یه کی هنوشمه ندی یه دوو رووی هه یه: یه کهم: هنینانه و میادی ئه و وشه یه یه که بوی دانراوه • دوومم: یاد کرنه و می ئه و شته یه که بوی دانراوه •

بو نموونه ههموو کهسین ده توانی ناوی نهو وینه هو شمه ندی یه که ده رباره ی (بهرد) له میشکی دا تومار بووه یاد بکاته وه و ووشه کهی به ینیته فکری ، ههروه ها ده توانی رواله تی به ردیش به ینیته بهرچاو و زهینی خوی ، بهم پیه ناده میزاد که نیشانه ی زمانیی به دهست ده هینی نه گهر هات و گوی ی له و ووشه یه بوو که بو شته کهی دانراوه یه کسه ر نه و شته یاد ده کاته وه ، ههروه ها نه گهر هات و چاوی به و شته که وت ووشه که

⁽٤) بروانه كتيبي (محاضرات في اللغة) ل ٢٨-٢٩.

⁽٥) نیشانهی زمانی: الرمز اللغوی .

ده هینی نه ندامانی کومه آن ده دا بو له یه کتر گهیشتن ، چونکه ئه ندامانی کومه آن ده دا بو له یه کتر گهیشتن ، چونکه ئه ندامانی کومه آن ده دا بو له یه کتر گهیشتن ، چونکه ئه ندامانی کومه آن ههموویان له هو شمه ندی یه کانیان دا ههمان و شهیان بو ههمان شتیان تومار کردووه و واتا کانیان له یا دیاندا چه سپاون ، له به رئه مه که و شهیه که دی ته ده ده وه یه کسه ر له هو شمه ندی گوی گرهوه واتای ئه و و شهیه دی ته وه یاد و په یوه ندیه که نیوانیان دا په یدا ده یک به می په یوه ندیه شه که به یوه ندی به می به یوه ندی به شه که که یشتنه ، نه می په یوه ندی په شه که یک به ده یک به ده یک به ده یک به یوه ندی به شه که یک به یک به یوه ندی به ناز دا یا ده یک به یک

زاراوهي ئاوه ٽواتا بو چي ؟

ئه و سهرئه نجامانه ی که به رهه می زانستی بیوّلوجی و ده روونی و کومه لایه تی و زمانین راستن و هیچ گومانیان لی ناکری ، به لام ده بی بزانین هه ردوو چالاکی : ویّنه توّمارکردن و ویّنه هیّنانه و میاد دوو رووداوی میکانیکی نین ، چونکه له سهر شانوی هو شمه ندی ئاده میزاددا رووده ده ناده میزادیش پارچه یه له ئاسن نیه ئه گهر هات و لینی درا ده نگ بداته وه و به س ، به لکو گیان له به ریّکی زهین دار و خاوه ن ئه ندیّشه و هو شیاری یه : کارتی کردن و مرده گریّت و ئه مجا به سه ربه ستی یه که وه ده ستی تی ده خات ، بگره بویه که و وشه یه له ووشه یه له ده بیّت و اتاکه ی به رووتی یاد ناکاته وه ، بگره بویه که و می به رووتی یاد ناکاته وه ، بگره گشت و اتاکانی ده رباره کانی ده رباره ی ئه و و شه یه له میشکیدا ده کاته وه و شایه و اتاکه ی خیرا میشکیدا ده کاته وه و اتایه هه نده بریّری که و و شه که له رسته که ی دا و بوای به کارها تو وه و

ئهمه له لای گوی گر و خوینه ره وه لای قسه که ر و نووسه ریشه وه ههمان رووداو ئه نجام ده دری و ههر ووشه یه له هوشمه ندیدا ژیانیکی تاییه تی چه سپاندووه و شریتیک له یادگاری تؤمارکر دووه ، که ده یه وی بیرو رای خوی به و ووشه یه ده رببری به گویره ی پیویست واتای ئه و

ووشه یه له رسته یه کدا ده ست نیشان ده کات و مه به ستی خوی ده گه نینی ه گوی گر و خوی نه را به برانی گهم بناغه یه دا ده بی دو و باره بزانین واتاکانی ئه و ووشه یه له کومه له وه ده ست که و تبوون و له دو و تبوی و شه که یا ندا پیکه و ه چه سپینر اون و هه نگاو به هه نگاو له ده و روب دری دا کو بو و نه ته و ه

جا لیر مدا نابی فه رامو شی میژوی چه سپاندن و کوبوونه و می واتاکان له ووشه که یان دا بکه ین ، چونکه کهم واتایانه هه موو به یه که قوناغ بو ووشه یه که خو نه کراونه ته وه و ووشه که ش له یه که قوناغ دا کومه ن بو گشت واتاکانی دای نه ناوه ، به لکوو هه نگاو به هه نگاو ژیانی ووشه په ده ی سه ندووه و به گویره ی پی ویست بو واتایه کی تر به کار ها تو وه و

نموونه یه که ره نگه ئه م بوونه ی ووشه روون بکاته وه و قر ناغه کانی ریانی ده ست نیشان بکا ووشه ی (شیر) ه ئه م وشه یه له هو شمه ندی گیر هدا یه که م جار به سه ر در نده یه کی تایبه تی دا دابراوه له پاش دا ده رکه و تووه ئه در نده یه له در نده کانی دی ئازاتره ، بریه ووشه ی (شیر) واتای ئازایه تیشی پهیدا کرد و کردی به ئاوه ک بر واتا پیشوه که ی ه

بهم جوّره ووشهی (شَیْر) خوی له خوی دا دوو واتای ههیه :

يه كهم: ناويْكه بۆ دړنده يه ك يه كهم جار په يدا بووه ٠

دووهم: ئاوەڭناوتىكە بۆ درندەيەك كە دووايى پەيدا بوۋە •

ئیمه که بهم جوّره ده روانینه له دایك بوونی واتاکانی ووشه و به زاراوه ی خوازه و خواستن و درکه و مهجاز بی دهست نیشان کردنی قوّناغه کانی ووشه قایل نه بووین ، چونکه ئهم زاراوانه به رووکه شی واتاکانی ووشه یه که دهست نیشان ده که ن و کیمان ده گهیه نن که نه گهر هات و وشه یه که

دوو واتا یان زیاتری هەبوو لە واتاکەیەوە قەرز کراوە یان خوازراوە یــــان ھەڵگیراوە بۆ واتایەکی تر ٠

که چی بابه ته که به هیچ جوریّك وا نی به ، ووشه چ تاقانه بیّست چ ده ریرینیّك بیّت خوّی له خویّدا له هو شمه ندیی مهوانه ی که پیّی ده دویّن دهشی تاقه واتایه کی هه بی و ده شی خاوه ن چه نده ها واتا بیّت ، مه گهر له واتایه ک زیاتری هه بیّت ده بی بزائین له سه ره تای په پدا بو و نی دا بو یه ک واتا به کارهاتو وه ، مه مهجا به هو ی به کارهیّنانیه وه و به گویّره ی پیویستی بو واتایه ک یان زیاتر به کارهاتو وه ، میّنیه به واتای یه که می ووشه ده آین واتای (زمانی) چونکه پیویستی زمان مه و واتایه ی بو ووشه خولقاند وه ، به لام واتایانی تری به زاراوه ی (ماوه لواتا) ناو ده به ین ، له به راه وه و تایانه دووای واتا زمانی به که په یدا بوون و له ژبانی مه و وشه یه دا هو ی واتا دووای واتا زمانی به که په یدا بوون و به ور ن به ماوه ل و هاوریّی واتا زمانی به که ی ووشه که به م په یوه وه ده توانین ووشه ی (شیری) له پسته ی زمانی به که ی ووشه که ، به م په یوه وه ده توانین ووشه ی (شیری) له پسته ی (شیر له جه نگه لدا ده ژبی شی بکه ینه وه و بلیین : واتای زمانی مهم ووشه یه در نده که یه به بایم به یوه و شه بایین : واتای زمانی مهم ووشه یه بیاوی کهی مه بایین مانی به موشه بایین ناوه لواتای که م ووشه یه بیاوی کهی می باید به به به بیاوی کهی نازایه ،

بهم جوّره رزگارمان له زاراوهی خوازه و خواستن و درکه و مهجاز و حهقیقهت و مهوزوعی و ۰۰۰ هند ۰۰۰ ئه بیّت و ریّبازیّکی نــویّ بــوّ شیکردنه و می ئهم هونه ره به رزه به ریاده که ین ۰

چەشنەكانى ئىاوەلواتا

ئهوانهی بهر له ئیمه له کوری زانستی روون بیژیمی عهره بی دا باسی چه شنه کانی ئهو ووشه و دمربرینانهیان کردووه که له رهسه ن دا ئاوه لواتان له سی بابه تی لقی دا باسه که یان پارچه پارچه کردووه : یه که م: بابه تی خوازه (مه جاز) که له لایان بریتی یه له ووشه یه کی بان ده در بریتی یه به کارنه هینراوه ، به لکو و بر مانایه کی تر خوازراوه و مه به ستیکی دیکه ده گهیه نی به مهر جیک له تیسوانی هه ردو و ماناکه دا په یوه ندی یه که به کی که می به به به به به به به به خوازه دا جور به جور و به ره للایه ، وه کواو ئه م دیره هو نراوه یه که ده لی م

میوهی گهیشتووی زهردوسووری باخ جریوهی جووکهی دارستانی شاخ

مهبهستی خاوه نی نهم دیّره له دهربرینی (جریوه و جووکهی دارستان) جریوه جریوی نهو مهل و بالندانه یه که له ناو دارستانه که ده نگیان تیکه ل بووه و ناوازیّکی دلفریّنیان دروست کردووه ، و لیّره دا ناوی شویّنه کهی لیخواستووه که (دارستان) ه بق نهو شتانه ی لهوی دان که بالنده ن وات به پهیوه ندیی تیوانی ههردوو مانای دهربرینی جریوه و جووکه ی دارستان پهیوه ندیی شویّنی به (المحلیة) (۱) ه

دووهم : بابهتی خواستن (الاستعارة) •

که بریتی به له به کارهیّنانی ووشه به ک بو دهربرینی مانایه کی تر بیّجگه له مانای دروستی ووشه که به مهرجی په یوه ندیی تیوانی مانای دروست و مانای خوازه بی ووشه که و یّچوون بیّت ، ده بی نیشانه یه کیش هه بی که گیمه مه به ستمان به م ووشه یه مانا خواستراوه که یه کمانا دروسته که ۰

ئەدەب دەلىخ:

گهه له باخی سینهدا سهیری دوو نارنجم دهکرد گهه له گولزاری جهمالی تهماشای یاسهمین

⁽۱) بړوانه کتیبی ړهوان بیژی له ئهدهبی کوردیدا ل ۸ .

(نارنج) مانا دروسته کهی ناگهیه نی که بهری داریّکه ، به لکو و بـــۆ شتیّکی تر خواستراوه که (مهمك) ه پهیوه ندیــش له کیـــوانی (نـــارنج) و (مهمك) ویّك چوونه ، که مهمك زوّر به نارنج ده چی (۲) .

سیّههم : بابه تی درکه (الکنایة) که ئهوهیه راستهوراست ناوی شتیّك نه بهی ، به لکو و بچی ناوی شنتیکی تر ببهی که پهیو دندی به مانای په کهمهو ه هه بیّت بوّ ئهومی پیاو لهو مانا باسکراوه بوّ مانا مه بهسته هیّما بوّکراوه که وهکوو دهربرینی (له گوێی گانووستوون) که درکهیـه لـه غهفلــه تی و بی ناگایی: له گویمی گانووستن پهیوهسته ، بی ناگاییش پهیوهستراوه (۲)۰۰ ئه گهر خو پنـــهر بــه ووردی له پێنـــاسه و نموونه کانی ئهو سێ بابهته لقی یه بكۆڭيتەوە دەگاتە راستيەكى زانستيانە ئەم راستيەش ئەوميە: تاقە جياوازيى نیوانی خوازه و خواستن و درکه جوّر به جوّریی پهیوهندی نیوانی واتای یه کهم و واتای دووهمی ووشه و دهربرینه کانه . جگه لهم جیاوازی یه هـــهر سى بابهتهكه له بنه ره تدا يهكن و هيچ شنتيك له يهكتر پچرپچريان فـاكات : له خوازهدا مهبهست له دمربــرین (جریوه و جــووکهی دارســـتان) واتـــا زمانی به کهی نی به ، به لکوو ئاوه لواتاکه به نی که (مهل و بالنده یــه) ، لــه خواستن دا (گەدەب) ووشىلەي (نارنج)ى بۆ واتساي زمانى بىلەكەي بىلە كارنه هينناوه ، به لام بۆ ئاو م لواتاكه ي سازى كردووه كه (مهمك) ه لــه درکه دا په ندی پیشسینانی (له گویسی گادا نووستوون) واتسا زمانی به کهی مەبەست نى يە ، بەلام بۆ ئاوەلواتاكەى كە (غەڧلەتى و بىئ ساگايى)يە ب کارهێنراوه • جا لێرهدا دهبێ بپرسين : ئايه دهشێ لهبهر ئهو جياوازي پــه تاقانه و رووالهتیه ئهو ووشه و دهربرینانه به سهر سی بابهتی سهره کسی دا

⁽۲) بړوانه ههمان سمرچاوهې پيشوو ل ۲۹.

⁽۳) بروانه هممان سمرچاوهی پیشوو ل ۸۹.

دابه ش بکه ین و خهریکی داتاشینی زاراوه ی سه پرسه یر بنر سنوورکیشان له نیوانیان دا بین ؟ ۰۰ تایه شنتیکی دیکه هه یه جگه له سه پاندنی جیاوازیه کی رووکه شی و دهست کرد به سهر دهربرینی (جریوه و جووکه ی دارستان) و (نارنج) و (له گویی گادا نووستن) ؟ ۱۰۰

بۆچى مامۆستا كوردەكان لەو خـالانە وورد نابنـــەوە كە ووشــــە و دەربرينە (خوازە) و (خواستە) و (دركه)يىيەكان يەك دەخەن ؟

مه به ستمان لهم پرسیاره سه رسو پهننه را نه ده ست نیشانکردنی لاسایی کردنه وه ی که و مامنوستا کوردانه یه دوورکه و تنه وه یان له پاسته قینه ی هونه ری کاوه نواتا و پچراوییان لهم زانسته هاوچه رخانه یسه که باسی تسهم هونه ره ده که ن م بغیمه شوین پنی کهم مامنوستا کوردانه له با به تی چه شنه کانی کاوه نواتا دا هه نناگرین و ده گه پینه وه سه رتی پووانینی تایسه تی خومان ده رباره ی مه نبه ندی ووشه و ده پرسین:

ئایه سهرچاوهی ئاوه لواتای ووشه و دهربرین چی به و مهبهستیش لـهم ئاوه لواتایه ده بنی چی بنت ؟ ههروه کوو لهمه و بهر ووتمان مه لبه ندی واتاکانی ووشه و هه نگاوه کانی ژیانی هنزه کانی هنرشمه ندی یه ؟

که وابو و ئاو ملواتای ووشه و دهربرین که یه کتیکه له و واتایانه له سه رچاوه یه کتیکه له و واتایانه له سه رچاوه یه کلی یه کگرت و وه وه هه لده قولتی ، مه به ستیش له ئاوه لوات تی گه یا ندنیش دو و هنری هه یه که ئاما نجه که یان یه که :

هوی یه کهم: دهربرین له شتیکی نوی و تازهیه که گوی گر و خوینهر پیویستیان به ووشه یه که ههیه روونی بکاتهوه و بوی ببی به ناویکی تایبه تی.

 لهبهر تیشکی ئهم راستیهدا ئاوه لواتا به لای ئیمهوه له زمانی کوردی دا دوو چهشنی سهره کی ههیه .

چەشنى يەكەم: ئاوەلواتاي فەرھەنگىيە .

چەشىنى دووەم : ئاوەٽواتاي ھونەرىيە .

ئاوەڭواتساي فەرھەنسىكى

له زمان و رموانبیژیی عهرمبیدا دهربارهی ئاوملواتای ئهو وشانهی له فهرهه نگ چهسپاون و له قسهی روزانه به سهربه خوبی به کارده هینرین ، پرسیاریک به رپا بووه پرسیویه تی :

ئایا مەبەست لەو ووشسانە واتا دېرینه کانیسانە یاخسود ئاوملواتسا تازهکانیانه ؟ ...

زفربهی زانا دیرینه کان له و بروایه دان که نه و ووشانه حهائیقن و هیچ پهیوه ندیه که نیوانی واتا تازه کانیان و واتا پیشووه کانیاندا نی به : واته ووشهی (الصوم) ههر به مانای رفزوو گرتن هاتووه ، ووشهی (الصلاة): ته نیا بو نویز کردن به کاردیت و نهم دوو ووشه به ههرچی واتایان له پیش نیسلام دا هه بووییت نه ماوون ۰۰۰ ماموستا (مبارك) که زمانه وانیکی عهره بی هاوده مه نه و هه نویسته دیرینهی کرد به ریسازیکی هاوچه رخ و ووتی :

«گهو واتایانهی که بهسهر ووشهیه کدا دین و له دموری خردهبنه وه به یه کا دمچن و زوران بازی یه که نیوانیان دا روو دمدات ، سهر که نیجام واتا نوی که واتا کونه که و مهومی پیش که و دهسریته وه و له شوینی دا خوی نوی که واتا کونه که و وشهی (الباس) به واتای (ته نگی) و ، ووشهی دمچه سپینی و بوشهی (السوف) ه به واتای بون و ، ووشهی (السج) به

مانای (مهبهست) هاتبوون ، به لام نیستا نهم ووشانه ته نها بن واتا تازه کانیان به کاردین ، بنویه ، (البأس) ته نها به واتای (الحرب) و (المسافة) به واتای (دوری) و ، (الحج) به واتای (سهردان له مانی خوا) هاتوون (۱۶ م

ئهم بیرورایه بین گومان به هه لویستیکی ئاینیه وه سه ری هه لادانه کهی ئه وه یه ووشه قورئانیانه له گوناه باری (المجاز) دوور بخاته وه ، جا که وابی نازائین بوچی ماموست کورده کان خویان به و هه لویسته وه به ستوته وه و به هیچ جوری سه سه نجیان لهم چه شنه ئاوملواتایه یان نه داوه که به هره ی زمانی کوردی ده نوینس و تایبه تی به کی هه ره گرنگ له تایبه تی به کانی ئهم زمانی ده دورکینس ای مهرچوتیک بیت ئاوه لواتای فه رهه نگی له زمانی کیوردی ده شدی به همرچوتیک بیت ئاوه لواتای فه رهه نگی له زمانی کیوردی دا ده شدی به یه کیک بیت ئاوه لواتای فه رهه نگی له زمانی کیوردی دا ده شدی به یه کیک که م دوو ریکایانه ی خواره وه له دایک بوویدی:

یه کهم: ریّگای داتاشین (۵) واته سازکردنی ووشه یهك له دوو ووشه یه کهم: ریّگای داتاشین (۵) واته سازکردنی ووشه یه که وه کسوو یان پتر پاش کهوهی دهنگیک یان زیاتر له قهواره کانیان فری درا بی وهکسوو ووشهی (مریشك) که له وشهی (مرو) ووشهی (وشکانی) پینك هاتووه و ووشهی (مهلی) و (بیّچگ) داتاشراوه ۰ ووشهی (مهلی) و (بیّچگ) داتاشراوه ۰

دووهم: ریتگای لیتکدان که له دوو ووشه یان بهرمو ژورتر به بسی فهوهی له ده نگه کانیان کهم بکرینه وه ووشه یه کی نوی فه نجام ده دری وه کوو ووشهی (دهست کورت) که له ووشهی (دهست) و ووشهی (کسورت) لیتکدراوه ، ووشهی (بهردتی گرتن) که له ووشهی (بهرد) و ووشهی (تنی) و (گرتن) بنیات نراوه ۰۰۰ فه گهر سهرنج له فهرهه فالسیتکلی کوردی بده یسن و برمان دهرده که وی که به هری فهم دوو ریتگایه وه ، زمانه که مان به پیت و

⁽٤) بروانه كتيبي (فقه اللفة وخصائص العربية) ل ٢٠٨ ٠

⁽ه) (داتاشين) : النحت ،

⁽٦) (مەلتچگ): چۆلەكە لە زارى لورىدا ٠٠٠

دهولهمه ندبووه و دویّنه ری کورد توانیویه تی له ههموو کاتیك و شویّنیّك به جوّریّکی هو نهری و زانستی بیرورا و ههست و سوّزی خوّی دهربیری .

ئیمه له و بروایه داین که زمانه وانه کورده کان ره نگه به رهه نستی ئه م بیرورایه بکه ن و بنین نهم و و شانه هه ریه ک و اتایان هه یه و ناییت ته ماشیای ووشه ساده کانیان بکه ین ، نه گهر لییان بیرسین بوچی نهم و و شانه هه ر یه ک و اتایان هه یه و نابی ته ماشای و اتا و و شه ساده کانیان بکه ین ؟ ...

بیّگومان هیچ وه لامیّکی زانستیان نی به جگه له دووباره کردنه وه بیرو پاکانی ماموّستا (مبارك) و ئه وانهی که لهسهر ریّبازی ماموّستا (مبارك) روّبشتوون ۰۰۰

ئیمه ده بی سه رنج له سروشتی زمانی کوردی بده بین و له چوارچیوه ی فهم سروشته دا ووشه داتاشراو و لینکدراوه کانمان شی بکه بنه وه ناوه نواتاکانیان وه کوو وینه یه کی هو نه ری له گه ن واتا پیشووه کانی ووشه کان دا لینکبده بنه و و به راور دیان بکه بین و بیسه لینین که نهم ناوه نواتایانه چون نهرکیکیان له فه رهه نگی کوردیدا به دی هیناوه و بو به ناوه ناوه ناوه نواتای فه رهه ناوه و وه وه یه کالا بکه بنه وه و بیرو راکه مان ده رباره ی ناوه نواتای فه رهه نگی بیچه سینتین :

ووشهی (چاو) که له ههموو گیانداریّك دا ئهندامی بینینه له گهن دهیان ووشهی تر له بۆتهی زمانی کوردیدا لیّکدراوه و ئاوه نواتای فهرهه نسگی هیّناوه ته بهرهه م: لهم ووشانه ووشهی (باز) که له گهنیدا ووشهی (چاوبازی) سازداوه ئهم ووشهیه ئاوه نواتاکهی (چاوباشتان) ه به هیوی ووشه یه کی نوی وه ئه نجام دراوه که ههردوو ووشه ساده کانی: (چاو) به مانای ئهندامی بینین و (باز) به مانای چهشنه باننده یسه نوی و زبایه کی تازه پیش کهش ده کات و واتایه کی سهر به خو له فهرهه نگی کوردیدا ده نوی بینی و

لهم وینه و واتایه دا نهو دوو ووشه سادان ههرچه نده سیب هری مانا پیشوه کانیان هیشتا له گه نیان دایه و جوّره قه واره یه نه ناوه نواتای ووشه لیک دراوه که ده ده ن ، به نام له هه مان کاتدا له چوار چیوه نهم دارشتنه نوی یه دا تواونه ته وه و ریگایان به ووشه ی (چاوباز) داوه که بیته سه لیسته ی ووشه داهین راوه کانی فه رهه نگی کوردی .

ئا بهم پی به ده توانین ووشهی (چاوبرسی) و (چاوبهست) و (چاوپیس) و (چاوبیس) و (چاوترسین) و ، چه نده ها ووشهی تر که له ووشهی (چاو) و ووشه یسه کی دیکه لینکدراوون شی بکه ینه وه و ئاوه لواتا کانیان و واتا پیشووه کانیان به راوورد بکه ین و بزانین چون ئهم ووشه لینکدراوانه کارده که نه سهر ده روون و ههستی گوی گر و خوینه ر و یادگاریان له گه ل ووشه ساده کانیان زیندوو ده که نه وه و

ووشهی (چاو) له مه لبه ندی گوئ گر و خوینه دی کورد که هیر و شوشه ندیه کانیه تی به مانای ئه ندامی بینین چه سپاوه ، ووشهی (برسی) به مانای پیویستی به خوارده مه نی هاتووه ، ههردوو ووشه که که له یه که دراون (چاوبرسی): ئاوه لواتای باری که سیخ نیگار ده کیشن که به رچاوی له ههموو شتیکدا ته نگ بیت و به هه لپه بیت ، ئه م ئاوه لواتایه که له فهرهه نگی کوردیدا به واتایه کی تازه تو مارده کری پهیوه ندی به کهی له مهلبه ندی ماناکانی و شهی (چاو) و و شهی (برسی) هه لده قولنی و گوئ گر و خوینه ری کورد که ئهو و شهیه ده بیستی به کسه ریادی مانا پیشووه کانی و و شهی ده بیستی به کسه و یادی مانا پیشووه کانی و و شهی (چاو) به هه مان مانای پیشوه هاتوه و و شهی کورد که نه و و شهی ده بینه هو شمه ندی به کانی گوئ گری کورد و و شه که مه مان مانای پیشوه و هاتوه و و شه که که در دو شه که که مه مانای گرتنی شتیک به هوی شتیکی تره و ه نه مجاه هه دو و و و شه که که

له یه که دراوون ئاوه لواتای : هه آخه آه تا ندنی یه کنیکی له کارینکا پی ساز دراوه و دوینه ری کورد ئهم ئاوه لواتایه به چه نده ها رسته ده درکینی وه کوو : ئهم قسانه ی تق (چاوبه ست)ن ، فیسار که س پیاوینکی (چاوبه ست)ه ۰

ووشهی (چاوپیس) که به ئاوه لواتای حالی که سینك هاتووه ئه گهر هات و چاوی به ههر شتیك هه لهینی زیانی پی ده گهیه ی به کهرهسهی (چاو) له گهل ووشهی (پیس) ساز کراوه ، ههروه ها ووشهی (چاوبرسین) که بریتی به له گهوره یه لئی پترسی ، بینگومان مهرج نی به (چاو)ی ئهو گهوره یه هوی ترسه که بیت ، به لام ووشهی (چاو) ههروه کوو له ووشه لینکدراوه پیشووه کاندا بینیمان سهرچاوه یه کی به خوره بو ساز کردنی ئاوه لواتای فهرهه نگی له زمانی کوردی دا و زمانه وانه کانیش نابی له مهودووا فهراموشی ئهم سهرچاوه یه بکهن و پهخنسازه کانیش له شی کردنه و ههراموشی ئهم سهرچاوه یه بکهن و پهخنسانه کانیش له شی کردنه و گهرامو تا و فهرامی نهم چهشنه ئاوه لواتا و فهرهه نگی یه کان نابی لهم پیبازه لابده ن و نهراکی ئهم چهشنه ئاوه لواتا و فهرهه نگی یه کان نابی لهم پیبازه لابده ن و نهراکی ئهم چهشنه ئاوه لواتایه له هو نهری ووشه شازیی کوردی دا پشت گوی بخه ین ۰۰۰

ئاوەٽواتاي ھونەرى

هه ندی ووشه و دهربرین به هوی به کارهینانیانه وه له رسته دا الوه لواتایه له بر واتا پیشووه کانیان ده ده ن به دهسته وه ، وامان به باش زانی هم جوّره الوه لواتایه به الوه لواتای هونه دی فاو بیمه ین و جیساوازیی سه ره کیی نیوانی آنه م چه شنه و چه شنه کهی پیشوو واته : (الوه لواتای فه رهه نگی خوّی له خوّی دا الوه لواتاکهی فه رهه نگی خوّی له خوّی دا الوه لواتاکهی ده نوینی و پیویستی به رسته به له بو ده رخستنی واتا تاییه تی یه که که که چی الوه لواتای هو نه ری آله گه ر له رسته دا نه بیت گوی گر و خوینه رکه چی الوه لواتای هو نه ری آله که ر له رسته دا نه بیت گوی گر و خوینه ربه هیچ کلو جیّك نازانن مه به ست له و ووشه یه الوه لواتا هو نه ریه که یه یه نه وو نه گیمه که ووشه ی (داوین پاك) ده بیستین یه کسه ر و راسته و خو تیده گه ین نه وو نه گیمه که ووشه ی (داوین پاك) ده بیستین یه کسه ر و راسته و خو تیده گه ین

که مهبهست به نابرووی و به شهره فی یه و واتا جیا به جیای ههردوو ووشه گه (داوین و ، پاك) به جوریکی میکاتیکی نی یه ، به لام ووشهی گول نه گهر هات و به ته نها و به بی رسته ووترا بو گوی گر و خوینه رهیه که سووربن لهسهر نهوهی بو واتای رووه کیك به كارهینراوه ، نه گهر هات و جگه له واتایه مهبهست بیت ده بی به هوی رسته یه کهوه نهو مهبهسته دهست نیشان بکریت ، نه حمه دره شوانی ده لی :

گول لەبق دندار ، ئەبى بە ديارى بىكات بە چەپك و ، بىبا بۆ يارى تا لەپاش مەرگىش گونى زەردوسوور ھەر پېويست ئەبى ، بۆ سەر مەزارى

لهبهر تیشکی رسته کانی ئهم پارچه هۆنراوه یه خوینه و گوئیگر تخدهگهن که مهبهستی ههستیار له ووشهی گول ئاوه لواتسا نی یه به لکوه مهبهستی ئه و گوله یه که ئهیناسین و بغ دهربرینی ههستی خوشه ویستی و له شایی دا به کاری ده هینن ، به پیچه وانه ی ووشه ی گول لهم دیس هغزراوه یه دا که ده لمی :

جار له داخی (گوڵ) ، جار بۆ (گوڵ) ئەگریم وەك بولبول بىٰ (گوڵ) ، لەسەر چڵ ئەگریم

ئاشکرایه که مهبهستی ههستیار له ووشهی (گوڵ) له دهربرینی (جار لهداخی گوڵ) و دمربرینی (جار بۆ گوڵ) ئهگریم) واتا ناسراوهکهی نیه ۰ ههروهها دلدار که ووتوویهتی :

> گمرِاوه سینه کمی تارم ، ئمویستاش ئمی (گوٽی) غممگین له تمنهایی سمرینت بی ، ده هانی ئمم دله توخوا

به هوی ووشهی گو لهوه کاوه لواتای خوشهویست و دولب دری چهسپاندووه ۰

ئیش که رووی ئیسته له ههورازه سهرهو لیژی نهکهی بیری ووردیشی ئهوی ههر به دوعا و نویزی نهکهی

 تاقه تى به هوى ئاوه لواتاى هو نهرى ووشهى (وهنهوشهوه) شى بكه ينهوه ، كه ووتوويه تى :

دار و گیا و گیاندار پر نهشئه و دلخوش من و وهنموشه ملکهچ و شین پوش ئمو پابمندی خاك كونه همواران من دلبمندی خاك ممزاری یاران

(پیرهمیّرد) گهر بی ویستایه به هنری به راوردکردنی باره تایبه تی یه کهی له گه ل واتا ناسراوه کهی ووشهی (وه نهوشه) دا به خوی نه رانی رابگهیه نی که بیزار و خه فه تباره هه رگیز له به دی هیّنانی ئه و ئه رکه دا سه رنه ده که وت ، چو نکه خوی نه ران که ئاشنایی یان له گه ل (وه نهوشه) وه کوو گولیّسکی جوان و بغ ن خوی شه هه هه ست و سغز و بیریان بغ ئه و باره ی پیره میرد نه ده چوو ، بغ به هه ستیار په نای برده به رئاوه لواتی (وه نهوشه) و به ره نگ و ده نگ و بزووتنه و می تابلایه کی تایبه تی بغ ساز کرد و وای له خوی نه رانی کرد که هه ست به (وه نهوشه) بکه ن وه کوو گیافداریّکی مل که چ کو نه هه واران دا ،

گهر لیّرهدا بپرسین (پیرهمیّرد) چوٚن بوێ ههبوو سروشتی (وهنهوشه) وهکوو گو ٽیٚکی جوانبگوڕێ و لهو بهرگه خهمبارهدا بینویٚنێ و بیکا بــه هاوباری خوٚی ؟ ۰۰

رمخنهسازی به ناوبانگ (۱۰ ۱۰ رتشاردز) که ئاوه لواتا ده ناسیننی و ده لین : «ئاوه لواتا هیچ نی به جگه لهوه نه بینت که هنریسه که له دهربرینسی هه لویستی دوینه ر ده رباره ی ئه وبا به تسه ی لیی ده دوی (۷) ره نسگه لسه پیناسه به دا و هالامی ئه و پرسیاره به دی ب که ین : هه ستیار به چاویسکی

⁽۷) کتیبی (مبادیء النقد الادبی) ل ۳۰۹–۳۱۰

رِمش بین و دلّینکی پر لهخه فهت ده روانیت (و منه و شه) نمه مجا به زمانی نه ندیشه که ناو ملواتایه سه رنجه تاییه تی به کانی وه کوو چه ند راستی به که ده در کیننی و دمیان خاته قالبی زمانیکی هونه ری به و ه ناو ملواتای و شه کانی بربره یسه تی م

ئهوهی لیره دا پیویسته دوپاتی بکهینه وه : ئهندیشسه هیزیسکه له هیزه کانی هو شمه ندیی ئاده میزاد کارگهی خولقاندنی ئاوه لواتایه و له مهلبه ندی تومارکردنی واتاکانی ووشه له میشکدا ئهم ئهرکه ئه نجام ده دا ، چونکه ئه ندیشه ههر وه کوو له جیهانی په خنه سازیدا چه سپاوه : (هوی له دایك بوونی وینهی پوونه و هینانه وه ی ئه و وینه بینرا وا نه یه (۱۸) م

ویّنهی روون و ویّنهی بینراویش به ریّگای ئاوملّواتاوه سازدمدری ویّنهی روون و ویّنهی بینراویش به ریّگای ئاوملّواتاکانی له بر نموونه با سهرنج له ووشهی (دلّ) بدمین بزانین چوّن ئاوملّواتاکانی له چه ند دیّریّکی جوّربه جوّردا به هـوی گهندیّشه وه لهدایه به بوون و له فهرهه نگی زمانی هو نه ری کوردیدا چهسپاوون و

وشهی (دڵ) له زمانی رۆژانهدا بۆ واتای پارچەيەكی تايبــهتی لــه لهشی ئادەمىزاد بهكارهێنراوه ، ئــهم پارچەيــهش هەروهكــوو ئەحمــهد رەشوانی دەلتى :

دل له لای ئیوه کوپهنهی خوینه بهلام بو دلدار پیوززترین شوینه

کهوابوو دل له لای خه ککی سهرچاوهی خوینه و به هنریهوه خویسن له لهشی ئادهمیزاددا گهرده خوا ، به لام ههستیاران به زمانی ئه ندیشه چه ند ئاو ملواتایه کیان بن گهم ووشه یه خو لقاندووه :

(ئەدىب) ووشەي (دڵ) لەبرى ئادەمىزاد بەكار دەھىينىت و دەڵێ :

⁽۸) ههمان سهرچاوهی پیشوو ل ۳۰۹–۳۱۰.

(دڵ) به مدیلی خوّی دەمبّکه عاشقی بالآته توخوا مائل به غدیری خوّت و ببّگاندی مدکه

(بنی که س) ئه م ئاوه لواتایهی (دڵ) زیاتر ڕوون ده کاته وه و ویته یه کی وای بۆ ده کیشنی که بهدلدار و مهفتوون و سهرخوش بیته بهرچاو ، بۆیــه ده لیت :

(دل)ی له خویا دائم ته نهبی سهرخوشی بادهی رووی دولبه نهبی مهفتوونی بالای قهد عهرعه نهبی به جامی شهراب کهیل و مهست نهبی ساخوا نهم (دل)ه دایم پهستی کهی

له هه ڵبه سنتیکی کهدا ماموّستا (فائق بینکهس) (دڵ) به گیانداریّسکی مهیلهو ئاواز و ده نگخوّش له قه لهم دهدا و ده لین :

(دلّ) زوّر موبتهلای دهنگ و نهغمهته توخوا قهتاریّ (دلّ) بوّت لهتلهته

(حەریق) لەسەر ھەمان ریباز دەروات و بە ئەندیشە ئاوەلواتایەكى تر بۆ دل سازدەدات و دەلىخ :

> لەشكرى ئاھم لەگەل جەيشى حەبەش دەعوا ئەكا حبرەتم ماوە كە چۆن ئەو دىبەرە (دل) مى رفاند

کهوابوو (دڵ) شوێنی خوٚی له سنگی ئادهمیزاددا بهجێدههێڵێــت و دوای خوٚشهویست دهکهوێت ۰ (دلدار) ئهو ئاوهلواتــایهی وشــهی (دڵ) و مرده گرێت و دهلێ :

دلّ ومدوو ئەفسانە كەوتوو واىئەزانى وا ئەبى ئىشى دونيا رەنجى يېناوى ، بە خۆى كۆتا ئەبى

ئا بهم جوّره تا دی ئاوه لواتای هو نهری ووشهی (دل) له پهرهسه ندنا ده بیّت و فهرهه نگی هو نراوه ی کوردی دهوله مه ند ده کات ۰

(دلدار) دیسان دملی:

ئهمان مردم له داخی (دل) لهبهر گریان و هاواری دریغ سوتام له قرچهی ناگری نیشان و نازاری

سهر و ریشهکهم بوو به بهفر و کهچی (دلّ) چ منداله بوّنی دهمی شیری خاوه

سهره نجام ئیمه له شی کردنه وهی ئاوه لواتاکانی و شه ی (دل) دا شوین پینی مامنوستاکانی پیشوومان هه لنه گرت و نهمان ووت (دل) له دیرانه دا خوازه ی به ره لایه و به پهیوه ندی به کارهینانی پارچه له بری ههمو و به کارهینراوه ، به لکوو ده لینین گشت ئه و ئاوه لواتانه ی ووشه ی (دل) له گه ل واتا دیرینه که ی به هوی ئه ندیشه وه له مه لبه ندی ووشه له میشکی ناده میزاددا تومار کراون ههستیاریش هه رئاوه لواتایه کیان به کاربهینیت ناخود ئاوه لواتایه کی نوی بخولقینی و بیخاته سه ریان ده توانی کار باته سهر سوزی گوی گر و خوینه ر و ههستی بجولینی ، چونکه گوی گر و خوینه ر پهروه رده ی ههمان زمانن و له گه ل چیژی نه ته وایه تی ئه م زمانه ئاشناسان هه به ه

علم المجاز

من النقد الأدبى اليوناني والروماني والعربي والاوروبي الى الدراسات البلاغية الكرديسة

عرض وتلخيص:

المقرر الثابت في تاريخ الشعر الكردي: أن ماوصل الينا من تليده قد ترعرع رواده تحت خيمة الاسلام فكرا وعقيدة ، وتأثر مبدعوه بالثقافة العربية من بين ماتأثروا به ، وتتلمذ السائرون به لثمار اللغة العربية قرآنا كريما واحاديث نبويه وفنونا ادبيه في شتى العصور والبيئات .

ولعل الباحث المدقق اذا ما أراد أن يشير الى اوائل هذا الشعر ، ينبغي عليه ان يتجاهل حديث النحل والوضع ، ويذكر شاعرين هما (خليل المندلجي) المتوفى سنة ٢٠ هـ (٦٤٠–٦٤١م) و (بابا روخ الهمداني) الذي عاش في القرن التاسع الميلادي ومات في آب ٨٤١م ٠

اما اذا اعتمد التاريخ الصحيح فله أن يستقبل (باب طاهر الهمداني) ٩٣٥ ــ ١٠١٠م أول شاعر كردي تصح رباعياته مستنبطا لفنون القول • وبعد هذا الشاعر فاضت آثار شعراء من أمثال علي الترموكي ، وملاي جزيري وعلي حريرى وفقى طيران واحمدى خانى وسيدى هورامانى و مولوى وسواهم من الشعراء الذين رسخوا تقاليد الشعر الكردي القديم بلهجاته الرئيسة: (الكرمانجية الشمالية والكرمانجية الجنوبية والگورانية واللورية) •

ثم بنوا تقاليده من الوان البيان تشبيهات ومجازات واستعارات وكنايات و وتواصل الشعراء المعاصرون والمحدثون خلفا عن سلف فتوارثوا هذه التقاليد وتقيلوا تلك الاساليب ، فتكررت الصور الفنيه في قصائد حاجي قادر كويي واحمد مختار جاف وحمدي صاحب قران وپيرهميرد وفائق بي كهس وجگرخوين وگوران وكامران موكري متلونة بظلال التجديد التي لم تهد من قواعد أبنيتها اللغوية معاني حقيقية ومدلولات مجازية وعلاقات عقلية وذوقية تشد فيما بين هذه المدلولات وتلك المعاني الى جانب قرائس لغوية وحالية ترشد اليها وتكشف عن مكامنها .

ويلحظ الباحث المدقق ايضا: أن منبت الشعر الكردي الاصيل لم يحترز من يد التقليد جهلا في التراث ومشايعة للاثر الاجنبي ، فطأطأ في زاوية منه جانبه لقصائد شعراء شباب فتحوا قلوبهم لما ترجم من آثار المدارس السريالية والرمزية واللامعقول الاوربية فخرجوا على الصور البيانية الاصيلة ، ومن هنا فان الباحث البلاغي يلمس في الشعر الكردي القديم والحديث ظاهرتين متناقضتين :

اولاهما : جريان جماهير هذا الشعر في ألوان المجاز وأنواعه فنا لــه قواعده وأصوله .

وثانيتهما : جموح طائفة منه عما تقرره اللغة ويحرره الذوق في ميدان التعبير الفني فاذا هي رموز ومعميات لاتفك المعاجم طلاسمها ولايهتدي العقل الى مراميها ٠

لقد دعتنا هاتان الظاهرتان الى دراسة علم المجاز تفهما وتبينا لاولاهما ، وجنة واحترازا من ثانيتهما .

واذ كانت حلبة الصراع والتنابذ بين الاصالة والتقليد تتسم للعلم والذوق والاجتهاد والتعنت ، رأينا أن تستوي هذه الدراسة تاريخية تحليلية موازنة ، فطرقنا باب النقد الادبي اليوناني والروماني لنعرف حال دراسة المجاز في شجرته .

ومما ظهر لنا من هذا الطرف: أن الادب الملحمي والاسطوري اليوناني الذي صور الالهة بشرا يحبون ويكرهون يحقدون وينتقمون قد أثار حفيظة الفلاسفة الذين نعوا عليه الكذب في تعابيره وأساليبه ، فا نبري السوفسطائيون حماة لهذا الادب وقرروا: ان هذه الاساليب والتعابير ليست حقائق لغوية ، وانما هي رموز ومجازات وتصدى ارسطوطاليس للسوفسطائيين في زعمهم هذا وقرر: أن اللفظة المجازية لاتؤول هوى وميلا ، وانما تنهض على واحدة من أربع قواعد: هي (انتقالها من الجنس الى النوع أو من النوع الى الجنس أو من النوع الى النوع أو من النوع أو بحسب التمثيل) •

وهكذا فقد ولد علم المجاز عند اليونان في مجالين :

أولهما : متسع بلا حدود وبلا قواعد أفرط السوفسطائيــون في مـــد آفاقه لاسباب سياسية واجتماعية •

وثانيهما: مختنق أمعن ارسطوطاليس في ضم أطرافه ولملمة أركانه لعلل فلسفية ومثالية •

ثم التقينا في الدراسات النقدية الرومانية بالشاعر والناقد هـوراس ، فرأيناه يشبه الالفاظ في اللغة بالاوراق في اشجار الغابة ، ويتيح للشعراء أن يجددوا في معانيها وصياغاتها وفق ضوابط يسيرة مادام هناك داع يدعوهم الى الجديد ، فكان بذلك مقلدا لارسطوطاليس في دراسته الشعرية •

وبعد (هوراس) مررنا بالباحث الروماني (لون جينوس) فوجدناه ينكر المجاز على فن النثر ويرتضيه لفن الشعر في ايماءات واشارات لم تستو دراسة منهجية •

ان النتيجة التي تمخضت لنا من تتبع علم المجاز في الدراسات اليونانية والرومانية هي : ان القائمين بهذه الدراسات قد نزعوا في مباحثهم عن ظرات فلسفية وفكرية ، مما رأيناهم لايقيمون هذا العلم على قواعد وضوابط يؤدي عنها استقراء النصوص ومحص الشواهد .

لقد تلمسنا علم المجاز في الاثار العربية منذ عصر ماقبل ظهور الاسلام، فنبهنا الى ان الكلمة العربية في هذا العصر قد ترسخت اصول دالالاتها لغة وعقلا وشعورا ، فكان على الاديب أن يديرها وفق هذه الاصول ، والا فان الجمهور العربي في الاسواق والمنتديات والمناسبات الخاصة كانوا يأخذون عليه تنكبه هفوة لغوية وفنية .

وبين يدي القرآن الكريم وماجرى من تفسير لآيه البينات وبيان احكامه ثبتنا أن اللغة العربية التي نزل بها هذا الكتاب العزيز الحكيم قد ازدهــرت كلمها وتعابيرها على جذورها العريقة فأثمرت في الآيات البينات ثلاثة أنواع من المحــاز:

اولها: المجاز العقدي الذي نهضت شواهده في التعبير عن ذات الله وصفاته جل وعلا .

وثانيها: المجاز الدلالي الذي تجسدت نماذجه في الكلمات العربية المؤدية عن المعاني الجديدة في شتى شؤون الحياة الاسلامية .

وثالثها: المجاز الفني الذي صور أمثلته الحكم الاسلامية للتأثير والتوجيه، لقد استخلصنا من النظرات الخصبة والدراسات الجادة للنصوص الدينية والادبية العربية: ان مصطلح المجاز قد أداره لاول مرة الجعد بسن درهم (١١٨ه) متعرضا لمسألة خلق الانسان فأكسبه صبغه كلاميه جدليه ، ومن هنا فقد تتبعنا الاتجاه المناقض لاعتماد مصطلح المجاز ، ووقفنا عند

سيبويه (١٨٨ه) الذي احصى من انواع التعابير مايستقيم لفظه ولا يصدق معناه منوها بالاسلوب المجازي الذي يفرط في المبالغة كذبا ٠

كما وقفنا مع من انتهجوا هذا السبيل من امثال محمد ابن كرام وابن حزم وابن تيميه (٨٢٧ه) وسواهم من الذين انكروا ورود فن المجاز في القرآن الكريم والأحاديث النبوية الشريفة ٠

مما لارب فيه ان هذا الاتجاه في انكار المجاز – رد فعل معاكس ، وعليه فقد أشرنا الى ما أثاره: وهو اتجاه فلسفي فرض المدلوالات المجازية على النصوص الدينية بلا قواعد وبلا ضوابط ، فسجلنا: ان علم المجاز قد وجد لنفسه رغم هذا كله تربة خصبة فمد جذوره وارتفع سوقه واخضوضرت أوراقه واينعت ثماره الاصيلة في استقراء ابي عبيدة لألوان المجاز القرآني وفي بيان الفراء والاخفش الاوسط لمعاني القرآن ، كما ترسخت مناهجه في مصنفات ابن المعتز وعبدالقاهر الجرجاني وابي هلال العسكري ومن فحا نحوهم من العلماء الادباء الذين درسوا المجاز تعبيرا لغويا له قواعده ، وحللوا أضربه فنو فا لها أصولها ،

وبعد هذا ملنا متخففين على جمود الدراسة المجازية لدى طائفة من الباحثين الذين تحزموا بالمنطق في دراساتهم ، فانتهوا بعلم المجاز العربي الى قواعد متحجرة •

ان النتائج التي تواترت في بحثنا لعلم المجاز _ تراثا عربيا _ متنوعة نوهنا من بينها بما يؤكد: أن هذا التراث يمدنا بمنهج لغوي استقرائي وفني ذوقي يصلح لدراسة علم المجاز اذا ما أحسنا مراعاة متطلبات التطور والخصوصية في النصوص التي ندرسها •

لقد أثارت هذه النتيجة في بحثنا سؤالا يلم بعلم المجاز في النقد الادبي الكردي مستفسرا عن وجهته ومناهجه وهو تتشكل قواعده على أيدي باحثين

معاصرين يقفون لدى مفترق الطرق بين التراث العربي والدراسات النقدية الاوربية التي تنهض تاريخا وتطورا على اسس بحث المجاز اليوناني والروماني ، ولهذا فقد أسهبنا في تتبع مناهج علم المجاز بين مصنفات هاتيك الدراسات ، ففرزنا جملة من الظواهر ابرزها :_

الخلط بين المجاز والتشبيه كما يقول الناقد الانكليزي (جرستيان) وانكار (وندت) و (كلينر) لورود المجاز في اللغة ، وقصد (هربت ريد) للمجاز على فن الشعر ، وتمزيق (جورج كامبل) بحث المجاز بين اللغويدين والنقاد .

وبعد هذا رسمنا مناهج علم المجاز عند الاوربيين معتمديس دراسة الناقد الانكليزي (كرستيان بروك) الذي قسم هذه المناهج الى مجموعتين : الولى المجموعتين : المناهج الفلسفية التي هي اربعة انماط :

اولها: نمط ارسطو في بحث المجاز وتقسيمــه على أســاس الجنس والنوع .

وثانيها: نمط الحي والجماد الذي يتتبع اصحابه انتقال الكلمة مسن معناها الحقيقي الى مدلولها المجازي على أسس النقل من الحي الى الجماد ومن الجماد الى الحي ومن الحي ومن الجماد الى الجماد ٠

وثالثها: النمط الفكري الذهني الذي يستضىء متقبلوه بالايحاءات الشعورية .

ورابعها: نمط العلاقة المشتركة المركزية الذي يفترض السائرون في ضوئه: ان الاشياء كلها تلتقي في صفة متعاورة فيما بينها مما يحق للاديب أن ينقل الكلمات الدالة عليها ويستعملها مجازا لاي مدلول يشاء .

وثانية المجموعتين : المناهج اللغوية التي تـــدور على اجــزاء الكــــلام

الخمسة في اللغات الهندوأوربية ، فهي على هذا مناهج خاصة بهذه اللغات، وان كانت في الوقت ذاته ينزع أصحابها منزعا فلسفيا في تحليل المجازات وتوجيهها •

واذن فان الدراسات الاوربية لاتقدم لعلم المجاز المنهج الرائد ، وانسا تتركه مشاعا بين الفلسفة واللغة والنقد والبلاغة ويأتي الباحثون الاكراد أثر هذه الرحلة الطويلة لعلم المجاز ليجدوا بين أيديهم موروثا ضخما متنوعا من الاتجاهات والمناهج ، والسؤال هو الى أي شىء انتهوا ؟ •

المعروف: أن موضوعات البلاغة والفصاحة عامة اذا كانت قد وجدت لمصطلحاتها فسحة في الشعر الكردي القديم ، وان الشاعر الناقد الشيخ فوري الشيخ صالح اذا كان قد فسر طائقة من هذه المصطلحات في معرض نقدي متخصص قبل زهاء نصف قرن ، بيد أنها لم تجد طريقا الى البحث المتكامل المستفيض الموروث باللغة الكردية .

ولعل الاستاذ الشيخ علاءالدين السجادي هو أول مؤلف باللغة الكردية دنا من القضايا البلاغية وعالج موضوع المجاز في الآونة الاخيرة ، فترجم المصطلحات البلاغية الى اللغة الكردية وبسط مجمل مسائلها وأورد بعض شواهدها .

وفيما يتعلق بجهده المشكور بعلم المجاز: أنه قد استقى من بعض المراجع العربية المتأخرة ونقل مصطلحات البيان نقلا حرفيا شكليا ، وفصل بينها ، ومال عن الخطة المقررة في دراستها خالطا بين المجاز والاستعارة في شرح الشواهد اليسيرة التي ترجم بعضها والتقط بعضها الاخر من النصوص الكردية .

وتقبل الدارس الناشيء السيد عزيز گهردي خطوات الشيخ علاءالدين السجادي ، فلم يفد من المصادر العربية الاصيلة في الدراسات البلاغية ،

مما رأيناه يترجم الى اللغة الكردية مباحث البلاغة من الكتب المدرسية المعاصرة .

وتعرض الدكتور عبدالرحمن الحاج معروف للمجاز ضمن دراست اللغوية للكلمة الكردية ، فتوقعنا أن يستوي تعرضه ذا نتائج علمية تعوض المكتبة الكردية مافاتها في هذا الميدان الهام ، ذلك لانه متخصص ويطلع على الدراسات الاجنبية بالاضافة الى وقوفه على التراث العربي ، ولكسن توقعنا لم يغننا عن الشروع في دراسة علم المجاز باللغة الكردية بدءا ليست له خلفية علمية ينهض عليها بهذه اللغه .

ولعل تتائج بحثنا تتمثل في أننا قد نحتنا مصطلحا كرديا جديدا يؤدي عن مصطلح المجاز العربي والميتافور الاوربي ، وينبه الى أن الظاهرة المجازية ليست تعبيرا طافيا ينتقل من المعنى الحقيقي للكلمة المعجمية الى المدلول المجازي في صورة آلية شكلية وانما هي عملية شعورية تجري في مكمسن الموروث اللغوي لدى الاديب ويجري على قلمه لوحة يمتزج فيها المعنى اللغوي والمدلول المجازي بالمشاعر والأحاسيس .

ومن هذا المنطلق لم نجزيء موضوعات البيان الرئيسة: (المجاز والاستعارة والكناية) وانما تناولناها وحدة متكاملة تحت ذلك المصطلح، كما أننا استقرأنا النصوص الكردية التي تقلبت على مفهومنا الجديد المتسع للمجاز فاستنتجنا أن اللغة الكردية تعتمد في مجال التعبير والتأثير نوعين من المجاز هما المجاز اللغوي والمجاز وبالاضافة الى هذا لم نحلل المجاز في شاهد شعري أو تثري منقطع عما يمتد معه في النص الذي ورد فيه ، وانما دعونا للى تجاوز هذا المنهج التقليدي بدراسة المجاز في النصوص التي تعاورت على موضوع موحد وأدت عنه .

وبديهي أن بحثنا يستوي خطوة أولية على النهج القويم الى دراسة علم

المجاز غايته الرئيسة هي الكشف عن قواعد فهم الظاهرة المجازية في الموروث الادبي الكردي من جهة والاخذ على أيدي الذين يتجاهلون هذه القواعد باسم التجديد والتطوير من جهة اخرى آملين أن تتلوها خطوات أخرى •

كامل حسن البصير بغداد ۱۹۸۱/۸/٤

سهرچاوه

- ا ـ سەرچاوە كوردىيەكان:
- ۱ ئەدەبى كوردى و لێكوڵينەوە لە ئەدەبى كوردى مامۆستا علاءالدىن سجادى • چايخانەي مەعارىف ١٩٦٨ •
- ۲ خۆشخوانى : مامۆستا علاءالدىن سجادى چاپخانـــەى مەعـــارىف
   ۱۹۷۸
  - ٣ ــ رەوانبيّژى له ئەدەبى كوردىدا مامۆستا عەزىز گەردى •
- ٤ (نرخشناسي) مامۆستا علاءالدین سجادی چاپخانهی مهعاریف بغداد
- وشهی زمانی کوردی دکتۆر ئهور محمانی حاجی مارف چاپخانهی
   کۆری زانیاری کوردی _ بهغدا ۱۹۷۰
  - ب ـ سەرچاوە عەرەبيەكان :
- ۱ الادب اليوناني القديم : الدكتور على عبدالواحد وافى مطبعة دار
   المعارف مصر ١٩٦٠ .
- ٢ ــ الاتقان في علوم القرآن : جلال الدين السيوطي مطبعة الحجازي ــ القاهرة •
- ۳ ــ ارسطوطالیس فی الشعر : القنانی ابو بشر متی بن یونــس ــ مصر ۱۹۰۳ •

- ع _ الايمان : ابن تيمية _ مطبعة المكتب الاسلامي دمشق ١٣٨١ ك _ ١
  - ه _ تاريخ الفلسفة اليونانية : يوسف كرم •
- ٣ ـ فقه اللغة وخصائص العربية: محمد المبارك _ الطبعه الثانيه ١٩٦٤ _
   مطبعة دار الفكر الحديث _ لبنان ٠
- الفصل في الملل والاهواء والنحل): ابن حــزم ــ الطبعــة الاولى
   ١٣٤٧ ــ مطبعة محمد على صبيح ــ مصر •
- ٨ ــ فن الشعر : ارسطوطالیس ــ ترجمة : دکتور عبدالرحمن بدوی ــ
   مطبعة النهضة المصریه ۱۹۵۳ •
- ه ن الشعر : هۆراس ، وهراگنرانی دکت قرار عبدالرحمن بدوی ،
   چاپخانه ی النهضة المصریة ، ۱۹۵۳ •
- ١٠ محاضرات في اللغة : دكتور عبدالرحمن ايوب _ مطبعة المعارف نفداد ١٩٦٦ ٠
  - ١١ معانى القرآن : الفراء _ الطبعة الثانية _ ١٣٧٤ ك _ ١٩٥٥ ز ٠
     مطبعة دار الكتب المصرية ٠
    - ١٢_ مبادىء النقد االادبى : ١٠ ١٠ ريتشارد ٠
- ۱۳_ النقد: اسس النقد الادبى الحديث: وهراكيّرانى: هيفاء هاشم، چاپخانهى وهزارهتى روٚشنبيرى دمشق ۱۹۷۹ ز
  - ١٤ ـ الكتاب سيبويه •
  - ١٥ ـ مشكل القرآن : ابن قتيبه ٠

- ۱۹ ـ ظرية الأدب : رينيه ويليك : ترجمة : محى الدين صبحى ـ مطبعـة خالد الطرابيش ١٣٩٢ كـ ١٩٧٢ ٠
  - ١٧ ـ مناهج البحث في اللغة : دكتور احسان عباس .
- ۱۸ اللغة: ج: فندريس: ترجمة عبدالحميد الدواخلي و محمد القصاص
   مطبعة لجنة البيان العربي •

ج ـ سهرچاوه ئينگليزيه كان:

- 1- Grammar of Metaphor. Christine Brooke Rose.
- 2— The Koran. Translated by E. F. Palmer, Oxford University Press, 1949.
- 3— The Problem of Style. by F. Middleton Marray, Oxford University, Press, London 1960.
- 4— English Prose Style. by Herbert Read. G. Belland Sons Ltd., London, 1956.

ناوەرۆك

لأبسهره	يسابهت
7 - 7	بیشــه کی
47- Y	 بهشی یهکهم : میتهفور له رهخنهسازیی یونانی و رومانیدا
^ ^	. میته فور له ره خنه سازیی یوانانی و روز مانیدا
17	سۆفسىتاييەكان و زانسىتى مىتەفۆر
17	فمراموش کردنی میته فور که نیوانی سوکرات و نه فلاتوندا
37	ئەرەستىق و لىكى لىنەوەى مىتەفۇر
47	ووشه و واتا له لای هوراسدا
4.5	لۆنجىنۆس و دەرېړىنى مىتەفۆرى
3-17	بهشی دووهم: مهجاز له رهخنهسازیی عهرهبیدا
13	سهردهمی پیش ئیسلام و باسی مهجاز
73	قورئانی پیروز و زمانی عهرهبی
73	لهدایك بوونی زاراوهی مهجازی عمره بی
٤٨	فمراموش کردنی مهجاز له رهخنه سازیی عهره بی دا
٥٣	ریبازی شی کر دنهوهی مهجاز له ره خنهسازیی عمرهبی دا
75-17	بهشى سىخ يەم : مىتەفۇر لە رەخنەسازىي ئەورووپىدا
75	زانستى مىتەفۆر و رەخنەسازىي ئەورووپى
٦٧	ریّبازی شی کردنهوهی میتهفور له رهخنهسازیی نهورووپیدا
11	بهشی چوارهم: خوازه له رهخنهسازیی کوردیدا
٧٣	خوازه له رهخنه سازیی کوردی دا
Y {	خوازه له لای مامۆستا سجادی
٨٠	مامۆستا عەزىز گەردى و باسى خوازە
٨٥	دکتور ئەورەحمانى حاجى مارف و لێکوڵينەوەي مەجازى
٩.	ITI . To alf a d. of

لابسەرە	بسابهت
91	سیمانتیك و ئاوهآواتا
17	مەكبەن <i>دى</i> وشىھ
48	زاراوەي ئاوەلواتا بۆچى
47	چەشىنەكانى ئاوەلواتا
1	ئاوەلواتاى فەرھەنكى
1.8	ئاوەلواتاي ھونەرى
	علم المجاز من النقد الادبي اليوناني والروماني والعربي والاوروبي
119-111	الى الدراسات البلاغية الكردية _ عرض وتلخيص
177-17.	سەرچـاوە

نرخی (۳۰۰) فلسه